

PAPERI

V I R T A

2002 UPM-Kymmene Oyj, Kuusankosken tehtaiden julkaisu

Voikkaalla jaettiin
ansiomerkkejä, s. 4

Kymin Voimalla
tehtiin vesipainekoe, s. 12

Muuttotunnelmissa

Kymi Paperin Kuusanniemessä työskentelevän henkilöstön työoloihin ovat parin viime vuoden ajan vaikuttaneet suuret investoinnit, Artti- ja KyVo-projektit. Keskuskonttorilla on viime viikkoihin saakka voitu työskennellä rauhallisissa oloissa.

Nyt sielläkin tiedetään, miltä tuntuvat timanttioran sihinä ja hiltin kolkutus, miltä haisevat tuore sementti, liiman liuotin tai laikan katkaisema teräsputki.

70-vuotiaista konttorirakennusta ollaan muuttamassa konsernin tietohallinnon toimitiloiksi. Kymin viestinnän väki siirtyy evakoon päällystyslaitoksen yläkerran tiloihin. Seuraavan pääjutun kirjoittajan huoneessa, jossa ovat ennen minua istuneet mm. **Leif Berg** ja **Kyösti Peltonen**, molemmat pitkän työuran ostotehtävissä tehneitä kymiläisiä.

Kun 13 vuotta käy työssä samassa konttorirakennuksessa, kertyy ainakin allekirjoittaneen huoneeseen runsaasti muistioita, pöytäkirjoja, valokopioita sekä kaikenlaista kamaa, jota luulee tarvitsevansa.

Työtilan vaihto pakottaa punnitsemaan mitä kannattaa nakata muuttolaatikkoon. Ei liene yllätys, että poisheitettävää on paljon. Hyvä niin.

Arvatkaapa, mitä asioita koskevia valokopioita ja luentomonisteita huoneestani löytyi muuton edellä eniten?

Vastaus on: ympäristöasioita. Paperipinot todistavat, että 1990-luku on ollut ympäristöviestinnän aikaa.

Kommentoin sitten joskus myöhemmin, mitä tietoa tarvitaan runsaimmin 2000-luvun alussa.

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 60 vuotta siitä, kun valtioneuvosto vahvisti päätöksen 1116 "paperien ja painotuotteiden standardikoosta". Maaliskuussa 1942 annetun standardisoinnislain pohjalta otettiin käyttöön mm. paperien nykyinen A4-koko.

Kymillä A4-tuotantokyky on tänä vuonna viime vuotista pienempi, sillä Artti-projektin myötä rullatuotanto lisääntyi arkkien kustannuksella.

Paperia tuotettiin Kymillä viime vuonna yhteensä 605 026 tonnia ja Voikkaalla 432 076 tonnia. Kuusankoski on siis edelleen miljoonan paperitonnin kaupunki.

Reijo Virta

PÄÄJUTTU

Reijo Virta

*Kansikuva
(Lauri Sorvoja):*

*Paperimiehen
profiili.
Pastanvalmistaja
Arne Bycklingin
ajatuksia s. 17.*

1/2002

Tässä numerossa mm.

- 3 Kymin uudet paperilajit paperiteollisuuden lipunkantajia.
- 4 Pitkien työsuhteiden juhlaa Voikkaalla.
- 12 Kymin Voiman kattilalla vesipainekoe.
- 16 Kymin paperikoneiden 7 ja 9 tuotannon tehostamisesta sopimus.
- 18 Aloitetoiminnassa vilkas vuosi 2001.
- 28 Kuusankosken kaupunginosien esittelysarja alkaa. Ensimmäisenä vuorossa Markankylä.

Vakio palstat

- 34 Arto pakinoi.
- 35 Juttu kiertää.
- 40 Henkilöuutiset.
- 45 Järjestöt.
- 46 Kiitokset, merkkipäivät, eläkepäiville, osanottomme.
- 47 Peluri.

Kymin uudet paperilajit ovat paperiteollisuuden lipunkantajia

TEKSTI: REUJO VIRTÄ, KUVA: PETER FORSGÄRD

On miellyttävä haaste tulla myymään UPM-Finesse -papereita. Ne ovat konsernin paperiteollisuuden lipunkantajia ja kasvattavat Kymin paperitehtaan painoarvoa”, sanoo tammi-kuussa hienopaperirullien myynnistä ja markkinoinnista vastaavaksi johtajaksi nimitetty **Juha Pitkänen**. Hän toimi aiemmin printer & broker -asiakassegmentin johtajana.

Pitkänen toteaa, että uuden tuotteen myötä Kymin paperitehtaan asiakaskunta kasvaa moninkertaiseksi. “PK 8/Coater -linjan tuotanto on valtava ja sitä markkinoidaan kaikkialle, vaikka päämarkkinat ovatkin Euroopassa.”

Hän muistuttaa, että maailmanlaajuisena konsernina UPM-Kymmenellä on hyvä asiakaspiiri. ”Meillä on monessa tapauksessa jo kontakti myös Kymin

päällystykseen potentiaaliseen asiakkaaseen. Se yhteys on kuitenkin syntynyt muiden tuotteiden myynnin yhteydessä. Nyt uuden päällystykseen tuote täyttää tämän tyhjiön.”

Mainitut asiakkaat arvostavat isoa toimittajaa, joka isoilla koneilla kykenee valmistamaan laadultaan tasaista paperia. Silloin asiakassuhteella on mahdollisuus jatkaa vuodesta toiseen.

”Se, että tulevaisuudessa Kyminillä on suuri määrä yksittäisiä uusia asiakkaita, edellyttää myös tehdaspäissä kulttuurin muutosta. Heidän nimensä ja liiketoiminta-alueensa on opittava tuntemaan. Valmistuksen, asiakaspalvelun ja logistiikan pitää olla hirvittävän paljon nopeampaa kuin aikaisemmin.”

Vaatimuksia asettaa myös se, että uusia rullamuotoisia päällystettyjä hienopapereita mark-

kinoidaan käytettäväksi ”fiineissä” painotuotteissa: muoti-, sisustus- ja arkkitehtilehdissä sekä muissa korkealaatuissa mainospainotuotteissa.

Pitkänen uskoo, että pitkällä tähtäimellä papereille riittää kysyntää. ”Mitä enemmän digitaali- ja satelliittikanavia on syntynyt, sitä vaikeampi mainostajien on ollut löytää viestilleen kohde-ryhmiä. Kohdistetun markkinoinnin tarpeen kasvaessa paperi on käyttökelpoinen väline. Meidän pitää kuitenkin pitää huolta siitä, että paperin hinta ei nouse sen käytön esteeksi.”

Pitkänen ei halua ennustaa, miten uuden päällystykseen tuotteiden kysyntä kehitty kuluvana vuonna. ”Kuluvan vuoden toisen puoliskon pitäisi kuitenkin olla alkuvuotta paremman.”

Helsingissä syntynyt Juha Pitkänen kirjoitti ylioppilaaksi Kanadassa. Kanadaa viittaa hänen talvinen harrastuksensa: jääkiekko. Kesällä vapaa-aikana kädessä ovat usein golfmailat.

UPM-Finessestä saatu hyvää palautetta

TEKSTI: REUJO VIRTÄ

PK8/päällystyskone 3 -linjan uudet tuotteet UPM-Finesse 520 ja UPM-Finesse 720 on otettu hyvin vastaan painolaitoksissa.

Koepainatusten päätyttyä KCL:llä Espoossa koerullia toimitettiin muutamalle kotimaiselle asiakkaalle testattavaksi normaalin painatuksen yhteydessä. Tässä yhteydessä todettiin erityisesti paperin kiilto, valkoisuus ja opasiteetti hyväksi. Painovärien kulutus

on pieni, rasteripisteiden kasvu vähäistä ja painovärit kuivuvat nopeasti. Ulkonäöltään Finesse-lajit erottuvat selvästi kilpailijoistaan.

USA:ssa, Englannissa, Saksassa, Ranskassa ja Italiassa toteutetuista koeajoista saadut kommentit ovat samansuuntaisia kuin kotimaiset. Myös ajettavuus ja paperien mekaaninen käyttäytyminen ovat saaneet kiitosta.

Vaikka uusia paperilajeja on

jo valmistettu useita kymmeniä tonneja, puuttuu niin paperinvalmistajilta kuin painajiltakin vielä kokemusta Finesse-lajien käyttäytymisestä pitkissä, esimerkiksi vuorokauden mittaisissa ajoissa. Niitäkin saataneen lähiaikoina.

LISÄÄ PÄÄLLYSTETTÄ

Myös PK 7:llä valmistettu UPM-Finesse 220 on saanut hyvän vastaanoton painajien piiris-

sä. Kyseisen paperilajin laatua on nostettu sen soveltumiseksi paremmin Finesse-perheeseen. Erityisesti parantuneet optiset ominaisuudet ja terävämpi sekä tasaisempi painojälki ovat saaneet kiitosta.

Uusi UPM-Finesse on kaksoispäällystetty paperi. Esi-päällystys tapahtuu liimapuristimella ja pintapäällystys Jet-Blade -yksiköillä, joten päällystemäärä on aiempaa suurempi.

Seppo Vauhkonen hiemolta palkittiin 25 vuoden palveluksesta.

Risto Kärkkäinen esitti ansiomerkinsaajien puheenvuoron ja lopuksi nautittiin runsaan buffetpöydän antimista.

“VOIKKAALLA ON EDELLYTYKSET HYVÄLLE TULEVAISUUDELLE”

Pitkien työsuhteiden juhlaa vietettiin Voikkaalla

Voikkaan kerholla juhlittiin 23. tammikuuta pitkään palvelleita. 40 vuoden palvelun perusteella jaettiin yhdeksän ansiomerkkiä, 35 vuoden perusteella 19 ja 25 vuoden palveluksesta ansiomerkkejä sai 23 henkilöä. 10 vuoden työsuhteen oli saavuttanut 12 henkilöä.

Tehtaanjohtaja **Pertti Asunmaa** puhui ansiomerkkin saajille. Juhlapuheessaan hän luotasi ansiomerkkien jaon historiaa: “Yhtiössämme ansiomerkkien jaolla on pitkät perinteet. Sotien jälkeen vuonna 1947, jolloin yhtiömme täytti 75 vuotta, jaettiin ensimmäisen kerran ansiomerkki pitkäaikaisesti palvelleille. Päätöksen tästä asiasta teki silloinen Kymiyhtiön hallitus, ja tämän päätöksen mukaan ansiomerkkeihin oikeuttavat vuodet olivat 50, joka oikeutti kultaiseen ansiomerkkiin ja hopeiseen ansiomerkkiin oikeuttava 25 vuotta. Kun eläkeikä muuttui 65 vuoteen, oli entistä harvemmilla mahdollisuus saavuttaa 50 vuoden palveluaikaa,

joten vuodesta 1967 tulivat 40 vuotta palvelleet ansiomerkkien saajien joukkoon. Kun UPM-Kymmene syntyi, käytiin jälleen pohdinta ansiomerkkeistä ja niihin oikeuttavista palveluvuosista. Uusi palkitsemisjärjestelmä oikeutti 35, 25 ja 10 vuotta palvelleet muistamisen piiriin ja samalla otettiin käyttöön kuntolomat. Vanhan järjestelmän piirissä olleilla vanhemmilla työntekijöillä ja toimihenkilöillä oli mahdollisuus niin halutessaan pysyä edelleen myös ennen vuotta 1996 voimassa olleen järjestelmän piirissä.”

Puheessaan hän toi esiin asioita myös yhtiön ja Voikkaan tehtaan toiminnan historiasta - menestyksistä ja vaikeista ajois-

ta. Yhteiskunnallinen muutos on ollut huomattava kuluneen 40 vuoden aikana. “Kun tänään juhlimme pitkiä työsuhteita, saattaa mielissämme olla myöskin ristiriitaisia tunteita.

Tiedämme, että paperikone 16 lopettaa toimintansa toukokuun alussa ja sen myötä työkin loppuu noin 80 henkilöltä. On luonnollista, että epävarmuuden tunne valtaa mielen.

Voin kuitenkin vakuuttaa, että tulemme tekemään kaikemme, että tämäkin vaihe Voikkaan historiassa hoidetaan henkilöstön kannalta parhaalla mahdollisella tavalla. Siihen työhön ovat tällä hetkellä paneutuneet niin työnantajan kuin henkilöstönkin edustajat ja yhteisesti

Tasavallan presidentin kunniamerkit luovutettiin

Tasavallan presidentin viime itsenäisyyspäivänä myöntämät kunniamerkit luovutettiin 28. päivänä tammikuuta Voikkaan klubilla pidetyssä tilaisuudessa. UPM-Kymmenen Kuusankosken tehtailla kunniamerkin saajia oli 13 henkilöä.

Suomen Leijonan ansioristin sai suojeleusiantuntija **Lasse Koivikko** Kymin riskienhallinnasta.

Suomen Valkoisen Ruusun 1. luokan mitalin kultaristein saivat Kymiltä johdon sihteeri **Anna-Maija Auvinen** ja Voikkaalta mittariasentaja **Juhani Littman** automaatio-osastolta, työsuojeluvaltuutettu **Reijo Mäkinen** suojeleusosastolta ja tiedottaja **Ulla Parikka** henkilöstöhallinnosta.

Suomen Valkoisen Ruusun 1. luokan mitalin saivat Kymiltä sihteeri **Marja Erlin** tutkimuskeskuksesta, työnjohtaja **Urho**

Karjalainen paperin kunnossapidosta, asentaja **Tapio Koskinen** teknisen osaston konekorjaamosta, asentaja **Pekka Manninen** paperin kunnossapidosta, valkaisuaja **L4 Kalevi Pyykkönen** sellutehtaalta, asentaja **Jorma Sorsa** paperin kunnossapidosta ja sihteeri **Leena Vänskä** henkilöstöhallinnosta.

Suomen Valkoisen Ruusun mitalin sai trukinkuljettaja **Matti Westerholm** paperivarastosta.

Merkit luovutti Kymi Paper Oy:n toimitusjohtaja ja UPM-Kymmene Oyj, Voikkaan tehtaanjohtaja **Pertti Asunmaa**.

Matti Westerholmin haastattelu sivuilla 26–27.

mietitään kaikkien kannalta järkeviä toimintatapoja.

Kun katselemme Voikkaan taivalta 40 vuoden ajalta, niin näemme, että ajanjaksoon sisältyy sekä vanhasta luopumista että uuden rakentamista. Se ei ole poikkeavaa vaan normaalia toimintaa kaikissa kehittyvissä yrityksissä. Se on täysin luonnollista myös ihmiselämässä yleensä.

Kun palaan ajassa 40 vuoden päähän, jolloin te pisimpään palvelleet aloitte yhtiössämme, Suomi oli erilainen ja Voikkaan tehdas eli myöskin yhtä kehitysvaihetta.”

Lopuksi Asunmaa kiitti ansiomerkkien saajia heidän työpanoksestaan yhtiön hyväksi ja toivotti onnea ja menestystä tulevaisuudessa.

Pertti Asunmaa ja henkilöstöhallintojohtaja **Martti Purmonen** jakoivat merkit.

Ansiomerkkin saajia oli yhteensä 63.

40-vuotta palvelleet

Antero Ahtiainen paperitehdas, Risto Kärkkäinen paperitehdas, Veikko Lavonen rakennus, Matti Liimatainen laboratorio, Heikki Nousiainen vartiointi, Erkki Saarela hiomo, Risto Saksa paperitehdas, Liisa Ukonen puhtaanapito, Harri Venemies paperitehdas.

35-vuotta palvelleet

Kyösti Heimonen tuotekehitys, Tapio Huttunen koneosasto, Seppo Häkkinen hiomo, Aila Inkeroinen paperitehdas, Lauri Korpelainen automaatio, Aimo Lappalainen hiomo, Heikki Lempinen paperitehdas, Arvi Lunkka hiomo, Matti Niilo-Rämä paperitehdas, Markku Niilo-Rämä hiomo, Mervi Niilo-Rämä klubi, Tapio Nikkilä suunnittelu, Aimo Nikula paperiteh-

das, Marja-Leena Nousiainen laboratorio, Erkki Parikka paperitehdas, Jorma Seppälä paperitehdas, Maija-Liisa Sipiläinen paperitehdas, Ossi Tuominen paperitehdas, Pentti Uosukainen paperitehdas.

25 vuotta palvelleet

Esa Aarnio hiomo, Juha Aartelo koneosasto, Juha And koneosasto, Jouko Haapala koneosasto, Riitta Huuskonen laboratorio, Mikko Hänninen paperitehdas, Matti Kaalinpää hiomo, Juha Laatonen paperitehdas, Pekka Lampinen koneosasto, Tarmo Lehtonen hiomo, Jukka Levikari automaatio, Raimo Löytty paperitehdas, Aila Miikki laboratorio, Merja Nevalainen konttoripalvelu, Antti Rantanen paperitehdas, Kari Salonen koneosasto, Timo Salonen koneosasto, Tuula Saloranta-Salonen suunnittelu, Antti Tevaniemi koneosasto, Raimo Vahter hiomo, Ari Valapuro automaatio, Ari Vanhatalo koneosasto, Seppo Vauhkonen hiomo.

10 vuotta palvelleet

Pasi Hukka automaatio, Lasse Huuskonen kuljetus, Marja Julkunen henkilöstöhallinto, Kimmo Kossila paperitehdas, Jarkko Kärkkäinen paperitehdas, Hannu Lehesvuo paperitehdas, Joni Lindsted paperitehdas, Seppo Luoranen paperitehdas, Juha Nokkanen automaatio, Markku Puranen automaatio, Seppo Salonen automaatio, Tino Valenius paperitehdas.

Ansiomerkkinsaajien puheenvuoron käytti **Risto Kärkkäinen**, joka palkittiin 40-vuotisesta työrupeamasta.

Juhlassa kuultiin lauluyhtye Oton musiikkiesityksiä. Lopuksi nautittiin runsaan buffetpöydän antimistä.

Ehkäisevä huumetyö -hankkeen ensimmäinen vuosi takana

Maaliskuussa 2001 YAD (Youth Against Drugs ry.) käynnisti Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiön rahoituksen avulla kolmevuotisen Ehkäisevä huumetyö Kuusankoskella -projektin. Projektin tavoitteina ovat huumeiden käytön ja kokeilun ehkäiseminen sekä ehkäisevän huumetyön monipuolinen edistäminen Kuusankosken ja Pohjois-Kymenlaakson alueella.

Tavoitteisiin pyritään luomalla puitteita nuorten vapaaehtoistoiminnalle, toteuttamalla YAD:n paikallisosastotyötä (tieto, tuki, toiminta), tarjoamalla ehkäisevän päihdetyön tieto-taitoa muille tahoille, aktivoimalla vanhempia ja tekemällä yhteistyötä ja yhdistämällä voimavaroja paikkakunnalla muiden päihdetyötä tekevien tahojen kanssa.

Lisäksi tavoitteena on, että vapaaehtoistoiminta jatkuisi projektin jälkeenkin ja että edes osa toimintoista jäisi pysyviksi.

PROJEKTIN KÄYNNISTYMINEN

YAD:n toimintaa esiteltiin messuilla, luotiin suhteita yhteistyökumppaneihin ja vierailtiin oppilaitoksissa. Projekti sai julkisuutta myös paikallisessa lehdistössä.

Paikallisosastotoiminta käynnistyi ennen kesää, kun kaupungilta löytyi sopiva toimitalo. Osastolle saatiin yhdyshenkilö ja vastuunkantajista koottiin vastuuryhmä. Yksi vapaaehtoisista

suoritti opintoihinsa liittyvän harjoittelun projektissa.

Vapaaehtoiset ovat ottaneet YAD:n toimitalon hyvin omakseen ja kokoontuvat siellä mielellään. Vuoden loppuun mennessä vapaaehtoisia oli 40 henkeä. Suurin osa jäsenistä on joko Kuusankoskelta tai Kouvolasta.

Syksyllä käynnistettiin Anjalankoskelle oma YAD:n paikallisosasto nuorisoneuvoston aloitteesta. Vierailuja tehtiin puolin ja toisin.

TIEDOTUSTOIMINTA

Paikallisosasto on järjestänyt infopisteen erilaisiin tapahtumiin, kuten yläasteiden terveyspäiville ja kesällä alueen rock-festareille. Infopisteissä on tarjolla tietoa niin huumausaineista ja niiden haittavaikutuksista kuin YAD:n toiminnastakin.

Toimitalolle on kerätty päih-teisiin liittyvää kirjallisuutta, tutkimusraportteja ja lehtiä sekä artikkeleita. Monet koululaiset ja opiskelijat ovat käyneet hakemassa materiaalia ja ohjausta esitelmiinsä ja opinnäytteisiinsä.

TUKITOIMINTA

YAD:n pien- ja perheryhmätöiminta keskittyy lapsiin ja nuoriin, jotka tarvitsevat tukea sosiaalisiin taitoihin tai koulunkäyntiin. Lapsia ohjataan myös erilaisiin harrastuksiin. Kolme pienryhmää käynnistettiin Voikkaan

sekä Tähteenkadun kouluilla. Ryhmät kokoontuvat viikottain. Ryhmiä ohjaavat paikallisosaston vapaaehtoiset sekä toiminnanohjaaja.

Vanhempien aktivoiminen ja heidän tukeminen lastensa kasvatuksessa ovat tärkeitä asioita ehkäisevässä huumetyössä. Keinoja vanhempien valmiuksien lisäämiseen ovat olleet vanhempainillat, -verkostotoiminta sekä vanhempien haastaminen keskinäiseen yhteydenpitoon ja toimintaan omien lastensa kanssa.

Toimintaan on hakeutunut mukaan myös henkilöitä, joilla on omaa päihde- tai huumetautaa. Kuntoutumista pyritään tukemaan keskustelujen ja toiminnan avulla.

YHTEISTYÖ

Toiminnanohjaaja **Rosita Juurinen** perehtyi Kuusankosken ja lähikuntien nuoriso-, päihde-, sosiaali- ja kasvatusalan toimintoihin ja työntekijöihin. Hän on ollut mukana 61 yhteistyöpala-verissa. YAD on tuonut uusia tuulahduksia alueen ehkäisevään päihde- ja huumetyöhön.

Päihdeputkihankkeissa yhteistyö näkyy. Niitä suunnitellaan ja toteutetaan yhteisvoimin. Päihdeputki kertoo elämyksellisesti, millainen on päihdeiden käyttäjän todennäköinen elämäntie.

Peruskoulujen opettajia koulutukseen

Osa 100-vuotissäätiön ehkäisevään huumetyöhön myöntämästä avustuksesta suunnattiin Lions-järjestölle Lions Quest -koulutuksen järjestämiseksi Kuusankosken ja lähiseudun peruskoulujen opettajille. Ensimmäinen koulutustilaisuus oli ala-asteen opettajille. Se pidettiin joulukuussa ja siihen osallistui 24 opettajaa. Tarkoituksena on vielä järjestää neljä erillistä koulutustilaisuutta tämän ja ensi vuoden kuluessa.

Koulutus on itsenäinen kokonaisuus, jonka tavoitteena on antaa opettajille opetusmateriaali ja valmiudet opettaa ohjelman taitoja peruskoululaisille, kertoo Lions Quest -kouluttaja **Erja Palomäki** Lahdesta. Hän toimi kouluttajana Kuusankoskella.

Koulutus pyrkii siihen, että opettajat omassa työssään käyvät lasten kanssa aiheisäältä läpi. Aihealueet ovat elämänhallinnallisia taitoja, kuten päätöksentekotaito, ajattelukyvyyn kehittäminen, kriittisen ajattelun taidot ja terveen elämän taidot. Opetus tavoittelee lasten tervettä itsetuntoa, rohkeutta sanoa ei haitallisille ja vaarallisille asioille ja kyllä hyvillä asioille. Ohjelmassa käsitellään myös tunteiden vaikutusta elämään.

INTRANET-KYSELYN VASTAUKSET SELVILLÄ

Kokemukset KymiNetin ja WoiNetin käyttöön otosta pääosin myönteisiä

Kymi Paper Oy:n intranet, KymiNet, ja UPM-Kymmene Voikkaan tehtaan intranet, WoiNet, otettiin käyttöön noin vuosi sitten, vuoden 2001 alussa. Kymenlaakson ammattikorkeakoulussa Kouvolassa tietojenkäsittelyä opiskeleva Janne Tasa teki viime syksynä opinnäytetyönään intranetien käyttöönottoa koskevan kyselyn, jonka tuloksia hän esitteli 22. tammikuuta pidetyssä tiedotustilaisuudessa paikkakunnan intranet-tiedontuottajille. Seuraavassa lyhyt yhteenveto kyselyn tuloksesta.

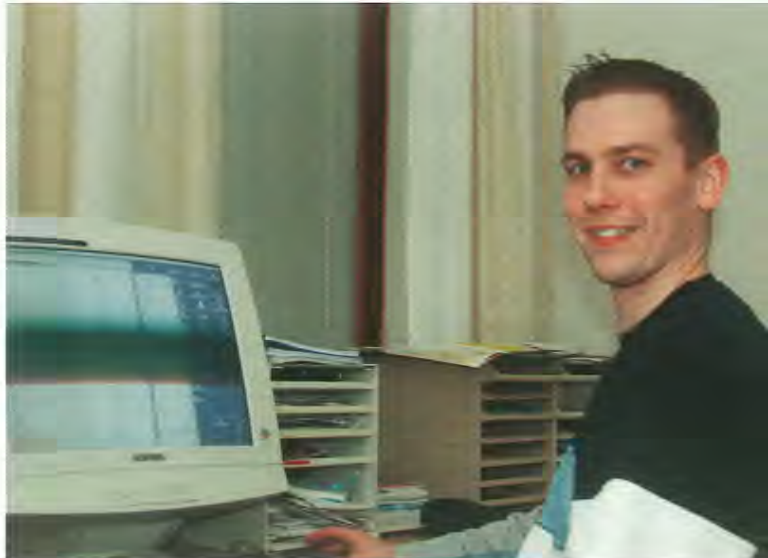
Intranetin käyttöönottoa koskeva kysely lähetettiin viime vuoden lopulla kymiläisille (1415) ja voikkaalaisille (873) Notes-sähköpostina. Vastauksia saatiin yhteensä 639, ja vastausprosentti oli 27,9, jota voidaan pitää kohtalaisen hyvänä. Voikkaalaisten vastausprosentti oli 25,5 ja kymiläisten 29,0, johon sisältyy Kuusankoskella Hienopaperit-toimialan palveluksessa olevien vastaukset.

Kysymyslomakkeen kysymykset jakautuivat kahdeksaan eri osa-alueeseen. Näitä alueita olivat: taustakysymykset, intranetin käyttöä, intranetin sivuja ja ulkoasua, intranetin sisältöä, intranetissä tiedottamista, intranet-tietoutta ja intranetin antamaa kuvaa yksiköstä koskevat kysymykset sekä kirjalliset kysymykset. Kirjallisilla kysymyksillä haluttiin tietoa siitä, mitä hyvää ja mitä huonoa intranetissä on.

TÄRKEINTÄ TIEDON ETSIMINEN

Vastanneista miehiä oli 2/3 ja naisia 1/3. Selvästi aktiivisimmin kyselyyn vastasivat alle 35-

KUVA: HELENA LUKKARINEN

Janne Tasa on selvittänyt jo tekemänsä intranet-kyselyn tulokset.

vuotiaat. Henkilöstöryhmistä työntekijät ja toimihenkilöt ovat vastanneet yhtä aktiivisesti. 98,7 prosenttia vastanneista ovat käyttäneet intranetiä.

Sekä voikkaalaisista että kymiläisistä yli puolet käyttävät ns. omaa intranetiä, mutta myös molempia intranetejä käytetään kummassakin yksikössä. 96 prosenttia vastanneista käyttää intranetiä muutaman kerran viikossa tai useammin.

Tärkein syy mihin intranetiä käytetään on tiedon etsiminen. 81,8 prosenttia vastanneista kertoo, että tieto löytyy kohtalaisen helposti. Tietoa on saatavilla myös sopivasti, uuden tiedon seuraaminen on helppoa ja tiedon koetaan olevan ajan tasalla. 51,1 prosenttia vastanneista on sitä mieltä, että tieto on avointa.

Intranet-palveluista selvästi käytetyimpiä ovat sivun keski-osan uutiset ja viimeisimmät KymiNet/WoiNet. Yli puolet vastanneista kertoo käyttävänsä myös osastojen sivuja, sähköpostia ja vapaa-ajan ilmoituksia. Voikkaalaisista 67,9 prosenttia vastanneista kertoo käyttävänsä päivittäisseurantaa. Ravintolois-

ta kertovaa osaa ja internet-palveluja kertoo käyttävänsä yli 40 prosenttia.

49,3 prosenttia vastanneista ovat todenneet, että intranet on helpottanut päivittäisten työtehtävien hoitamista. Kuitenkaan yli 40 prosenttia vastanneista ei osaa sanoa, onko se helpottanut tai vaikeuttanut päivittäisiä työtehtäviä.

LISÄÄ OSASTOKOHTAISTA TIE TOA JA OPASTUSTA KAIVATAAN

91,1 prosenttia vastanneista kertoo käyttäneensä intranetiä kirjautuneena ja 73,1 prosenttia kertoo intranetin lisänneen työaseman käyttöä. Intranet koetaan tarpeelliseksi apuvälineeksi, ja sivuilla liikkumisen kerrotaan olevan helppoa.

Intranet-sivujen ulkoasu on hyvä ja kokonaisuudessaan intranet on selkeä. 46,7 prosenttia vastanneista lisäksi intranetiin enemmän tietoa osastoista ja varsinkin niiden uusista tapahtumista sekä esittelyistä. Yli 30 prosenttia vastanneista lisäksi

Jatkuu sivulla 8.

Voikkaan paperitehtaan hiomoiden kytkentämuutos käynnissä

Voikkaan LWC-tuotantoyksikön johtaja **Raimo Särkelä** käynnisti 20.12.2001 aloituskokouksessa Voikkaan PGW- ja SGW-hiomoiden kytkentämuutos -projektin. Särkelä toimii myös projektin valvontaryhmän puheenjohtajana.

Hankkeen kokonaiskustannusarvio on 9 miljoonaa euroa ja se valmistuu vuoden 2002 loppuun mennessä. Hankkeen projektipäällikkönä toimii **Vesa Kallio**.

Hankkeen yhteydessä PGW-

laitos kytketään toimittamaan massaa PK 11:lle ja 18:lle. PGW-laitoksen pohjoispäähän rakennetaan laajennus, johon sijoitetaan PK 18:n massalinjan pesun vaatimat laitteet.

PGW-laitoksen hiokkeen lajittelu apulaitteineen uusitaan ja rakennetaan tarvittavat aputilat.

Massan toimitukset Lappeenrantaan jatkuvat. SGW-hiomon osalta lajittelua kehitetään palvelemaan PK 17:n tarpeita.

PK 18 konesalin yhteyteen länsipäähän rakennetaan laajen-

nus, johon sijoitetaan PK 18:n 0-veden uusi kiekkosuodin apulaitteineen. Koko tehtaalla suoritetaan 0-vesisysteemiin liittyviä kytkentämuutoksia.

Muutokset ajotavoissa ja systeemissä ovat mittavat, mutta yhdessä keskustellen projektin tiimoilta perustettavissa tukiryhmissä hiomoilla ja paperitehtaalla löydetään visaisiin kysymyksiin oivalliset, koko tehtaan kehitystä palvelevat ratkaisut.

Auton luovutti **Harri Heikkilä** Auto-Berner Oy:ltä (oik.) ja sen vastaanottivat teollisuuspalopäällikkö **Perttu Kero** (vas.) ja suojelupäällikkö **Erkki Haarto**.

Kymin palopäivystäjä sai käyttöönsä uuden auton

Kymin Tehdaspalokunta sai vuodenvaihteen tienoilla käyttöönsä uuden Volkswagen Caravelle -merkkisen miehistönkuljetusauton. 2,5-litraisella, 102 hv:n TDI-moottorilla varustetun auton syncro-vaihteisto mahdollistaa auton liikkumisen myös hankalissa olosuhteissa.

Auto, jossa on tilaa 1 + 8 henkilölle, on edellisen vastaa-

van auton tapaan kautta vuoden Kymin palopäivystäjän käytössä, josta syystä se säilytetään jatkuvasti ulkotiloissa. Tämän vuoksi auto joutuu noin kolme kertaa kovemman mekaanisen rasituksen alaiseksi kuin normaalikäytössä oleva auto. Palopäivystäjällä on vuosittain yli 100 lähtöä.

Uuden auton tunnuksena on KU 371. Kolmonen kertoo, että

kalusto kuuluu Kuusankosken kaupungin kolmannelle paloasemalle, tunnus seitsemän kertoo, että kyseessä on miehistönkuljetusauto. Ykkönen merkitsee järjestysnumeroltaan ensimmäistä.

Auton luovutti **Harri Heikkilä** Auto-Berner Oy:ltä ja sen vastaanottivat teollisuuspalopäällikkö **Perttu Kero** ja suojelupäällikkö **Erkki Haarto**.

Jatkoa sivulta 7.

Kokemukset Kymiläin ja Woiläin...

oman sivunäkymän ja koulutusmateriaalia, ohjeita lisäisi 29,7 prosenttia.

Intranet on 67,4 prosentin mielestä tärkeä tiedotuskanava. Tiedottamisen parantumisesta osastoilla mielipiteet eroavat toisistaan: 38 prosenttia vastanneista kertoo, että tiedottaminen ei ole osastolla parantunut. 33,8 prosenttia on sitä mieltä, että se on parantunut, ja 25,7 prosenttia ei osaa sanoa. Kuitenkin 60,1 prosentin mielestä yksikön tiedottamisen koetaan olevan parantunut.

Intranetistä on saatu paljon tietoa, ja puolet on saanut opastusta intranetin käytöstä. Suurin osa eli 68,3 prosenttia vastanneista eivät tarvitse lisäopastusta, mutta 19,9 prosenttia toteaa tarvitsevänsä lisäopastusta sekä intranetin että työaseman käytössä. Intranet antaa yksikön aloitteellisuudesta ja mielenkiinnosta myönteisesti neutraalin kuvan.

Kirjallisissa kysymyksissä tiedusteltiin, mitä hyvää ja mitä huonoa intranetissä on. Lisäksi mukana oli 'sana on vapaa' -kohta, johon vastaajat saivat kirjoittaa yleisiä asioita. Näiden vastausten tulokset osoittavat, että intranet on nopea ja helppokäyttöinen tiedotusväline, jossa tiedonjakelun ja -saatavuuden kerrotaan olevan hyviä. Osastojen tietojen päivitys todetaan olevan huonoa. Myös tiedon löytymistä sekä tiedon paljoutta ja epämääräisyyttä on moitittu. Lisäopastusta intranetin käytössä on myös toivottu. Intranet on otettu vastaan Kymillä ja Voikkaalla myönteisesti ja mielenkiinnolla.

Haluan kiittää kaikkia tutkimukseen vastanneita sekä niitä henkilöitä, joiden avulla tämä tutkimus saatiin toteutettua tarkoituksen mukaisella ja onnistuneella tavalla.

Janne Tasa

UPM-Kymmene Metsän puukauppavuosi 2002 on vilkas

Metsäosaston tärkeimmät asiakkaat ovat UPM-Kymmenen omat tuotantolaitokset. UPM-Kymmene Metsän toinen tärkeä asiakasryhmä ovat metsänomistajat, jotka vuosittain solmivat kanssamme 40 000 puukauppaa. Me kutsumme heitä metsäasiakkaiksi.

Kotimaassa työskentelevässä henkilöstössämme on monta metsänomistajaa, joille metsäosaston puukaupalliset palvelumahdollisuudet ovat jääneet tuntemattomiksi. UPM-Kymmenen metsäpalvelut koostuvat puukaupallisista palveluista, metsänhoidon palveluista sekä metsätalouden neuvontapalveluista. Puukaupallisia palveluita ovat leimikon suunnittelu, puukaupan asiapapereiden täyttäminen sekä vuosittaisen hakkuusuunnitelman esittäminen. Metsänhoidon palveluitamme ovat metsän- ja ympäristönhoidon asiantuntijapuu, metsänhoitosuunnitelmien laadinta, metsänhoitotöiden teko sekä niissä tarvittavien konei-

den, työvoiman ja tarvikkeiden hankinta.

Kaikki tuottamamme palvelut ovat niin laadun kuin hinnankin suhteen kilpailukykyisiä. Neuvonta ja puukaupan palvelu on omalle väelle ilmaista.

Metsänomistajan niin halutessa räätälöimme hänen kanssaan yksilöllisen metsäpalvelusopimuksen. Osana kaikkiin sopimuksiin kuuluvat puun hinta- ja menekkitakuu, laadukkaat taimet, ammattitaitoinen suunnittelu ja puunkorjuu sekä jatkuva yhteys metsäyhtiöön, jonka kenttähenkilöstö on Suomen suurin.

METSÄPALVELU ON HUOLEHTIMISTA

Metsäpalvelu on metsänomistajasta huolehtimista. Me kuuntelemme metsänomistajaa, neuvomme ja autamme kaikissa hänen metsänsä liittyvissä asioissa. Ja on tärkeää käydä metsässä yhdessä metsänomistajan kanssa. Jokaisella metsänomistajalla

on metsässään jotakin kysyttävää. Yhteisellä ja ilmaisella metsäammattilaisen kanssa suoritetulla metsäkäynnillä asiat alkavat selkiintyä.

LISÄTIETOA INTERNETISSÄ

Yhteyden oman metsäsi sijaintialueen metsäammattilaiseen ja ostajaan saat soittamalla jutun lopussa oleviin puhelinnumeroihin tai käymällä internetin osoitteessa www.puukauppa.com.

Jos sinulla on mahdollisuus, vieraile metsäosaston internetisivuilla. Niiltä saat lisätietoa esimerkiksi metsäpalveluistamme. UPM-Kymmene Metsä tulee aktivoitumaan myös tehdasnettien sivuilla.

Tulevassa Kuunetissä esittelemme palvelujamme ja niiden suorittajia.

PUUTA TARVITAAN

Kaakkois-Suomen hankinta-alueen metsäpalveluvoimavarat

Neuvonpidossa JVK-Metsäkonepalvelun Veijo Kuukka, koneenkuljettaja Vesa Häkkinen ja metsäkoululainen Juha Kuukka.

kasvoivat vuoden alusta, kun saimme metsäpalvelupäällikkö Väinö Sikasen vahvuuteemme. Väinö on muun muassa kokenut metsäverotuksen, sukupolvenvaihdosten ja erilaisten kehittyvän metsätalouden rahoitusjärjestelmien asiantuntija.

Yhtiömme tuotantolaitosten puunkäyttö on vuonna 2002 noin 22 miljoonaa kuutiometriä. Sen vuoksi tällä omalle väelle suunnatulla jutulla on puukaupallinen viesti: tasainen puukauppa turvaa raaka-aineen laadun ja huipputuotteiksi jatkuvan jalostuksen.

Tämän vuoden ostotarpeet ovat suuret ja yhteistyössä oman metsäosastosi kanssa voit olla turvaamassa tuotantolaitostemme raaka-ainehankintaa.

Jos tämä juttu herätti jo kiinnostuksesi ja Sinulla on yhteydenottotarvetta, soita Pekka Purasmaalle, puh. 020 41 55085 tai toimistosiihteeri Ulla Sipiläiselle, puh. 020 41 60131. He opastavat Sinua kääntymään oikean henkilön puoleen.

“Kari Vuorinen hoiti tehtävänsä esimerkillisesti ja viestitti toiminnallaan työsuojelun tärkeyttä menestyksellisen projektin onnistumisessa.”

Kari Vuoriselle tunnustusta Artin rakennusvalvonnasta

Rakennusvalvoja **Kari Vuoriselle** on luovutettu tunnustuspalkinto työturvallisuuden ja työterveyden edistämiseksi tehdystä ansiokkaasta työstä. Kuusankosken tehtaiden työsuojelun ja työterveyden kehitysryhmä myönsi tunnustuksen Vuoriselle hänen toiminnastaan Artti-projektin rakennusvalvojana.

“Hän hoiti tehtävänsä esimerkillisesti ja viestitti toiminnallaan työsuojelun tärkeyttä menestyksellisen projektin onnistumisessa”, sanoi kehitysryhmän puheenjohtaja **Jaakko Sutela**.

Työsuojeluvaltuutettu **Heikki Tiihonen** kiitteli rakennusvalvonnan ja työsuojeluorganisaation saumatonta ja hienoa yhteistyötä. Hänen mielestään Vuorinen loi oikean ilmapiirin myös ulkopuolisten työnteki-

jöiden pariin.

Rakennusosaston päällikkö **Markku Pasi** muistutti, että kun ahtaalla työmaalla kymmenet firmat taistelevat tilasta, pitää järjestys- ja turvallisuusasiat hoitaa hyvin.

“Tämä on ollut pitkä harppaus projektien työturvallisuuden kehittämisessä. Oli hyvä nähdä, että jo ensimmäisten vesikattoelementtien asennuksen jälkeen kaiteet olivat paikallaan.”

Vuorinen itse totesi työsuojelujoukkueen tuen olleen edellytyksenä hyvälle lopputulokselle. “Eli taustatiimiä olisi ollut, siihen ihmisten ja tavaran valtameren olisi hukkunut.”

ONNISTUTTIIN HYVIN

Työsuojelupäällikkö **Martti Ko-**

kon mielestä Artin turvallisuus-toiminnoissa onnistuttiin hyvin, vaikka 0-tapaturmatavoitetta ei saavutettukaan. Ainoa vakava tapaturma aiheutui, kun työntekijän sormi jäi saksinostimen suojakaiteiden väliin. Henkilö oli itse jättänyt lukitsematta kaiteet.

Suurin osa tapaturmista oli Kokon mukaan “roska silmään” -tyyppisiä. Vakavia läheltä piti tapauksia olivat mm. seinäelementtien kaatuminen varastointitelineessä, nostovaijerin katkeaminen teräsverkkoja nostettaessa ja kattopellityksen työkelkan putoamisvaara ohiajaneen auton hiab-nosturin tukijalan tartuttua kelkan vaijereihin.

“Turvallisuuskierroksia järjestettiin reilun puolentoista vuoden aikana yhteensä 74, työsuojelutoimikunnan kokouksia

oli 18 ja Kymen työsuojelupiirin tarkastuksia oli seitsemän. Kaikki työmaalle tulleet henkilöt perehdytettiin, yhteensä perehdytettyjä oli 2 300.”

“Työmaalla tehtiin noin 1,3 miljoonaa työtuntia. Lieviä tapaturmia oli 30 ja yli kolmen päivän poissaolon vaatineita tapaturmia kahdeksan. Tapaturmataheys miljoonaa työtuntia kohden oli näin ollen työpaikkatapaturmien osalta 30 ja työmatkatapaturmien osalta kolme”, valaisee Kokko Artin mittasuhteita.

Verla herätettiin talviunesta maailmanperintökomitean edustajien vierailun ajaksi viime joulukuussa. Ryhmässä oli vieraita 15:stä eri maasta. Harvinaisten vieraiden isäntänä toimi johtaja Eero Niinikoski (oik.) UPM-Kymmenen konsernihallinnosta.

Maailmanperintöväki vieraili

VERLASSA

Kansainvälistä maailmanperintöväkeä vieraili talvihorteisessa Verlan ruukkikylässä 10. joulukuuta 2001.

Kaukaisia vieraita koetettiin pitää lämpiminä kuuman glögin ja lohikeiton avulla, mikä lisäksi museoalueella roihusi useita jatkankynttilöitä sekä aito suomalainen rakovalkea pihvitehtaan alapihalla. Bussillinen vieraita tutustui sekä museoon että ruukkikylän muihin nähtävyyksiin kuten Verlankosken kalliomaalaukseen, joka oli monelle vieraalle varsin eksoottinen nähtävyys. Vierailun isäntänä toimi johtaja **Eero Niinikoski** UPM-Kymmenen konsernihallinnosta.

Maailmanperintöväen vierailu liittyi Helsingissä 7.–14.12.2001

pidettyyn UNESCO:n maailmanperintökomitean viralliseen kongressiin, joka oli nyt ensimmäistä kertaa Pohjoismaissa. Kokous hyväksyi maailmanperintöluetteloon kaikkiaan 31 uutta kohdetta. Tällä hetkellä listalla on kaikkiaan 721 kohdetta 124:ssä eri maassa. Suomessa on viisi kohdetta. Vanha Rauma ja Suomenlinna saivat arvon vuonna 1991. Petäjäveden vanha kirkko hyväksyttiin 1994 ja Verla 1996. Uusimpana kohteena listalle pääsi 1999 Sammallahden pronssikautinen hautaröykkiöalue Lapin kunnassa lähellä Raumaa.

Niinikosken mukaan kokouksessa keskusteltiin paljon siitä, että maailmanperintöluettelo on liian Eurooppa-painotteinen: yli 40 prosenttia kohteista on Euroopassa. Toinen vinouma listassa on kohteiden ajallinen painotus. Keskiaikaisia linnoja ja kaupunkikeskuksia luettelosta löytyy suuret määrät, mutta uudemman historian edustajat ovat harvassa. "Tässä suhteessa Verlalla on aivan erityinen asema maailmanperintöluettelossa, koska se edustaa paitsi teollista perintöä, niin se on myös uudemman historian monumentti", muistuttaa Niinikoski.

KYMIN VOIMAN KATTILALLA VESIPAINEKOE

HITSAUSSAUMOISTA

ei löytynyt
yhtään vuotoa

Kattilan yläosaan mennään hissillä.
Hissin ulkopuolella päivysti henkilö,
joka laski kaikki ylös menneet ja sieltä
palanneet.

Oheinen kuva on kattilan sisäpuolelta
painekekeen aikana.

Parakissa miehet kokoontuvat ison pöydän ympärille. Heikki Purho, kymiläisille tuttu paineastioiden tarkastaja, alkaa pitää rauhallista käskynjakoa.

Tammikuisen aamun hämärissä Kymin Voiman voimalatyömaan toimistoparakille kokoontuu sinihaalaristen ja valkokypäräisten miesten parikymmenpäinen joukko. Täyteen 52 metrin kokoonsa nousseen kattilarakennuksen ympärillä on tauluja “Koeponnistus – pääsy kielletty”. Huomio kiinnittyy Kymin Prosessipuhdistuksen säiliöautoon, josta johtavat ohuet letkut kattilarakennuksen sisälle.

Parakissa miehet kokoontuvat ison pöydän ympärille. **Heikki Purho**, kymiläisille tuttu paineastioiden tarkastaja, alkaa pitää rauhallista käskynjakoa.

Hän luettelee neljään ryhmään jaettujen miesten nimet. Jokaisessa ryhmässä on Inspekta Oy:n eli entisen valtion teknillisen tarkastuskeskuksen edustaja, kattilan toimittaneen Kvaernerin sekä sen alihankkijan ja Kymin edustaja.

Jokaiselle ryhmälle jaetaan kansiot, joista selviävät tarkistettavaksi määrätty kohteet ja tarkastusohjeet. Kansioista löytyvät myös prosessi- ja putkistokaaviot sekä blankokopioita piirustuksista mahdollisten vuotojen merkitsemistä varten. Niinikään siinä on neuvottelumuistio, josta selviää

mitä työskentelystä on sovittu ja mitä on päätetty turvallisuusasioista. Muistutetaan, että mahdolliset vuodot kirjaa Inspektan edustaja.

Kvaernerin puolelta koetta vetävä **Jussi Tuominen** toteaa paineen kattilalla olevan nyt 145 baria ja lähestyvän tavoitepainetta. Päähöyryputken tarkistusta varten paine siinä nostetaan 192 bariin, eli vähintään 1,5 kertaiseksi normaaliin käyttöpaineeseen. Tämän jälkeen on tarkoitus nostaa paine kattilassa 215 bariin, tarkistaa kattila ulkopuolelta, laskea ulkopuolisen tarkastuksen jälkeen paine 100 bariin ja suorittaa sisäpuolinen tarkastus.

Todetaan vielä mm., että tilaaja on antanut vartiointihenkilökuntaa projektin käyttöön ja että sähkö- ja automaatiomiehet ovat valmiina puuttamaan asioihin, mikäli ongelmia ilmenee. Sitten lähdetään tehtaalle: ykkösrhmä tutkimaan kattilan sisäpuolta, eko kolmesta sekä eko ykköstä ja kakkosta sekä ylä- ja alakierroputkia. Kakkosryhmä tarkistaa tulipesän etuseinän sisältä ja ulkoa sekä sekundäritulistimen. Kolmosryhmän osalle tulee tulipesän takaseinä, pohja ja nokka sekä

primäritulistin. Nelosryhmälle jäävät ilmausputkistot.

Kattilan yläosaan mennään hissillä. Hissin ulkopuolella päivystää henkilö, joka laskee kaikki ylös menneet ja sieltä palanneet.

Ennen varsinaisen tarkistuksen alkua liittää Heikki Purho oman, kalibroidun painemittarinsa lieriön viereisen mittarin yhteyteen. Hetken kuluttua kuuluu kommentti: tarkkuusaste on hyväksytty. Samalla kerrotaan alhaalla olevalle auton vieressä päivystävälle **Jarmo Uusiheimalle**, että hän saa alkaa nostaa painetta.

Käy ilmi, että Prosessipuhdistuksen säiliöauto on alueella ainoa, jonka kompressorilla tuotettua painetta voidaan säätää manuaalisesti. “Eikä tällä vehkeellä saa painetta räjähdysnomaisesti nousemaan”, huomauttaa Jarmo.

Kierretään kattilaa ylhäältä alas vesipainekokeen vetäjän **Lasse Elojärven** kanssa. Siellä täällä putkistojen välissä vilahtelevat maglitet, kaikki hitsisaumat ja painerunko tutkitaan silmämääräisesti.

Kun palataan kattilan ylälieriön lähelle huomataan, että mahdollinen päävaroventtiili

on alkanut vuotaa. 191 bariin noussut paine joudutaan laskemaan 120:een ja suorittamaan venttiilin uudelleenlukitus. Purho ei päästä ryhmää tutkimaan kattilan sisäosaa, koska riittävän korkeata painetta ei saavutettu eikä rakenteen mahdollisia jännitteitä saatu poistetuksi.

Tulee aikaa keskustella vesipainekokeen filosofiasta. Maalikkoo mm. muistutetaan, että vaikka kokeessa käytetään korkeita paineita, on väliaineena vesi, joka puristuu kasaan vain vähän. Mikäli repeämisiä tapahtuu tai vuotoja ilmenee, vesisuihku saattaa olla viiltävän kova ja irtoava putken tai venttiilinosa voi vaurioittaa tarkastajaa pahemminkin. Räjähdyksenvaaraa ei vesipainekokeessa kuitenkaan ole.

“Jokainen hitsausauma tarkistetaan silmämääräisesti”, kertoo ylikonemestari Rantanen.

Vesipainekoetta päästään jatkamaan, kun päävaroventtiili on lukittu apuohjauksen avulla.

Raine Rantanen, hänen työparinsa **Matti Tikka** eivätkä muuta tarkastajat löydä ensimmäistään vuotoa. Illalla puoli kuudelta tarkastus todetaan päättyneeksi ja kuudelta ryhmä jo huu-

Matti Tikka (vasemmalla) ja Raine Rantanen tarkistamassa kattilan yläosan putkien tiiviyyttä.

Päävaroventtiili jouduttiin avaamaan ja lukitsemaan uudelleen painekokeen alkuvaiheessa (kuva yllä).

Heikki Purho Inspectasta asensi kalibroidun painemittarin lieriön vieressä (kuva keskellä).

telee saunassa kattilatyoimaalla hiestyneitä vartaloitaan.

VARSINAINEN VIRSTANPYLVÄS

Vesipainekoe on tärkeä virstanpylväs voimalaitoksen rakentamisessa. Kymin Voiman kattilalaitoksen asennukset alkoivat maaliskuussa viime vuonna, säiliöt ja lieriö nostettiin paikalleen kesikesällä ja turbiinasennuksiin päästiin marraskuussa samanaikaisesti polttoainekentän laitteiden asennuksen kanssa.

Helmikuussa kattilalla aloitettiin muut koestukset ja testaukset, kattilan ja turbiinin tuotannollinen testaus on vuorossa toukokuussa ja koeajo kesä-heinäkuussa.

MIKSI VESIPAINEKOE TEHDÄÄN NÄIN AIKAISIN?

Tarkistus on helppo tehdä, kun kaikki saumat ovat näkyvissä eikä 300-millisen vuorivillan ja pelin alla.

Kattilan eristäminen ja pellitys sekä muuraus voidaan aloittaa vasta kun painekoe on osoittanut, että kattilan runko ja putkistot ovat tiiviitä. Toisaalta kattilan varusteet, kuten polttimet ja kuljettimet, eivät vielä haittaa tarkastuksen toteuttamista.

Kvaernerin puolelta koetta seurasi projektipäällikkö Veikko Kaseva.

Asiantuntija-avun saamisesta Metso paperilta on sovittu. Kymin paperitehtaan johtaja Timo Johansson (vas.) ja Ilkka Nikkilä Metso Paperilta paikkaavat kättä allekirjoituksen jälkeen.

Paperikoneiden 7 ja 9 tuotannot nyt tehostamisen kohteeksi

Kymin paperitehtaalla keskitytään Artti-projektin onnistuneen toteuttamisen ja tehostamisen lisäksi PK 7:n ja PK 9:n tuotantolinjojen tuotantokapasiteettien nostamiseen.

Molemmilla koneilla on muodostettu tuotantopäällikköiden johdolla käyttöinsinöörien ja päivämestarien vetämät, koneiden miehistöjen edustajista kootut tuotannon tehostusryhmät, jotka keskittyvät paperikoneiden ajettavuuden parantamiseen sekä seisokkijain ja hylkymäärien vähentämiseen.

“Olemme käynnistäneet paperitehtaan henkilöstön ja muiden osastojen kanssa paperikoneiden tehostamiseen, sisäiseen yhteistyöhön ja yhteisten toimintatapojen kehittämiseen liittyvän projektin, jonka tavoitteena on saavuttaa muitakin kuin numeroilla mitattavia tuloksia.

Tiedämme henkilöstömme osaamisen tason olevan huippuluokkaa ja siksi haluamme säilyttää saavuttamamme edun ja kehittää taitojamme edelleen. Se, joka osaa hyödyntää olemassa olevan tiedon ja osaamisen sekä soveltaa niitä käytäntöön, voittaa yhä kovenevan kilpailun”, kertoo paperitehtaan johtaja **Timo Johansson**.

ARTISTA SYSÄYS

“Yhteistyötarve Kymin sisällä korostui Artin valmistumisen myötä. Uuden tavoitteen toteuttaminen lisää paperitehtaan massankulutusta noin 30 000 tonnilla, mikä asettaa haasteita tuotannon ohjaukselle koko integraatin osalta.

Resurssien tehokas kohdentaminen ja organisointi ovat projektin onnistumisen kannalta välttämättömiä, jotta tarpeelliset työt tulevat tehdyiksi ajallaan ja tulok-

sia syntyy”, tähdentää Johansson

METSO MUKANA

Hankkeeseen liittyen Kymin paperitehdas solmi helmikuussa Metso Paperin kanssa sopimuksen asiantuntija-avun saamisesta. Yhteistyösopimus antaa mahdollisuuden hyödyntää viimeistä teknologiaa ja tietotaitoa omaavan toimittajan osaamista kokonaan nisaatiassa.

TAVOITTEISIIN TUTUSTUTTU

“Olemme käyneet läpi linjan tavoitteet henkilöstön kanssa. Tehostamisprojekti on prosessi, jonka avulla syvennämme paperinvalmistuksen tuntemusta ja parannamme osaamistamme entisestään. Koko linjan henkilöstön panos ja sitoutuminen on tärkeä osa toteutusta tavoitteiden saavuttami-

seksi” kommentoi PK 7:n tuotantopäällikkö **Aleksander Schoschkoff**.

“Pyrimme hyödyntämään kaikkien ihmisten osaamisen. Paperinvalmistuksen tietous ei ole vain muutaman henkilön hallussa. Tuotantolinjojen väki onkin lähtenyt hienosti hankkeeseen mukaan”, sanoo PK 9:n ja arkkisalin tuotantopäällikkö **Pentti Putkinen**.

“Hyvä homma, että tällaista lähdetään tekemään. Eipä tuotantoa muuten saa ylös kuin yhteistyöllä muiden kanssa ja sitouttamalla niin työntekijä- kuin johtavakin puoli asiaan”, sanoo PK 9:n koneenhoitaja **Eero Huusko**.

“Valittu toimintatapa sopii tähän päivään, hanke olisi vaan voinut aloittaa jo aikaisemmin. Toisaalta, eihän vieläkään ole liian myöhäistä. Uskon, että tuloksia saadaan aikaan.”

LÄHEMÄS TEHDASTA

Projekteissa paperin tutkimus ja kehitys sekä teknisen osaston resurssit pyritään tuomaan toiminnallisesti lähemmäs paperitehdasta.

Osastoilla toimivat, selkeät roolit ja vastuut omaavat yhdyshenkilöt muodostavat verkoston, joka Kymin sisällä varmistaa projektien onnistumisen.

“Teknisellä osastolla tehostusprojekti koskee lähinnä suunniteltua ja korjaamoja, mutta välillisesti hanke näkyy monien osastojen työssä. Tekninen osasto haluaa olla aktiivisesti etsimässä yhdessä paperitehtaan kanssa toimenpiteitä tuotannon tehostamiseksi. Tehostaminen tapahtuu varmasti osittain uusien laite- ja prosessiratkaisujen kautta, mutta vielä tärkeämpää on uusien toimintatapojen ja yhteistyötapojen löytäminen. Koko tehtaan osaamisen hyödyntäminen projektissa on tärkeää. Projekti on tärkeä lenkki myös koneiden jatkokehityksen kannalta” toteaa teknisen osaston johtaja **Juha Kääriäinen**.

Projektissa tutkimus- ja kehitysosasto sitoutuu toiminnallisesti lähelle paperitehdasta. Osastolla nimetyt yhdyshenkilöt tuovat koko osaston tietämyksen ja tutkimusmahdollisuudet hankkeeseen.

“Osaston tehtävän mukaisesti tavoitteenamme on tutkimus- ja kehityshankkeiden avulla tukea Kymi-integraatin strategiaa.

Näemme tämän hankkeen erittäin tärkeäksi kilpailukyvyyn jatkuvan parantamisen kannalta ja tuomme siihen oman osaamisemme sataprosenttisesti”, lupaa tutkimus- ja kehitysohjohtaja **Matti Sipilä**. Tämä on hyvää jatkoa onnistuneelle Artti-tuotekehitykselle.

Aarne jatko pastanvalmistusta kolmen vuoden tauon jälkeen

Kymmin päällystyskone 2 teki viimeiset KymexCotet vuoden 1998 syksyllä. Pastanvalmistaja **Aarne Byckling** jäi hiljentyneeseen laitokseen työoverinsa kanssa tyhjentämään CMC-siiloa. Maaliskuussa 1999 sekun työ loppui.

“Sitten lähdin sellulle. **Killisen Paavon** kanssa mittailimme kuutisen viikkoa virtauksia vesiputkistoissa”, kertoo Aarne.

Seuraavaksi oli vuorossa kahdeksan kuukautta kestänyt vartijoiden lomitus pääportilla. “Sinne olisin voinut jäädäkin, mutta vakituista paikkaa ei auennut.”

Vartijantyön jälkeen seuraavat puolitoista vuotta kuuluivat Kuusankosken asemalla. “Työoverit olivat mukavia. Näkö ja kuulo ovat hyvin tärkeitä junamiehen työssä: jos tarkkaavaisuus herpaantuu siinä työssä, on loukkaantumisriski suurempi kuin monessa muussa ammatissa”, luonnehtii Aarne aikaa rautateiden parissa.

Asemalla työskennellessä tuli mahdollisuus hakea töitä uudelta päällystyslinjalta C3:lta - pastanvalmistajia tarvittiin sielläkin.

Aarne laittoi anomuksen sisään, kävi testeissä, tuli valituksi

entiseen työhönsä ja kävi läpi täydennyskoulutuksen. “Olen tosi tyytyväinen, että näin kävi. Työ pastakeittiöllä on minulle tutuinta.”

“Myönnän, että sisällä myllersi silloin, kun työ vanhalla päällystyslaitoksella loppui. Fiilikset olivat alhaalla. Toisaalta kiertely useissa työpaikoissa oli antoisaa aikaa - ja oli hyvä, että järjestettiin työtä”, myöntää Aarne.

PASTANVALMISTAJAT JA KONEMIEHET SAMASSA TILASSA

Vanhan päällystyslaitoksen vuonna 1976 valmistuneelle pastakeittiölle antoi ilmettä seinänlaajui- nen synoptiikkataulu, laitteiston toimittajan Cellierin silloinen ylpeys. Vuonna 1997 pastanvalmistuksen tietojärjestelmä uudistettiin täydellisesti ja synoptiikkataulu jäi pois käytöstä. “Periaatteessa silloin käyttöön otettu järjestelmä oli jo samanlainen kuin täällä C3:lla - aineita vain on nyt enemmän ja ympyrät ovat isommat.”

“Erona on myös se, että täällä pastanvalmistusta ja paperin päällystystä valvotaan samoissa ti-

loissa, C2:lla pastanvalmistajilla oli oma valvomo.”

Yhteisen valvomon ansiosta pastanvalmistajat ovat hyvin tietoisia päällystyslaitoksen kokonaistilanteesta. Ongelmiakin saattaa kuitenkin ilmetä. “Meidän vuorossa on niin hyvä porukka, että tarkkaavaisuus saattaa joskus herpaantua. Onneksi koneet antavat hälytyksen, mikäli jokin asia on menossa pieleen.”

PAKKARISTA PASTANVALMISTAJAKSI

Lukiolaisena Aarne oli kolmena kesänä pakkarina PK 7:llä, nykyisen paperin käyttölaboratorion paikalla. Armeijan jälkeen hän kokeili Espen tarjoamia töitä Kouvolassa, mutta tuli sitten tavella 1977 Kymin sulfiitille.

“Siellä ehdin ennen sulfiitinteen lopettamista työskennellä nelisen kuukautta ja pääsin sitten uudelle pastakeittiölle lomittajaksi.”

1980-luvun alkupuoliskolla Aarne työskenteli päällystyslaitoksella mm. pituusleikkurin apumiehenä ja lomittajana pastakeittiöllä. Vuonna 1984 avautui vakituinen päivämiehen työ pastanvalmistajana.

Kymin aloitetoiminta vuonna 2001

Uudet toimikunnat aloittivat kaksivuotiskauden vuoden 2001 alusta. Ne käsittelivät vuoden aikana kaikkiaan 152 aloite-ehdotusta ja aloitetta. Edellisenä vuonna niitä oli 160. Uusia aloite-ehdotuksia kirjattiin kaikkiaan 135 kappaletta, määrässä on lisäystä edelliseen vuoteen 18. Palkkioita maksettiin kaikkiaan 297 925 eli 1390 markkaa enemmän kuin edellisenä vuonna.

Suurin yksittäinen palkkio oli 62 330 markkaa ja siihen johtava aloite oli tehty paperitehtaalla. Vuonna 2000 suurin palkkio oli 52 600 mk ja aloite oli tehty sellulla.

Yli 10 000 mk palkkioita maksettiin 3 kappaletta, jotka kaikki oli tehty paperitehtaalla. Edellisenä vuonna niitä tehtiin 4 kappaletta, joista kaksi teknisellä osastolla, yksi paperitehtaalla ja yksi sellu-energiolla.

Vuoteen 2000 verrattuna kirjattujen aloitteiden määrä lisääntyi selvästi sellu-ergialla, jossa niitä tehtiin 54 kappaletta, edellisenä vuonna 38 kpl. Vastaavasti paperitehtaalla ja teknisellä osastolla määrä pysyi edellisen vuoden tasolla.

Kunniakirjoja jaettiin aktiivisuudesta aloitteen teossa 12 kappaletta, eli yksi enemmän kuin vuotta aiemmin. Kunniakirjan lisäksi jokaiselle maksettiin 3 000 markan kannustus-palkkio.

Tilanne vuoden 2001 lopussa aloitetoimikunnittain

	Paperitehdas	Sellu- ja energia	Tekninen osasto	Yhteensä
Kirjattu uusia aloite-ehdotuksia	65	54	16	135
Käsittelyssä yhteensä	70	58	24	152
* Hyväksytty aloitteeksi	53	54	22	129
* Ei hyväksytty aloitteeksi	17	4	2	23
* Odottaa käsittelyä	5	5	0	10
* Odottaa lausuntoa	29	18	3	50

INNOVAATOKILPAILU

Kymi osallistui konsernin järjestämään innovaatiokilpailuun. Kilpailuun liittyvät asiat hoidettiin normaalin aloitetoiminnan kautta. Kilpailuun osallistuivat kaikki vuoden 2000 ja 2001 syyskuun loppuun mennessä tulleet aloite-ehdotukset ja innovaatiot. Yksiköiden ja toimialojen tekemän esikarsinnan jälkeen Kymiltä jatkoon selvi- si viisi ehdotusta. Tuloksista lähemmin sivulla 22.

Automaatioasentaja Jukka Koponen vastaanotti kunniakirjan sellun ja energian aloitetoimikunnan puheenjohtaja Timo Suomiselta.

Raha on hyvä lisäetu

Sellun ja energian aloitetoimikunnan kokouksessa 8.2. luovutettiin 1. kunniakirja automaatioasentaja **Jukka Kuposelle**. Kunniakirjaan vaadittavista viidestä palkitusta aloitteesta hän on tehnyt neljä viime vuonna ja yhden edellisenä vuonna. Kunniakirjan lisäksi hänelle maksetaan kannustus-palkkio aktiivisuudesta aloitteenteossa.

“Jukan oivallukset ja panostukset ovat kohdistuneet prosessin ohjausjärjestelmiin. On äärimmäisen hienoa, että olet jaksanut paneutua uudistuksiin ja siten helpot ja nopeutat omaa työtäsi. Hyöty on kuitenkin yhteinen.” Näin aloitetoimikunnan puheenjohtaja **Timo Suominen** onnittelee Jukka Koposta.

Jukka on tullut vuonna 1976 Kymin mittarikorjaamolle. Hän on tehnyt samaa työtä kuluneet vuodet, organisaatio on vain väli-

lä muuttunut. Nyt toimipaikkana on sellu-energiassa kuitulinjojen kunnossapito.

Jukka on kehittänyt omaa työtään koko ajan. Vasta pari vuotta sitten hän hoksasi, että tehdyistä oman työn parannuksista voisi hyötyä taloudellisestikin, jos niistä tekisi aloitteita. “Raha ei ole ainoa motiivi, mutta se on hyvä lisäetu,” sanoo Jukka.

Hyväksytyt aloitteet ovat työkaluja häneen omaan työhönsä. Vasta sitten, kun hän on todennut käytännössä, että uudistus toimii, hän on tehnyt siitä aloitteen. Hän on tyytyväinen mielenkiintoiseen työhönsä, jota voi jatkuvasti kehittää. Yksi aloite on tälläkin hetkellä odottamassa aloitetoimikunnan päätöstä.

Kuusankosken tehtaitten palkitsemisjärjestelmä saa Jukalta kiitosta, kun palkkiona annetaan rahaa eikä esim. esinepalkintoja.

Palkittu lausunnonantaja

Voikkaan aloitetoimikunnan kokouksessa 14.2. palkittiin vuoden 2001 lausunnonantajana kunniakirjalla MFS-linjan käyttöinsinööri **Timo Aro**.

“Lausunnonantajan työ tukee hyvin aloitetoimintaa. Timon lausunnot tulevat nopeasti, ne ovat selkeitä ja hyvin perusteltuja”, sanoi aloitetoimikunnan puheenjohtaja **Jarmo Pulli** onnitellessaan Timo Aroa.

Timo urakoi viime vuonna lausuntoja eniten Voikkaan tehtaalla. Käsitellyjä aloitteita oli 152, joista kolmannekseen hän antoi lausunnon. Voikkaalla ryhdistäydettiin kautta linjan ja purettiin pinoon jääneet aloitteet. Viime syksynä Timo pääsi hyvin rytmiin kiinni ja vuoden lopussa hänellä ei ollut enää käsittelemättömiä aloitteita.

Timon mielestä täytyy olla reilu aloitteen tekijää kohtaan ja hoi-

taa lausunnon antaminen ajallaan. Hänestä aloitteen vaatimat uudistukset on helpompi hoitaa linjalakin tuoreeltaan. Sen sijaan aloitteen tekijälle ei aina ole helppoa perustella aloitteen hylkäämistä, jos aloitteen toteuttaminen on hankalampaa kuin aloitteen tekijä on ajatellut. Joskus hyvän idean toteuttaminen on kallista, ja toteutus siirtyy seuraavalle vuodelle. “Lausunnon antaminen ei pelkää riittä, vaan aloitteen toteutus täytyy valvoa, mikä vaatii ponnisteluja, koska prosessi on pitkä”, sanoo Timo.

Timo on kotoisin Valkeakoskelta. Kun hänet kutsuttiin vajaa viisi vuotta sitten työhaastatteluun, ei hän edes tiennyt, missä Voikkaa tarkalleen on. Hän viihtyy ensimmäisessä työpaikassaan hyvin. “Voikkaalla on hyvä henki, mukava työporukka ja minulla on mielenkiintoinen työ”, perustelee Timo.

Voikkaalla ennätysellinen aloitetoimintavuosi 2001

Voikkaan paperitehtaan aloitetoimintavuosi 2001 oli aloitetoiminnan historian paras, jos mittarina on tehtyjen aloitteiden määrä. Nousuun vaikutti alkuvuodesta järjestetty kahden kuukauden aloitekampanja, jonka iskulauseena oli “Ideasta aloitteeksi”. Kampanjan aikana aloitteita tulikin 60 kpl, mikä normaalisti vastaa Voikkaalla koko vuoden aloitemäärää.

Edellisinä vuosina vastaavien aloitekampanjoiden jälkeen on aloitteiden teossa yleensä seurannut aloitelama, mutta nyt kävi toisin. Aloitteita tehtiin myös kampanjan loputtua tasaisesti vuoden loppuun asti. Tämä johti ennätystulokseen aloitteiden teossa.

Aloitepalkkiota maksettiin viime vuonna yhteensä 140 000 mk (23.529 euroa) ja suurin aloitepalkkio oli 23 000 mk (3.866 euroa). Vastaavat luvut olivat edellisenä vuonna 23.000 mk ja 5000 mk. Nousu on ollut aika huima.

VOIKKAAN ALOITETILASTO

	2001	2000
Tehdyt aloitteet	169	62
* joista ryhmäaloitteita	61	18
Aloitteentekijät, joista	130	47
* työntekijöitä	116	38
* ylempiä toimihenkilöitä	1	1
* konttoritoimihenkilöitä	4	-
* teknisiä toimihenkilöitä	9	8
* miehiä	124	47
* naisia	6	-
Käsitellyjä aloitteita	152	36
Hyväksytyjä aloitteita	121	34

Hellevi lahjoitti vuoden itselleen

Hellevi Ala-Outinen palasi vuorotteluvapaalta. Hän liikkui paljon, teki säähavaintoja ja piti päiväkirjaa sisäisistä tuntemuksistaan.

Hellevi Ala-Outinen tulee haastatteluun kuin tuulispää, reippaasti kävelen, hieman etuajassa ja hyväntuulisena. Hän on ollut koko viime vuoden vuorotteluvapaalla Kymin tutkimus- ja kehitysosaston ja aloitesihteerin tehtävistä.

Hellevi sanoo miettineensä ainakin pari vuotta vuorotteluvapaalle jäämistä. Takana oli jo 27 työvuotta ja edessä vuosi, jona hän täyttäisi viisikymmentä. "Ajattelin, että olisi ihanaa lahjoittaa se vuosi itselleen - ilman työvelvoitteita. Tuntui, että olin ensin velkaa itselleni".

Kun mieli oli taipunut päätökseen jäädä vuodeksi kotiin, oli aika puhua siitä kotiväelle. Aviomies Arto ei ollut päätöstä vastaan, vaikka kertoikin ensin ajatteleensa, ettei vaimo ollut toisissaan.

Juhannusviikolla Hellevi keskusteli asiasta esimiehensä tutkimus- ja kehitysosaston johtaja Matti Sipilän kanssa. Kun hänkin hyväksyi vuoden poissaolon, niin vuorotteluvapaa näytti toteutuvan.

SÄÄHAVAINTOJA JA LIIKKUMISTA

"Kun vapaa alkoi, niin vapauden tunne oli huumaaava. Minulla on koko vuosi edessä, voin tehdä ihan mitä haluan", muistelee Hellevi. Hän ei asettanut itselleen tavoitteita, mitä lomalla pitäisi tehdä, hän tahtoi levätä.

Koti-ihmisenä ja ruuanlaitosta pitävänä hän keskittyi näihin asioihin. Kotona asuva 21-vuotias

Juha tuli ruokatunnillaan äidin kanssa syömään. Näin päivään tuli hyvä rytmi. Aviomies kävi kotona lounasaikaan vain silloin, kun hän tiesi, että kotona tarjotaan jotain erityisen hyvää ruokaa.

Hellevi piti päiväkirjaa koko vuoden. Hän ei kirjoittanut tarkasti tapahtumista, vaan teki säähavaintoja ja kirjoitti tuntemuksiaan. Hänestä tuntui hyvältä olla päivällä ulkona auringon paisteessa ja kauniissa ilmassa keskellä arkea. Vastakohta oli suuri, koska Hellevin työhuoneesta ei näe auringonvaloa koko työpäivän aikana.

Hänellä on sellainen mielikuva kuluneesta vuodesta, ettei koskaan ole ollut niin kirkasta ja aurinkoista kevättä - eikä koskaan niin lämmintä kesää.

Yhtäkkiä Hellevi kysyykin minulta, että muistanko, millainen kesä ja syksy oli viime vuonna? Hetken hiljaisuuden jälkeen hän kertoo, että lokakuussakin oli vielä 12 astetta lämmintä. Hän muistaa, että taivas oli koko kesän kirkkaan sininen eikä taivaalla ollut pilvenhattaraakaan, ihan kuin olisi ollut Välimeren auringossa.

Hellevi kertoo liikkuneensa paljon - vähintään viisi kertaa viikossa joko yksin tai ystävien kanssa. Työelämä on täynnä määräaikoja ja viikonloput usein etukäteen ohjelmoituja, joten emme ehdi pysähtyä. Sen tähden hän halusi muuten elää vapaasti, mutta liikkuu riittävästi. Kielitaitoaan hän ylläpiti lukemalla englanninkielisiä dekkareita ja romaaneja.

Perheen kanssa harrastettiin

konserpteja, teatteria ja kesätapahtumia Savonlinnan oopperajuhlissa Korvenkylän kesäteatteriinkin sekä nautittiin ystävien seurasta.

SISÄISIÄ LÖYTÖJÄ

Hellevi on perheensä ainoa lapsi ja aina tullut hyvin toimeen itsensä kanssa. Hän luuli, ettei tarvitsekaan montaa ihmistä ympärilleen. Hän kertoo kuitenkin huomanneensa vapaan vuoden aikana, että tarvitsee työtovereita ja sosiaalista kanssakäymistä heidän kanssaan, koska sukukaan ei asu täälläpäin. Työtovereille löytyi toisenlainen merkitys kuin aikaisemmin.

Kaupassa hän kävi aamupäivisin ja löysi "mummit ja papat", jotka mielellään tulivat juttelemaan. "Tajusin, miten paljon on yksinäisiä vanhempia ihmisiä, joilla ei ole muita lähei-

siä kuin kaupan kassa," kertoo Hellevi vakavana ja jatkaa "aikaisemmin en ole tätä ymmärtänyt, koska perheemme isovanhemmat ovat vielä aika nuoria ja liikkuvia." Hän huomasi, kuinka helppoa ja kivaa on puhella kaikenlaisten ihmisten kanssa kaikenlaisista asioista. Elämässä ei pidä vähätellä mitään eikä ketään, on hänen sanomansa. Hän näyttää rennolta ja vapautuneelta kertoessaan löydöstään.

"Näin vapautunut on olo, kun on ollut vuoden vuorotteluvapaalla", sanoo Hellevi Ala-Outinen.

Lisätieto vuorotteluvapaasta sivulla 23.

Hellevi pohtii: "Onko työpainemme niin kova, että se kutistaa meidät muottiin ja onko meillä sellainen työrooli, ettemme koh-
taa ihmisiä sellaisina kuin he ovat?"

PALUU TÖIHIN

Ennen vuorotteluvapaan päättymistä Hellevi kävi keskustelemassa tulevasta työtehtävistään esimiehensä kanssa. Päätettiin, että vuoden alussa hän palaa entiseen työhönsä. Työtoverit toivottivat tervetulleeksi takaisin.

Monet ovat olleet kiinnostuneita siitä, miten vuosi meni. Ihmettelyäkin hän on saanut osakseen. Joku sanoi, "kyllä olit rohkea", toinen kysyi, "oletko nyt ihan samoissa töissä", ja kolmas "kuinka uskalsit jäädä, etkö pelännyt, että sijainen hoitaa työsi paremmin?" Nämä olivat juuri niitä asioita, jotka hän oli selvittänyt itselleen ennen päätöksentekoa.

Rohkea Hellevi ei tunne olevansa ja jos hänen paikalleen olisi löytynyt sopivampi työntekijä, niin hän olisi ollut valmis opettelemaan uudet työtehtävät. Työnantajalle on myös annettava mahdollisuus tehdä omia ratkaisujaan.

"Nykyään asiat muuttuvat niin nopeasti, että vapaalle ei voi jäädä, jollei ole valmiuksia muutoksiin. Toisaalta, koko elämähän on täynnä muutoksia ja jotkut muutokset annetaan meille silmänräpäkässä, eikä meiltä kysytä, olemmeko niihin valmiit", sanoo Hellevi.

Hänen mielestään ihmisten pitäisi enemmän luottaa siihen, mitä he haluavat tehdä. Kun uskaltaa tehdä päätöksen, niin huomaa, että päätös kantaa - elämällä on tapana järjestyä. Hän rohkaisee lukijoita toteuttamaan unelmiaan ja muistuttaa, että arvot ohjaavat valintojamme.

Voikkaan tehtaan uudeksi aloitetoiminnan hoitajaksi on nimitetty suunnittelupäällikkö **Lasse Nyström**. Hän toimii myös sihteerinä aloitetoimikunnan kokouksissa ja avustaa mielellään kaikissa aloitteita koskevissa asioissa.

"Tärkeimpinä tavoitteina on saada aloitteiden käsittelyajat edelleen lyhenemään ja madaltaa kynnystä aloitteiden teossa", sanoo Lasse ja muistuttaa, "ettei aloitteiden tarvitse olla muodollisesti hienosti tehtyjä, kunhan asiat niistä selviävät".

Lassen tykö voi mennä silloinkin, jos on epävarma siitä, onko ideasta aloitteeksi. Ideasta kannattaa aina keskustella joko hänen tai aloitteen tekijän oman osastojohdon kanssa, eikä jättää asiaa hoitamatta.

Osastosihteerinä **Marja-Leena Rantanen** avustaa aloitetoiminnan toimistotehtävissä.

MITTARIMESTARISTA SUUNNITTELUPÄÄLLIKÖKSI

Insinööri Lasse Nystöm on opiskellut työn ohessa monet vuodet. Opiskelu on sekä auttanut häntä työuralla etenemisessä että nostanut ennen hyvin ujon miehen itseluottamusta.

Lasse oli käynyt jo Kymmin ammattikoulun ja Valkeakosken teknillisen koulun, kun hän vastavalmistuneena teknikkona vuonna -75 tuli Voikkaan höyryvoimalaitokselle mittarimestariksi. 90-luvun alkupuolella hän opiskeli teknikosta insinööriksi Kotkan teknillisessä opistossa. Koulutus kesti neljä vuotta ja Kotkaan ajettiin kolme kertaa viikossa. Voikkaalta ja Kymiltä opiskeli samaan aikaan muitakin Kymin 100-vuotissäätiön tuella.

Perhe kannusti Lassen opiskelua kuluneet vuodet. Lasse teki tietoisesti valinnan ja jätti muut

Kasvot tutuksi. Vas. osastosihteerinä Marja-Leena Rantanen, koneosaston päällikkö Kari Rantanen, joka hoiti aloiteasioita Voikkaalla viime vuoden loppuun asti ja suunnittelupäällikkö Lasse Nyström.

Uusi mies hoitamaan aloiteasioita

harrastukset pois opiskelun ajaksi, jotta perheellekin jäi aikaa.

Syksyllä 1999 automaatioinsinöörin tehtäviä hoitanut Lasse aloitti opiskelut insinööristä diplomi-insinööriksi Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun alaisuudessa. Opiskelupaikkakuntana on Kouvola ja Voikkaalta on mukana kaksi muutakin opiskelijaa. Reilun vuoden päästä luennot loppu-

vat ja valmistuminen on tavoitteen vuodelle 2003 loppuun mennessä. 100-vuotissäätiö tukee tätäkin opiskelujaksoa.

Nyt, kun lapset ovat jo aikuisia, Lasse ehtii harrastuksiinkin opiskelun ohessa. Päälimmäisenä taitaa olla lavatanssiharrastus, josta hän itse kertoi lehtemme Juttu kiertää -sarjassa numerossa 7/2000.

Kymiläisten Matti Sipilän, Hannu Rihulan, Lila Hyvärisen ja Päivi Solismaan sekä nordlandilaisten Gerd Carlin ja Joachim Jörnin yhteisesti kehittämä uusi menetelmä ja laitteisto mottling-ilmion arvioimiseksi sai kunniakirjan työsuuhdekeksinnöt ja patentit -sarjassa. Kunniakirjat luovutti Tauno Matomäki.

UPM-Kymmene innovoi -kilpailun palkinnot jaettiin

Vuonna 2001 ensi kertaa järjestetyn UPM-Kymmene innovoi -kilpailun parhaat ehdotukset on palkittu. Ehdotuksia kilpailuun tuli 20 maasta yhteensä yli 400. Lisäksi paikallisraadit käsitelivät useampia satoja ensimmäiseen kilpailusarjaan liittyviä aloitteita.

Kilpailuehdotukset kävivät läpi esikarsinnan toimialatasolla, jonka jälkeen kustakin kilpailusarjasta lähetettiin 1–2 ehdotusta kilpailuraadin käsiteltäväksi.

“Kilpailun runsas osanotto osoitti tällaisen kilpailun tärkeyden. Tämä oli hyvä alku ja toivonkin, että yhä useammat UPM-kymmeneläiset ottavat tulevaisuudessa kilpailuhaasteen vastaan ja myötävaikuttavat omalta osaltaan yhtiömme menestykseen,” toimitusjohtaja **Juha Niemelä** sanoi kilpailun palkintojenjakotilaisuudessa Helsingissä 29. tammikuuta.

SARJOJEN PALKITUT EHDOTUKSET

Sarja 1: *WISA-Truck-vanerin kehitystyö*
Marjaliisa Asikainen, Seppo Hyyryläinen, Pekka Kautonen, Mauri Laurikainen, Pasi Laurila ja Timo Ollila.

Sarja 2: *Menetelmä ja laitteisto älytarrasyöttörainan valmistamiseksi*
Marko Hanhikorpi, Lari Kytölä, Timo Lindström, Ilkka Nuorela, Samuli Strömberg ja Mikko Tirkkonen

Sarja 3: *Kuljetusjärjestelmä leveiden rullien pystykuljetukseen kuljetusyksikkönä*
Antti Vilkki

Sarja 3: *Kohdistettu markkinointikampanja aikakauslehtikustantajille - näytelehdet*
Merja Rinta-Erkkilä ja Ulla-Riitta Unkuri

Kukin voittaneista ehdotuksista palkittiin 10 000 euron suuruisella rahapalkinnolla.

Innovoiija 2001 -palkintoja jaettiin kaksi: toinen meni Jämsänkosken paperikone 3:lle ja toinen Raflatacin Scarborough'n tehtaalle.

Lisäksi jaettiin kahdeksalle ehdotukselle kunniakirja sekä yksi kunniakirja-erikoismaininta.

UPM-Kymmene innovoi -kilpailu on päätetty järjestää joka toinen vuosi. Seuraava kilpailuvuosi on siten vuosi 2003.

Kymiläinen Keijo Vilkki sai kunniakirjan kahdesta aloitteestaan.

KUNNIAKIRJOJA KUUSANKOSKELAISILLE

Kymiläinen Keijo Vilkki sai kunniakirjan kahdesta aloitteestaan, jotka sisälsivät kilpailun tavoitteiden mukaisia ratkaisuja. Molemmat liittyivät Linde-merkkisten trukkien huoltoon ja korjaukseen.

Linde-trukin ohjaussylinterien raidetangon tapin irrotus on ollut hankalaa tiukan sovitteen vuoksi. Irrotukseen on kulunut aikaa ja tapit ovat joskus menneet piloille poistettaessa niitä lyömällä.

Parannusehdotus oli hydraulisen ulosvetäjän tekeminen, jolla tappien ulosvetäminen onnistuu helposti.

Linde-trukkien lämmityslaitteiden moottorien vaihto oli ongelmallista, koska trukkia jouduttiin purkamaan huomattavasti ennen kuin päästiin käsiksi moottoriin. Lisäksi koneesta jouduttiin laskemaan myös jäähdytysnesteet pois, jotta lämmityslaite saatiin puretuksi moottorin vaihtoa varten.

Parannukseksi Vilkki ehdotti, että lämmityslaitteen kehikkoon

tehdään määrättyyn kohtaan luukku, josta risa moottori saadaan pois ja uusi moottori asennetaan tilalle. Luukku laitetaan takaisin paikalleen pienillä hitsauspisteillä.

Kymiläisten Lila Hyvärisen, Hannu Rihulan, Matti Sipilän ja Päivi Solismaan sekä nordlاندilaisten Gerd Carlin ja Joachim Jörnin yhteisesti kehittämä uusi menetelmä ja laitteisto mottling-ilmion arvioimiseksi sai kunniakirjan työsuhtekeksinnöt ja patentit -sarjassa.

Menetelmässä painopinnan epätasaisuutta mitataan laittamalla rasteripisteitä sisältävä läpinäkyvä filmi painamattoman paperin pinnalle ja ajamalla paperi ja rasteroitu filmi Epson-skannerin lävitse. Sen jälkeen epätasaisuus tallennetaan pikselöitynä ja mitataan PapEye-ohjelmalla. Menetelmä soveltuu ns. optisen mottlingin eli epätasaisuuden mittaamiseen. ■

Jatkoa sivulta 21.

Hellevi lahjoitti vuoden ...

Vuorotteluvapaata suunnittelevalle

- * Laki vuorotteluvapaasta on tällä hetkellä voimassa tämän vuoden loppuun.
- * Vuorotteluvapaalla voi kuitenkin olla vielä seuraavanakin vuonna, mutta ensi vuodeksi aikovan pitää tehdä vuorottelusopimus 31.12.2002 mennessä.
- * Vuorotteluvapaa on 90–359 kalenteripäivän vapaajakso, jonka aikana työntekijän palvelussuhde on "lepotilassa". Tältä ajalta työntekijälle maksetaan vuorottelukorvausta.
- * Työnantajan tulee palkata vuorotteluvapaan ajaksi työvoimatoimistossa työttömänä työnhakijana oleva henkilö. Työtöntä ei tarvitse palkata samoihin tehtäviin, joita vapaalle siirtyvä on hoitanut.
- * Vuorotteluvapaa perustuu vapaaehtoisuuteen. Työnantaja ja työntekijä sopivat vapaasta vuorottelusopimuksella.
- * Vuorotteluvapaan ajalta maksettavan vuorottelukorvauksen suuruus on 70 prosenttia siitä työttömyyspäivärahasta, johon työntekijällä olisi oikeus työttömäksi jäädessään. Korvaus on veronalaista tuloa. Esimerkki: 2000 euron bruttopalkka/kk oikeuttaa noin 750 euron bruttokorvaukseen.
- * Tarkemmat tiedot saa osoitteesta www.mol.fi/työnhakijapalvelut/vuorotteluvapaa.

Hellevi Ala-Outinen ei tiedä kuka sai vuodeksi töitä, mutta hän toivoi, että vuoden työrupeama auttoi saajaa sekä taloudellisesti että uuden työn saannissa.

Kuljetuksen juhlija jengi: Takana vasemmalta Esko Nurminen, Tuure Lehtinen, Heimo Helikoski, Pentti Nio, Viktor Lintunen ja Eero Puranen. Edessä vas. Yrjö Manninen ja Eino Raja-aho.

JUHLA täytti odotukset

Kymin eläkeläisten joulujuhla pidettiin 14.12. Kuusankoskitalossa. Juhlaväki nautti juhlasta ja toistensa tapaamisesta.

Kymin eläkeläisten joulujuhlaan hyvissä ajoin saapunut siivoustyönjohtaja **Marjo Anttila**, joka on 4. polven kymiläinen, on ollut työkyvttömyyseläkkeellä pari vuotta.

“Polvet pettivät ja liikkuminen on nykyään rajoitettua. Joka päivä on kuitenkin lähdettävä liikkeelle, jotta nivelet saavat liikettä. Nyt, kun työ ei enää siihen pakota eikä rytmitä päivää, hankin itselleni koiran, joka ulkoiluttaa minua. Silloin kun on oikein kipeä, niin olisin mieluummin liikkumatta, mutta kun koira tahtoo ulos, niin on pakko lähteä”, sanoo Marjo kuitenkin tyytyväisenä elämäänsä.

Kaihoisasti hän muistelee työporukkaa. Hänellä on vain hyviä muistoja vuosista Kymillä. Kahvitunnit ovat jääneet erityisesti mieleen, koska niiden aikana hän oppi nauramaan myös itselleen.

Hänen mielestään raja-aidat ovat madaltuneet johtajien ja

työntekijöiden välillä. “Johtaminen on nykyään ihmisläheisempää kuin ennen. Vaikeistakin asioista voi keskustella, niistäkin, joista aikaisemmin ei olisi uskaltanut mennä sanomaan mitään, oltaisiin vaan oltu hiljaa ja nieleskely”, muisteli Marjo. “Oikeaan suuntaan ollaan menossa.”

Hän tuli katsomaan kymiläisiä, koska heitä on ikävä. Hän halusi tulla kuulemaan, mitä Kymille kuuluu ja toivottamaan ystäville hyvää joulua.

KULJETUKSEN JENGI NAUTTI JUHLIMISESTA

Ala-aulasta löytyi miesporukka, mikä osoittautui kuljetuksen jengiksi. Heidän kanssaan olisi mennyt koko iltapäivä, niin mielenkiintoisia olivat heidän jutunsa. Työtovereiden kohtaaminen oli välitöntä ja he viihtyivät hyvin yhdessä.

“Meittii on aina paljon, ollaan innokkaita juhlistävijöitä,” aloitti **Viktor Lintunen**.

Muistellessani heidän nimiään, minua opasti **Eino Raja-aho**. “Tuntee nimen, tulee kun viheltää ja syöp kädest, että sellainen nimi”.

Ihmetellessäni kuljetusosaston kutistumista, **Yrjö Manninen** kertoi: “Kuljetusosaston työt eivät ole mihinkään kadonneet. Organisaatiot ovat muuttuneet ja työt ovat jakautuneet eri osastoille.”

Eero Puranen intoutui kertoamaan omaa työhistoriaansa. “Tulin Kymille kolmen kuukauden komennukselle vuonna -62. Pohjanlahden ja Kimolan välillä oli autokanava. Kimolassa nostettiin niput autoon ja siirrettiin 11 km Pohjanlahteen. Työrupeama jatkui 90-luvulle asti. On ollut pitkiä kuukausia”, naurahtaa Puranen.

Keskustelu käy vilkkaana, miehet puhuvat välillä yhtä aikaa

Lauri Nurminen oli tullut juhlaan tyttärensä Hilkan ja vävynsä Armas Ihalaisen seurassa.

Marjo Anttila tuli juhliin hyvissä ajoin ennen juhlan alkua ja odotti näkevänsä paljon tuttuja.

ja välillä vuoroa odottaen.

“Tallinmonttuun eli “palkka-kuoppaan” meidät komennettiin ja sieltä mentiin “jäähalliin” vuonna 80.”, kertoo **Esko Nurminen**. Jäähalli tarkoittaa vanhan sellun kuorimon tiloja. Kun sellu pysähtyi, niin tilasta tehtiin sekä kone- että autotali. Kun halli oli kylmä niin se sai jäähallin nimen - jää vain puuttui, naureskelivat miehet yhteen ääneen.

Miehet vakuuttivat korjaamon olevan edelleen hippumoderni, vaikka se on perustettu 50 vuotta sitten. “Organisoijalla oli jo silloin palikat hyvin käsissään, koska korjaamo toimii vieläkin erittäin hyvin”, kehui entisiä päätöksiä **Tuure Lehtinen**. Hän perusteli vielä kantaansa sillä, että 50 tonnin koneet sopivat sisätiloihin eikä niitä tarvitse hangen alta kaivaa niin kuin Tallinmontun aikana. Tallinmontussa autot olivat tallissa, mutta nosto- ja sitä isom-

mat koneet olivat taivasalla.

Organisoija oli insinööri **Olov Hixén** ja korjaamo saikin lempinimekseen suomalaisittain Olavin linna.

Yrjö Manninen kertoi olleensa vuodesta -62 lähtien kuljetuksen kirjoissa kaivinkoneita ajelemassa. Rakennusosastolla ollessaan hän ajoin monia koneita ja oli perkaamassa peräti kolmea koskea. Peratuiksi tulivat Lappakoski, Hottinkoski ja Voikkaankoski. Voikkaan voimalaitos rakennettiin 60-luvun kahta puolta ja koska perattiin sillan yläpuolelta alapuolelle saakka. “Silloin kun muut nukkuvat, niin me kynnämme syvään!” sanoivat kaivinkonemiehet ja nauroivat ilkkurisesti. “Sitä oli koskityömaa.”

Pyytäessäni heitä kertomaan lisää hyviä juttuja, minulle vastattiin: “Juttuja on, muttei kaikkia parane puhua. Ja ne mitä voisi puhua, niitä ei muista. Nyt on asian-

laita sillee, että päivät menee nimiä muistellessa ja yöt ... kävellessä”, ilakoivat raavaat miehet, ja antavat luvan siistiä heidän sanomisiaan. “Olisit ollut joskus tuol jäähallin taukotuvas ennen töihin lähtöä tai ruokatunnilla, niin sinulle ei hyvin paljon kirjoittamista olis jäänykkään!”

Miehet kertoivat tunnelmistaan lisää vielä ennen juhlan alkua.

“Hyvällä mielellä tulemme juhliin, ei itku silmässä”, aloitti Lintunen.

“Kyl näe niin toivotut juhlat on, ainakin minulle, kun -91 jäin töistä pois. Sitä ennen oli ollut eläkeläisille juhlat, mut eipä ollut sen jälkeen vuosiin. Viime vuonna oli ensimmäiset”, kiitteli **Pentti Nio**.

“Eläkeaikahan on pelkkää sunnuntaita, ja eläkejuhlat on vielä sunnuntain päälle!” muistutti Lehtinen.

ESIMERKKI ON OLLUT PARAS OPETTAJA

Kahvipöydässä istui 93-vuotias **Lauri Nurminen**, joka oli tullut juhliin tyttärensä ja vävynsä kanssa. Sukua on ollut Kymillä töissä 5:ssä polvessa. Lähisukuun kuuluu tällä hetkellä 18 ihmistä.

Nurminen palveli Kymillä korjauspajalla viilaajana ja etumiehenä lähes 50 vuotta ja eläkkeellä hän on ollut jo 28,5 vuotta.

Lauri Nurmisen puheista kuului vahva elämäkokemus, puhui hän työelämästä tai vapaa-ajasta. Hänen elämänsä on mennyt hyvin tähän asti ja hän on oppinut nauttimaan elämästä päivän kerrallaan. Huomisestahan ei tiedä, mitä se tuo tullessaan. Hän puhuu kunnioittavaan sävyyn avioliitostaan, joka kesti 62,5 vuotta. Leskenäkin hän on ollut jo 11 vuotta.

Nurmisen elämänohjeet kelpaavat toteutettavaksi vieläkin. “Työaikaa täytyy noudattaa ehdottomasti, myöhästyä ei saa. Se on elämän rytmin alku ja ehdoton

edellytys työssä olemiseen. – Työnjohtajien ja esimiesten on ajateltava mitä sanoo, että voi pysyä sanassaan. – Järjestyneessä yhteiskunnassa ja työelämässä on lait ja niitä pitää noudattaa. Jos laissa on virheitä, niin ne pitää korjata.”

Vävy **Armas Ihalainen** jäi eläkkeelle elokuussa -93 Kymin päällystyslaitokselta pastanvalmistajan tehtävästä. “Appi on ollut hyvin mukautuva. Olen ollut hänen kanssaan enemmän kuin oman isäni kanssa. Olin 19-vuotias, kun menin naimisiin ja minun isäni on ollut jo yli 30 vuotta maan povessa.” Ihalaiset ovat asuneet koko ikänsä appensa lähituntumassa. Kesät on vietetty yhdessä mökillä. Vävy sanookin, ettei apessa ei ole mitään moittimista.

Appi on kuulemma innokas kalamies ja hänen vinkkiensä mukaan savustetaan kalat. Vinkkejä ei kuitenkaan paljasteta muille. Ihalainen kehuu appeaan ja sanoo, että appi esimerkkinä on ollut elämän paras opettaja.

Lauri Nurminen on ollut tarkka mies koko ikänsä. Hänen yksi periaatteensa on ollut, että “paikka kaikille ja kaikki paikalleen, tavarat tulee löytää vaikka pimiäs.”

ONNISTUNEET JUHLAT

Kymen eläkeläisten juhlat pidettiin Kuusankoskitalossa 14. joulukuuta. Lehtikutsua oli noudattanut noin 400 eläkeläistä puolisoineen.

Juhla täytti odotukset. “Oli hyvä ja asiallinen juhla. Lapsia oli esiintymässä ja kirkkoherrakin käväs”, kertoi yksi juhlijoista. Ohjelmaa oli riittävästi, kahvi maistui ja iloista puheensorinaa kuului joka pöydästä.

Toimitusjohtaja **Pertti Asunmaa** kertasi tervehdyspuheessaan vuosien tapahtumia ja kiitteli eläkeläisiä niistä vuosista, jolloin luotiin pohja nykyiselle toiminnalle.

MATTI WESTERHOLM, PEHMEIDEN ARVOJEN RITARI

Positiivisuuden palkittu puolustaja

”Työympäristön ehdoton piristeruiske, positiivinen ja erinomainen työtoveri.”

Siinä painavia perusteita, miksi Matti Westerholm sai tammikuun lopussa Tasavallan Presidentin myöntämän Suomen Valkoisen Ruusun kunniamerkin. ”Tuo kuvaus sopii koko työporukkaan. En koe mitenkään erottuvani joukosta”, toteaa luontaisen vaatimaton Matti haluten jakaa kunnianosoituksen kaikkien Kymin paperivaraston trukinkuljettajien kanssa.

”Kun on hyvä työpaikka, -porukka ja -ilmapiiri, on mahdollista saada jotakin aikaiseksi. Olin onnekas päästessäni kolme vuotta sitten kokemattomana ja osaamattomana erinomaiseen joukkueeseen, joka teki minusta kelvollisen pelaajan. Jostakin syystä minut huomattiin ja palkittiin, mutta on selvää, että kunnianosoitus kuuluu koko joukkueelle: työtovereille, päälliköille ja työnantajalle”, painottaa Matti Westerholm.

Matti kehuu vilpittömästi ja vuolain sanakääntein Kuusanniemien arkkivaraston työyhteisöä ja hyvää henkeä. Jokaisen hyvin-

vointi on riippuvainen yhteisön tilasta. Jos ympärillä olevat voivat hyvin, voi yksilökin hyvin. Mies itse suorastaan pursuaa myönteisyyttä ja aurinkoista mieltä, joka välittyy vaikkapa viheltelynä trukin ohjaimissa.

”Onhan moni muukin työmaalla tyytyväinen, vaikkei sitä tunnusta. Kun totean, että meillä on hyvä palkka, minulle sanotaan, että älä mene tuollaisia ääneen julistamaan. Siirtyessäni aikoinaan opettajan virasta tehtaallesi ei palkkani pienentynyt yhtään. Kuitenkin opettajaksi valmistuminen oli vaatinut minulta kuuden vuoden opinnot. Kuvioon siis kuuluu, ettei tehtaalainen saa olla tyytyväinen palkkaansa. Muutoin sitä ei voisi pyytää lisää”, naurahtaa Matti.

Toinen toistaan kannustaen

”Lähtee jokaiseen työtehtävään positiivisella otteella, osaa toimia itsenäisesti ja on myös valmis auttamaan työtovereita.”

Trukinkuljettajan työ on Matin mukaan vaativaa, kiihvastahintaista ja sitovaa liukuhihnatyötä, jossa todellinen ammattitaito kertyy vasta

vuosien kokemuksen myötä.

”Sisareni kysyi kerran, onko työni raskasta. Vastasin, että saat siihen tuntumaa, jos kokeilet parkkipaikalla peruuttaa vuorotellen eri ruutuihin kahdeksan tunnin ajan. Tavaraa siirtäessä ja kuormaa lastatessa on oltava samalla kertaa äärimmäisen tarkka, varovainen ja nopea.”

Ainoa asia, mikä Mattia tuntuu vaivaavan, on liiaksi kiihtynyt työtahti. Mitä kiireisempää töissä on, sitä vähemmän jää ns. aktiivista vapaa-aikaa. Ihannetilanteessa työntekijän vuorokausi jakautuu suunnilleen tasan työn, levon ja vapaa-ajan kesken. Nykyihmistä ahdistavat kiire ja stressi ovat kuitenkin johtaneet siihen, että työajan lisäksi vuorokauden sisältyy vain työstä palautumista ja uuteen työpäivään valmistautumista. Matin mukaan työmaailmassa haetaan nyt selvästi inhimillisen kapasiteetin rajoja, minkä jälkeen vaatimuksia helpotetaan hieman. Se tarkoittaa, että tämän päivän työtä tekevät joutuvat kaikkein kovimmalle.

”Jos rekka-autoa lastatessa joudun kiirehtimään ja tekemään äkinäisiä päätöksiä, seuraan vielä kotonakin mielessäni rekan etenemistä ja kannan huolta siitä, et-

tei vain mitään vahinkoa tapahtuisi. En halua hutiloida, vaan tehdä työni kunnolla. Työ on kivaa, kun sitä saa tehdä rauhassa ja toinen toistaan kannustaen.”

Samaa ajatusmallia seuraten Matti antaa työnantajalle yksinkertaiselta kuulostavan vinkin.

”Ei käskemällä ja haukkumalla, vaan kehumalla ja kannustamalla. Eikä kannustimen suunkaan tarvitse aina olla rahallista. Työtä järkiperaistamalla, luottamusta osoittamalla ja vastuuta jakamalla parannetaan työssä viihtyvyyttä ja työtehokkuutta. Palautetta ja tunnustusta saadessaan pieni ihminen innostuu ja saa aikaan entistä enemmän.”

Pienet pakertajat suuria sankareita

“Ollut Kymi Paper Oy:n ja sen edeltäjyhtiöiden palveluksessa 22 vuotta. Toiminut välirullaimella, pituusleikkurilla sekä trukinkuljettajana. Kielitaito huomattu työympäristössä; toiminut tulkin tehtävissä yhtiössä. Palveluhalu tullut esille mm. tilanteissa, joissa venäläiset autonkuljettajat ovat tarvinneet ajo-ohjeita.”

Matti ei alkujaan aikonut luoda isänsä ja isoisänsä tavoin yhtiöläisuraa, vaikka hän ansaitsikin opiskelurahoja kesäharjoittelijana tehtaalla. Sen sijaan hän oli kiinnostunut kokeilemaan erilaisia työtehtäviä.

“Laskin kerran, että olen ollut 13 eri ammatissa: maanmittarina, haudankaivajana, kesäpappina, kanttorina, kuorma-autonkuljettajana, maalarina, opettajana, oppaana, kielenkääntäjänä... Sen ansiosta arvostan kaikkia työtä tekeviä ihmisiä enkä erehdy väittämään, että kukaan pääsisi työnsään helpolla”, vakuuttaa Matti.

Valmistuttuaan opettajaksi Helsingin yliopistosta Matti opetti lukiossa venäjää ja ruotsia. Kolmen vuoden ja kahden vatsahaavan jälkeen hän näki parhaaksi vaihtaa alaa. Harjoittelijana ja lomittajana hankittu työkokemus tarjosi mahdollisuuden päästä Kymin päällystyslaitokselle. Jotkut opettajakollegat tunnustivat ihaillevansa Matin rohkeaa päätöstä. Toiset puolestaan ihmettelivät hänen “putoamistaan” akateemiselta virkauralta tehdastyöläiseksi.

“Minulle työmiehenä toimiminen on ollut kunnia. Maailman kaikki pienet pakertajat ovat mielestäni sankareita. Monasti he joutuvat viime kädessä työllään maksamaan ylempiensä töppäilyt. Yhteiskunta toimii kuten ihmis-

keho. Eihän sydän voi väittää olevansa jalkoja tärkeämpi, sillä elleivät jalat liikuta kehoa, ei sydänkään voi hyvin. Vastaavasti yhteiskunnassa jokaisen työpanos on arvokas. Toimiva kokonaisuus syntyy, kun kukin hoitaa hyvin oman tehtävänsä.”

Matti työskenteli Kymin päällystyslaitoksella parikymmentä vuotta, kunnes sen toiminta lopetettiin vuonna 1999. Loppuajoina työyhteisön ilmapiiri kiristyi jokaisen kantaessa huolta omasta tulevaisuudesta.

“Onneksi pääsin vielä trukinkuljettajaksi Kymin paperivarastoon. Viimeisestä kolmesta vuodesta on jäänyt hyvä maku suuhun”, hymyilee Matti, jolla haastatteluhetkellä on enää neljä työpäivää jäljellä.

Hyvää mieltä jakamassa

“Käytetty erittäin paljon yhtiön ja eri kerhojen tilaisuuksissa pianon ja urkujen soitattajana.”

Matilla on yhden miehen bändi, kosketinsoitin, joka kulkee kätevästi kinalossa ja auton takapenkillä. Lapsuuden pianotunneista ja nuoruusvuosien bändikokemuksista on hyötyä omien sävellysten ja sovitusten sekä taustojen teossa.

Matti naureskelee muistellesaan ensiesiintymistään Orilammella joskus 1980-luvun loppupuolella. Tuolloin hän hallitsi kymmenkunta kappaletta, joita hän veivasi uudelleen ja uudelleen koko tanssi-illan ajan. Nykyään hänen repertuaariinsa kuuluu runsaat 600 kappaletta. Tyyli-laji vaihtuu sujuvasti viihde- ja iskelmämusiikista vanhaan jatsiin ja hengelliseen musiikkiin.

“Olen esiintynyt yhtiön juhlassa sekä yksityisissä tilaisuuksissa, häissä ja syntymäpäivillä. En ha-

lua rahastaa soitollani. Jos korvauksia tarjotaan, otan sen vastaan, mutta soitan kyllä muutenkin. Musiikki on mukava harrastus eikä mikään leipätyö. Tuntuu kivalta, kun joku yleisön joukosta huomauttaa, että taidat itsekin nauttia soitostasi”, myhäilee Matti, jonka musisointia voi jatkossa kuulla mm. sunnuntailounaalla Kausalan Kurjenmiekassa.

“Vanhukset, yksinäiset ja sairaat ovat erityisen lähellä hänen sydäntään. Tukenut erilaisin toimenpitein eri ryhmiin kuuluvia ihmisiä. Osallistunut nuoriso- ja jengityöhön kristillisessä ympäristössä.”

Matti on ollut vuosien varrella ahkera ja odotettu vieras lähialueen vanhainkodeissa Liljendalia, Vehkalahtea ja Mikkeliä myöten. Jouluattona hän on perinteisesti vienyt musiikillisen tervehdyksen Kouvolan seudun vanhuksille. Esiintymisen lisäksi hänellä on tapana ottaa myös lähempää kontaktia yleisöönsä, kätellä kaikki kuulijansa ja vaihtaa muutama sana heidän kanssaan.

“Eräs mäntyharjulainen mummo huokasi, että olen ainoa ihminen, joka vielä kättelee häntä. Vanhukset ovat kovin pienestä kiitollisia. He ovat kilttejä ja rauhallisia ja heillä on elämänviisautta. Nyt kun pääsen vapaalle ja myöhemmin eläkkeelle, minulla on tarkka suunnitelma, missä kaikissa vanhainkodeissa aion vierailla. Vanhustyö on toisaalta itsestä, sillä tiedän, että saan siitä uskomattoman hyvän mielen. Auttamalla toisia autan itseäni”, filosofoi Matti.

Tartuttava tilaisuuksiin

“Sydäntä lähellä ovat matkailu ja kielet, mm. venäjän kieli.”

Matti hallitsee useita vieraita kie-

liä. Venäjä on miistä läheisin. Häntä viehättää kielen tarkkuus ja täsmällisyys. Yksi venäjän sana voi ilmaista saman asian, mihin suomessa tarvitaan kokonainen lause.

“Opastin venäläisiä turistiryhmiä Kouvolassa viikottain koko 1980-luvun ajan. Nautin siitä, kun sain esitellä heille seutukuntaa. Uskonnosta, politiikasta ja puolustusvoimista ei saanut puhua. Joskus neuvostoliittolainen matkanjärjestäjä nappasi bussissa mikrofonin ja ilmoitti, että vaikka opas sanookin näin “virallinen totuus” on toisin”, muistelee Matti.

Hän on kiertänyt Euroopan omalla autolla 15 kertaa. Alpit vetävät entistä vuorikiipeilijää puoleensa. Kotipihassa seisoo matkailuauto odottamassa vapauden koittamista.

“Minulla on haaveena, lähteä vielä kerran vuorta valloittamaan. Huipulle päästessä tulee ihana tunne, vähän kuin Urajärven kiertävän hiihtolenkin jälkeen. Posket punoittavat, hiki ja kuumuus puskevat läpi. Mustat alppivarikset tulevat syömään suoraan kädestäni.”

Matti jää miettimään, miten paljon on sellaista jännää ja kivaa, mitä hän vielä haluaisi kokeilla. Mitä kaikkea hän onkaan pannut rästiin odottamaan toteuttamishetkeä.

“Istuin kerran joen rannalla ja katselin, miten vesi kuljetti mukanaan jäälauttoja. Ajattelin, että siinä elämä monine mahdollisuuksineen valuu hiljalleen ohi. Me vain kuljemme laput silmillä huomaamatta tai tarttumatta tarjoutuviin tilaisuuksiin. Nyt minä aion tarttua niihin!”

Lainaukset ovat peräisin Matti Westerholmin saaman Suomen Valkoisen Ruusun kunniamerkin hakuperusteista.

TEKSTI: KIMMO SEPPÄNEN, KUUSANKOSKEN KAUPUNGIN MUSEOAMANIUNSSI

MARKANKYLÄ

TONTTI OSTETTIIN PIKKUPULLAN HINNALLA

Kymiyhtiö muutti sodan jälkeen kantaansa omistamistaan maa-alueista ja luovutti ensi kertaa tehtaiden läheltä maitaan työläisten omakotirakentamista varten.

Paavolan tila Kymenrannassa, entisessä Kyöperilän kylässä, oli Kymiyhtiön omistuksessa. Tämän tilan maista luovutettiin vuodesta 1944 lähtien yhteensä 144 omakotitonttia.

Alue sijaitsi lähellä Voikkaan tehdasta, mutta sieltä pääsi myös helposti Kuusankoskelle ja Kymintehdastealle, koska sen läheltä kulki vielä silloin tehtaita yhdistävä pikkurata. Tehdas hoiti sekä alueen kaavoittamisen että kunnallistekniikan vetämisen tonteille. Tonttien kooksi tuli 1 000–1 200 m². Niitä sai hakea jokainen yhtiön työläinen, joka oli palvellut ennen sotaa yhtiössä vähintään viisi vuotta.

Tontin hinnaksi määrättiin yksi markka, jolla vällettiin lahjoittamisesta seurannut lahjavero. Tästä syntyi asuinalueelle nimi. Vielä syyskuussa 1949 Kymi-Yhtymä-lehden kuvauksessa alueesta käytettiin nimitystä ”markan tontti -alue”. Asutuksen myötä aluetta ruvettiin nimittämään Markankyläksi.

Rakennustoiminta käynnistyi kuitenkin hitaasti. Syksyllä 1949 alueelta oli jaettu 102 omakotitonttia, joilla oli vasta 9 taloa asuttavassa kunnossa, 23 taloa viimeistelyvaiheessa ja 21 taloa perustus- tai runkovaikheessa. Omakotirakentajat kamppailivat sodan jälkeen sekä rahoituksen että materiaalipulan kanssa.

Lähteet:

Kymi-Yhtymä 4/1949, sivut 2–5

Pertti Karhinen: Työväenasuminen Kuusankoskella - Kymiyhtiön asuntopoliittikkaa sekä Naukion työläisasuntoalue (Tampereen teknillisen korkeakoulun arkkitehtuurin osaston lopputyö 1978)

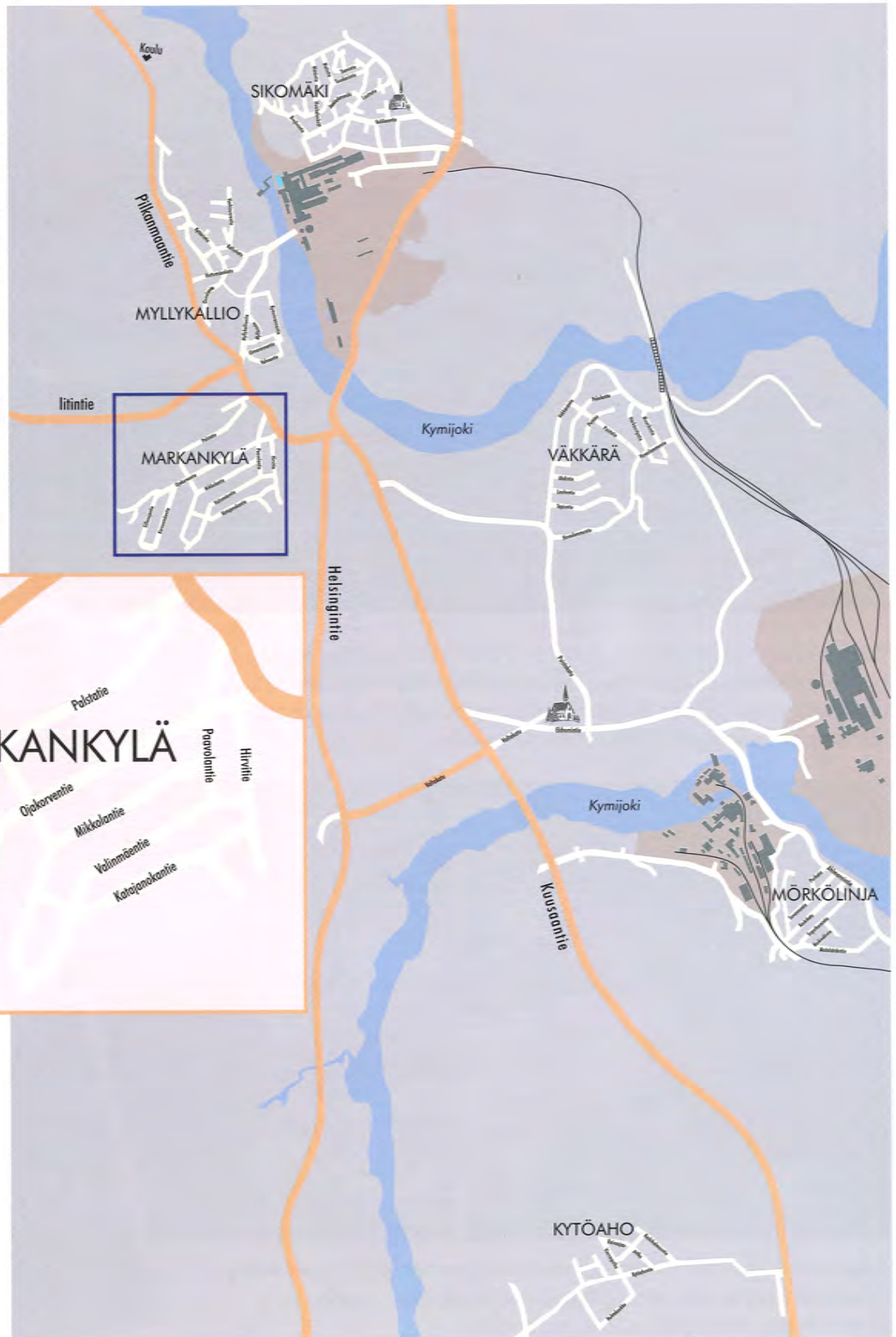
Timo Lievonon: Kymenlaakson rakennuskulttuuri/1992:203

Kuusankosken kaupunginosat ovat aikanaan syntyneet tehtaiden ympärille. Esittelemme niistä muutaman lehtemme tämän vuoden numeroissa. Ensimmäisenä vuorossa on Markankylä.

Nimi säilyy

– eurosta
huolimatta

TEKSTI: ULLA EKHOLM

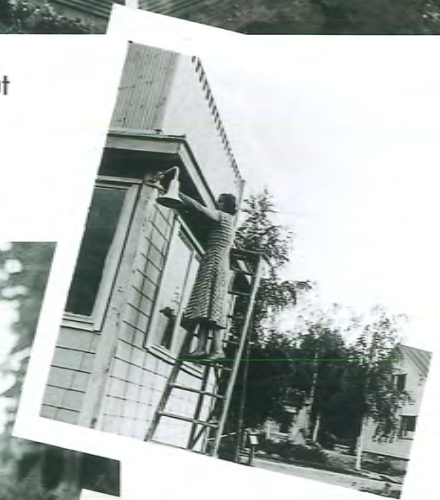
KUVAT: TERTTU AARNION KOTIARKISTO, KYMIN KESKUSARKISTO

Markankylän alueen rakennuskantaa 1940-luvun lopulta. Kaikki luovutetut tontit eivät ole vielä tulleet rakennetuiksi. Markankylään liittyy kiinteästi Nokan alueen omakotiasutus, jonka rakennuskanta on pääosin vanhempaa, periytyen jo 1910–1930-luvuilta.

Rakennusaikana Aarnioiden silloin kolmelapsinen perhe asui Myllykalliontiellä parin kilometrin päässä Markankylästä. Uudisrakennuksella riitti puuhaa koko perheelle.

Yhtiö auttoi työntekijöitään rakentamisessa

Rakentajapariskunta **Erkki ja Terttu Aarnio** vihittiin vuonna 1945. Sorvaajana, hitsaajana ja levyseppänä Voikkaan tehtaalla elämäntyönsä tehnyt Erkki Aarnio osti vaimonsa kanssa vuonna 1950 Valinmäentieltä "markan tontin". Aarniot muuttivat rakentamaansa taloon vuonna 1953.

muassa nauvoja. Puusepänvers-
taalla sai teettää ikkunanpokat,
ovet ja ovenkarmit.

Aarnioidenkin rakentaminen oli hidasta. Se vaati rohkeutta, si-
sua ja perheen puhaltamista yh-
teen hiileen, koska heilläkin oli
puute materiaalista ja rahasta. Sii-
hen aikaan anottiin jo aravalainaa,
mutta Aarniot eivät saaneet sitä
tiukkojen rajojen takia. Lainaa he
kuitenkin saivat Voikkaan tuoma-
ri **Rämän** myötävaikutuksella.
Lainaa ei kuitenkaan uskallettu
ottaa riittävästi, koska perheeseen
tuli vain yksi palkka.

LAPSET MUKANA TYÖMAALLA

Talkoita pidettiin ja Terttu Aarnio
auttoi miestään rakentamisessa
sen minkä lapsenhoidolta ehti.

Rakentamaan ryhdyttäessä
perheessä oli jo kolme lasta. **Mai-
ja-Liisa** oli syntynyt vuonna
1945, **Helena** -46 ja **Olavi** -48.
Talon valmistumista juhlisti per-
heen kuopus **Esa-Heikki**, joka
syntyi samana vuonna kun taloon
muutettiin.

Rakennusaikana Aarnioiden
perhe asui Myllykalliontiellä pa-
rin kilometrin päässä Markanky-
lästä. Aamulla, miehen lähdettyä
tehtaaseen, rouva pakkasi polku-
pyörään eväiden lisäksi kolme
lastaan - yhden eteen ja kaksi
taakse - ja lähti rakennustyömaalle.

Hän teki päivällä sen, mitä
edellisenä päivänä oli sovittu,
kantoi tiiliä ja laudoitti talon sisä-
seinät. Hän sanookin, että jos
heille miehensä kanssa olisi tullut

ero, niin hän olisi saanut sisäsei-
nät ja mies ulkoseinät! Mies tuli
tehtaalta kodin kautta rakennuk-
selle uudet eväät mukanaan.

Lapset leikkivät työmaalla sen
aikaa kun äiti ja isä rakensivat
perheelle uutta kotia. Ulkopuolista
lastenhoitoa ei ollut saatavilla.
Rouva Aarnionkin oma äiti oli vä-
hän oikukas ja tahtoi olla yksin
kotona, silloin kun hänen miehen-
sä oli töissä. Isä taas hoiti lapsen-
lapsiaan mielellään, kun vain
omalta rakentamiseltaan ehti. Ni-
mittäin Terttu Aarnion isä **Urpo
Vägg** oli ostanut jo Aarnioita ai-
emmin tontin samalta alueelta,
Mikkolantieltä.

KOTELÄIMIÄ JA KASVIMAA

Aarniot siis rakensivat taloan
kaksi vuotta. Voikkaan tehtaan ra-
kennusmestari **Väinö Linden**,
joka hiljattain täytti 95 vuotta, oli
piirtänyt talon piirustukset per-
heen ehdotuksen mukaan.

Alue oli kaavoitettu ja siinä
määrättiin talon ja ulkorakennuk-
sen sijainnit ja harjakaton suunta.
Rakennusten pohjapiirustus oli
suunniteltu omien tarpeiden mu-
kaan. Valmiissa talossa oli alaker-
rassa kaksi huonetta ja keittiö
sekä yläkerrassa yksi huone. Huo-
neiston pinta-ala oli 93 neliötä.

Tontti oli viihtyisä ja riittävän
suuri perunan, muiden juureksien
ja mansikoiden kasvattamiseen.
Yhtenä kesänä tontilla mönki
Masi-sika ja kymmenkunta kana.
Ravinnon kasvattaminen oli
ehdoton edellytys suurperheen

ruokataloudessa. "Penni plakka-
rissa eli omassa pussissa", oli yksi
perheen tavoitteista.

Naapurisopu oli yleensä hyvä
ja joistakin tuli elinikäisiä ystäviä.
Kaikkia alueen asukkaita ei kui-
tenkaan tunnettu, koska Markan-
kylässä asui sekä kymiläisiä että
voikkaalaisia ja kylä suureni koko
ajan.

JOKA VUOSIKYMMEN JOTAIN UUTTA

60-luvulla rakennettiin yläkertaan
pari huonetta lisää ja sauna.

70-luvulla Erkki Aarnio jäi
eläkkeelle ja 80-luvulla remontoitiin
talon lattiat ja alakerran ikku-
nat. Veranta muutettiin lämpimäk-
si tilaksi ja sen päälle rakennettiin
iso ulkoparveke. Keittiössäkin
tehtiin parannustöitä. Koti alkoi
olla valmis, jos nyt omakotitaloa
voi koskaan valmiiksi sanoa. Elä-
mä oli helpompaa kaikilta osin ja
se sujui hyvin.

Vuosi 1992 oli kovan muutok-
sen vuosi. Perheenpää sairastui
vakavasti, lähes liikuntakyvyttö-
mäksi ja hänen hoitamisensa tuli
mahdottomaksi kotona 2-kerrok-
sisessa talossa, jossa pesutilat oli-
vat yläkerrassa. Rouva ei yksin
ehtinyt hoitamaan sekä taloa että
miestään.

39 vuotta oli asuttu omin käsin
rakennetussa talossa, josta he
päättivät luopua ja muuttaa Kuu-
sankoskelle, keskusta, yhteen
tasoon. Heidän nuorimmainen
poikansa Esa-Heikki oli ostanut
aikaisemmin vaarinsa talon, mut-
ta nyt hän halusi palata remontoit-
tuun syntymäkotiinsa. Aarniot
myivät talon mielellään pojalleen.
Hänkin työskentelee Voikkaan
tehtaalla.

Vain vuoden Aarniot saivat
nauttia yhdessä uudesta kodis-
taan, kun Erkki Aarniolle tuli
muutto taivaan kotiin.

"Päädyimme Markankylään,
koska tontti oli halpa ja maa
oli siihen aikaan muualla kallista",
aloitti **Terttu Aarnio** muiste-
lunsa.

Kahdesta myynnissä olevasta
tontista Aarniot valitsivat Valin-
mäen peltotontin, joka oli val-
miiksi raivattu. Heidät hyväksyt-
tiin ostajiksi, koska **Erkki Aarnio**
täytti yhtiön asettamat vaatimuk-
set.

Kaupoista oli neuvoteltava yhtiön
edustajan kanssa. Siten tontit
myytiin omalle väelle eikä maa
mennyt ulkopuolisille. Yhtiö auttoi
myös kauppakirjojen teossa,
mikä oli hyvä apu.

Yhtiö auttoi rakentamisessa
omiaan muutenkin. Kun kaikista
rakennusmateriaalista oli pulaa,
niin yhtiö hankki ja myi muun

"Isi sanoi, että sinä otat meistä kuvan", tervehti pihalla tulijaa perheen tytär Jenna naapurin Marian kanssa. Odotus ei mennyt hukkaan. Samaan kuvaan saatiin Juuson kaveri Aleksikin. Vasemmalta Maria, Aleks, Jenna ja Juuso.

Laatusen perhe viihtyy *Korvenmäentiellä*

Markankylässä on sekä uusi- että vanhakylä. Uudella kylällä tarkoitetaan Silanojan ja Korvenmäentien lenkkiä.

Näiden teiden varteen talot on rakennettu pääosin 70- ja 80-luvulla. Korvenmäentiellä asuu Voikkaan tehtaan vartija **Jari Laatusen** perheensä kanssa. Perheeseen kuuluu **Mari**-vaimon lisäksi 10-vuotias **Juuso** ja 3-vuotias **Jenna**. Laatuset vaihtoivat asuntoja Jarin vanhempien kanssa neljä vuotta sitten Marin odottaessa perheen toista lasta.

Laatuset olivat remontoineet parin kilometrin päässä olevan 1,5-kerroksisen omakotitalon, mutta huonejärjestys ei ollut mu-

kava kaksilapsiselle perheelle. Siksi asuntoja vaihdettiin. Jari tunsi isänsä rakentaman talon hyvin, olihan hän asunut talossa ennen naimisiinmenoaan. Jarin isä **Pentti Laatusen** oli ehtinyt remontoimaan talonsa jo kertaalleen, joten nuorempien Laatusen ei ole tarvinnut tätä taloa remontoida.

Marinkin vanhemmat **Rauno** ja **Irja Penttilä** asuvat Markankylässä, Marin vaarin rakentamassa talossa. Lapset vierailevat vanhempiensa luona viikottain. Heiltä saadaan myös lastenhoitoapua tarvittaessa, koska Jari on 3-vuorotyössä ja Mari 2-vuorotyössä naapurikunnassa. Perheessä on kaksi autoa, jotta vuorotyöläisten matkat sujuvat joustavasti ja nopeasti.

LAPSIYSTÄVÄLLINEN KYLÄ

Lapsiperheitä on muuttanut alueelle viime vuosina paljon. Se näkyy esimerkiksi seurakunnan pitämässä alle kouluikäisten lastenkerhoissa.

Neuvola on kolmen kilometrin päässä Pilkanmaan koulun vieressä. Alueen äidit toivovat, että he saisivat pitää neuvolansa alueella. Sama terveydenhoitaja toimii sekä neuvolassa että koulussa, joten hän tuntee perheet ja lapset vauvasta lähtien. Koulussa on perusopetuksen 1–6 luokat. Se on kyläkoulu, jossa lapset ovat tuttuja keskenään. Oppilaita on 130, ja heitä opettaa kymmenkunta opettajaa, joten luokat eivät ole kovin suuria, kertoo rehtori **Ma-**

ritta Turunen. Koulussa toimii myös Mannerheimin Lastensuojeluyhdistyksen iltapäiväkerho 1–3 luokkalaisille.

Päiväkotia alueella ei ole, joten päivähoitoa tarvitsevat lapset ovat joko perhepäivähoidossa tai muissa kaupungin päiväkodeissa. Alueelle suunnitellaan päivähoitoyksikköä, jossa annettaisiin myös 6-vuotiaille esikouluopetusta.

Peruspalveluita alueella on vielä muitakin jäljellä. Markankylän, Pilkanmaan ja Iitintien risteyksessä on lähikauppa ja asiamesposti. "Markankioskikaan" ei ole euroja hätkähtänyt, vaan tervehti tulijoita heti ensimmäisessä risteyksessä kylään tultaessa.

Mari ja Jari Laatusen kaipaavat kaupungilta leikkikentän ja luistinradan varustuksen kohennusta.

"Onneksi meille kuusankoskelaisille jäi yksi muisto markasta – tämä meidän kylä."

PUKUKOPPIA KAIVATAAN LUISTINRADALLE

Kylässä on myös leikkikenttä, jonka laitteet vaativat nykyaikais- tamista ja joka talvisin toimii luistin- ratana. "Pukukoppi puuttuu" kritisoi Jari ja Mari jatkaa, ettei pelkkä penkki lapsille luistimien vaihtoon riitä. Parannusta kaupun- gilta odotetaan näihin asioihin.

Muuten Laatuset ovat tyyty- väisiä asuinympäristöönsä. Koti on metsän laidassa. Juusolla kave- reineen oli majantekotalkoot me- nossa tontin kupeessa ja pihassa oli lumesta tehty mäki, jota Jenna ystävänsä kanssa ylpeänä esitteli. Lisää lapsia ilmaantui pihapiiriin vierailun aikana.

Parin sadan metrin päässä on kaupungin ylläpitämä ulkoilureitti Nauhaan ja Anhavaan. Kuusan- koski on kuuluisa hyvin kunnos- sapidetyistä laduistaan ja kesällä kävelyreitit varrelta voi poimia marjoja ja sieniä. Tällä puolen kaupunkia on myös urheilupuisto halleineen, jos haluaa sisätiloissa kuntoaan kohentaa.

"Onneksi meille kuusankoske- laisille jäi yksi muisto markasta – tämä meidän kylä. Emme aio kyl- lämme hyvää nimeä vaihtaa", ki- teyttää Jari keskustelumme lo- puksi.

Kuusankosken seurakunnan lastenohjaaja Ritva Nyysönen kehuu markankyläläisiä seurakunta- ystävällisiksi ja aktiivisiksi osallistujiksi.

Seurakunnan kerhot toimivat vilkkaasti Markankylässä

Seurakunnan lastenohjaaja Ritva Nyysönen kertoo Markan- kylässä asuvan hyvin seurakuntaystävällistä väkeä. Lasten vanhemmat ja isovanhemmat tulevat mukaan perhe- ja van- hempainiltoihin sekä muihin tapahtumiin.

Vanhempi-lapsi -kerhossa seurakuntakodissa käy viitisen- toista lasten vanhempaa - äitiä, mummoa tai isää - lapsineen joka viikko. Viime vuonna kävijäperheitä oli kolmisenkym- mentä. Usealla perheellä on enemmän kuin kaksi lasta.

Kylän yhteinen yritys on joka palmusunnuntai pidetty yh- teisvastuujuhla, johon lapset harjoittelevat ohjelmaa ja van- hemmat valmistavat myytävää arpajaisiin. Väkeä on aina pal- jon, kiittelee lastenohjaaja Nyysönen ja toivottaa tervetulleik- si myös ne perheet, jotka eivät vielä ole tohtineet uskaltautua mukaan.

ARTTO

pakinoi

Pitkällä lounaalla

Herra vai? Joku muu? Näissä pakinoissa on aiemminkin tullut käsitellyä kyseistä aihetta. Aihe on varmaan hyvinkin tuttu kaikille teollisuuden parissa työskentelville. Aina on ollut joku, joka käskee, ja joku, jonka tulisi sitten totella.

Tästä asiasta on sitten peistä väännettykin oikein olan takaa, sillä suora käskyttäminen ei oikein sovi suomalaisen luonteelle. Herrat ovat olevinaan "niin saatanan viisaita" ja "duunarit" tietysti tyhmiä ja laiskoja.

Tämä vastakkainasettelu ei varmaan palvele ketään eikä mitään, mutta hyvä juttujen aihe ja lähde se on ollut.

Näin pakinoitsijalle suodulla yli- ja mielivallalla voi sanoa, että ihmisiähän me kaikki vain olemme. Kaikilla meillä on omat tavoitteemme ja käsityksemme maailman menosta, kun sitä elämän onnea tavoittelemme. Jos toisten kunnioitus ja arvostus joskus unohtuu, on se vain inhimillistä.

Painotettakoon vielä, että tuleva tarina, niin kuin edelliseltäkin, on vain kirjoittajan mielikuvitusta, eikä ole tarkoitettu loukkamaan ketään, vaan vain huviksi ja ajanvietteeksi. Jos joku löytää tarinasta tuttuja elementtejä, on se puhdas sattuma.

Ylimestari Kariluodon aamu oli ollut huono. Yöllä hän oli nähnyt painajaisia loputtomista työselkkausista, ja vaimon papiljottipäinen irvistely oli vetänyt hymykuopat tanakasti pakkasen puolelle. Hänen kävellessään tehtaalle miehet näkivät jo kaukaa mistä oli kysymys.

– Nyt on Kariluoto taas "sillä päällä", kuului kuiskailu.

Hän käveli konesalin läpi pituusleikkurille saakka näkemättä ja tervehtimättä ketään. Siellä hän painoi kyynärpänsä hylkyrullaan ja tuijotti eteensä. Kaikki antoivat hänen tuijotella rauhassa, sillä he tiesivät, että tuota hartautta ei ollut hyvä mennä keskeyttämään.

Kariluoto havahtui vasta vähän ennen puolta päivää insinööri Kaarnan tultua koneelle.

Kaarna taputteli Kariluotoa ymmärtäväisesti olkapäälle.

– Lähdetään Aleksi syömään, Tamfeltin pojat ovat tulleet käymään.

Herrat lähtivät hotelli Kouvolaan, mukana oli myös insinööri Lammio, ryhdikäs ja tinkimätön mies. Hänen pistävät silmänsä ja terävä leukansa toivat mieleen kopeana astelevan kuovin. Tamfeltin edustajina olivat herrat Viirilä ja Karjula. He olivat tyypillisiä lajinsa edustajia, siis myyntimiehiä.

Molemmilla hyvin istuvat puvut, pukuun sopivat kravattit ja paidat, sekä tietysti liipatut hiukset. Insinööri Lammio oli kulinaristi, ja tällaiset tilaisuudet antoivat mahdollisuuden nauttia hyvästä ruoasta. Hän tilasi marinoitua lohta kermakastikkeessa ja alkupaloiksi sammenmäti blinin. Hovimestari sai tarkat ohjeet, kuinka lohi tuli valmistaa, ja lohen kanssa tarjoiltava viini valittiin huolella. Kariluoto otti häränseläkettä talon tapaan, ja alkuruoaksi venäläistä lohikeittoa. Insinööri Kaarna ei ollut kovin nälkäinen ja tilasi vain riekonrintaa sekä salaatin. Myyntimiehet Karjula ja Viirilä, olivat pihviliinjoilla, joten he valitsivat seläkkeen sekä blinin. Ruokaa odotellessa otettiin kuivaa sherryä ja puheltiin tehtaan kuulumisia.

Lammio valitti tiukkaan sävyyn sellun kalleutta, sillä oman sellutehtaan tuotanto ei riittänyt paperikoneille, vaan täytyi turvautua kalliiseen ostoselluun. Kaiken lisäksi paperimiehet tuppasivat hölväämään koneilla sellua tuhottomat määrät. Olivat niin laiskoja, etteivät viitsineet risata, vaan ajoivat varman päälle.

Palkkaneuvottelut olivat aina käynnissä, milloin mistäkin asiasta. Pienikin muutos työtehtävissä aiheutti palkankorotusvaatimuk-

sen. Monet yksityiskohtaiset vaatimukset tuntuivat suorastaan pikakumaisilta ja lapsellisilta isojen miesten tekemiksi.

Viirilä ja Karjula kuuntelivat psykiatrimaisen myötätuntoisesti. Työnteko ei tosiaankaan ollut enää arvosaan.

Tunnelma oli kuitenkin hyvin leppoisaa, etenkin, kun alkupalat ja ruokajuomaksi valittu viini tuotiin pöytään. Myyntimiehet kertoivat vitsejä. Osa oli kuultu ennestään, mutta osa oli uusia. Kaikille naurettiin silti kohteliaasti. Myyntimiehet olivat hyviä jutunkertojia, vanhatkin vitsit naurattivat hyvin kerrottuna.

Viimein päästiin jälkiruokaan. Siitä ei ollut mitään epäselvyyttä, se oli vanhan tavan mukaan vaniljajäätelöä ja kuumaa punssia. Punssi piti tuoda erikseen pannussa, ja kaataa sitten vähitellen jäätelön päälle. Ilmeisesti tapa ei vielä ollut kaikkien tarjoilijoiden tiedossa, sillä annoksien tullessa oli punssi jokaiselle erikseen lasissa.

– Mitä hittoa! ärähti Viirilä isännän ominaisuudessa, ja kokeili sormellaan punssin lämpötilaa. Se oli haljakkaa.

– Punssihan pitää tuoda pannussa ja kuumana, hän kovisteli nuorta tarjoilijatyttöä.

– En mie tienny, yritti tyttö posket hehkuen selittää.

– Punssin lämpötilan tulee olla kuusikymmentäkaksi astetta oikeaoppiselle punssijäätelölle. Tyttö lähti korkokengät kopisten etsimään pannua.

– Perhana, pitääkö tässä vielä kesken syönnin vaihtaa ravintolaa, julmisteli Lammiokin.

Jonkin ajan kuluttua tuli punssi kuparisessa pannussa vanhemman tarjoilijan kantamana, mutta jäätelöt olivat ehtineet sulaa.

Jatkuu sivulla 40.

Kun Tytti tuli taloon

Tervehdys lukijoille!

Olen Tytti Penttilä, syntyjään kuusaalaisia. Koko ikäni olen asunut Kymenrannan puolella yhtä parin vuoden Voikkaalla asumista lukuunottamatta.

Kun Anna-Maija soitti ja sanoi, että haastaisi minut kirjoittamaan seuraavaksi, tuli ensimmäiseksi mieleen, että voi ei, enhän minä osaa mitään kertoa. Tässä sitä nyt vaan istutaan ja yritetään saada jotain aikaiseksi.

Olen seitsemän lapsisesta perheestä, kolmanneksi vanhin. Minulla on nyt neljä siskoa, kaksi veljeäni ovat jo kuolleet. Isä oli töissä Voikkaan paperitehtaalla.

Jospa kertoisin omasta työhön tulostani kesällä 1960. Sehän alkoi normaalisti: ensin töitä hakemalla ja lääkärintarkastuksella

tohtori **Roschierin** vastaanotolla. Sitten seuraavana päivänä iloisin mielin töihin.

Kun tulin Myllykallion puolelle tehtaan siltaportille, niin matkani katkesi siihen. Portilla oli työvuorossa tarkkasilmäinen porttivahti **Ropponen**. Hän pysäytti minut ja vaati nähtäväksi porttikortin. Eihän minulla sellaista vielä ollut. Siinä aikamme keskustelimme; yritin puhua, että hän antaisi minun mennä töihin, mutta ei. Ropponen sanoi tiukasti, että ilman lupaa ei ole asiaa tehtaan alueelle.

Minä nöyränä tyttönä hyppäsin sitten pyörän selkään ja ajelin kotiin. Taisin sitten kotona vähän itkeä tirauttaa elämän surkeutta.

Kun päivä oli niin pitkällä, että

kehtasi mennä naapuria häiritsemään, menin **Störille**, joilla oli siihen aikaan yksi kylän harvoista puhelimista. Pyysin saada soittaa ylimestari **Kimingille**, etten pääse töihin ilman porttikorttia. Hän lupasi laittaa jonkun tuomaan sen portille. Ei muuta kuin taas pyörän selkään ja yrittämään uudestaan tehtaan alueelle.

Ropponen oli yhtä hymyä antaessaan minulle kortin ja luvan mennä. Niin sitä mentiin "saksille" (= arkkileikkuri) töihin. Siellä olin muutaman vuoden kunnes siirryin tuotevaraston puolelle, missä olen edelleenkin.

Työuraa on kertynyt nyt yli 40 vuotta. Paljon on tapahtunut näiden vuosien aikana ja monet asiat ovat muuttuneet. Olen saanut hy-

Kirjoitusvuorossa on trukinkuljettaja Tytti Penttilä.

Hän muistelee aikaa, jolloin tuli Voikkaalle töihin.

Valokuvassa tomera Tytti 1,5-vuotiaana v. 1943. Kuvan otti Valokuvaamo K. Lehtola, Voikka.

viä ystäviä toimiessani eri yt-ryhmissä työntekijöiden edustajana ammattiyhdistystoiminnan myötä.

Valtsuni tapasin myös työmaalla. Yhteiselo on jatkunut 38 vuotta. Luoja on siunannut meitä yhdellä lapsella, joka asuu avokumppaninsa kanssa Kouvolassa. Osoitekin on mukavasti sukunimen mukaan.

Hyvää alkanutta vuotta 2002 kaikille!

Tytti Penttilä

Seuraavaksi kirjoittajaksi haastan Kymen johtavan työterveyshoitajan Anna-Liisa Metson.

“Paperi voi olla juoksevaa kuin väri, graafista kuin piirustus, kevyttä kuin ilma, liikkuvaa ja silti vakaata. Se voi ottaa minkä muodon tahansa.”

(Modernin paperitaiteen olemuksesta tri Dorothea Eimer)

Keltissä kukkii kesä

Suomen Paperitaidegalleriasa on mahdollisuus tutustua 17.3. asti kuopiolaisen **Ilona Suonion** värikkäisiin paperimassa-maalauksiin.

Teosten voimakkaat, hurjaa energiaa sisältävät värit ja muodot palauttavat mieliin nyt niin modikkaat 70-luvun painokankaat. Maalauksissa on liikettä ja voimaa, pyörteitä ja kaarteita kuin tanssissa nimeltä tango. Taiteilijalla onkin tango soinnut mielessään kun hän on maalannut töihinsä kesäillan tunnelman, kukkaan tanssimekon hulmuavine helmoineen.

Työt ovat myös saaneet nimensä tangoilta ja valsseilta. Kesäistä keveyttä, nostalgiaa ja tunnelmaa kuvaavat hyvin sellaiset työt kuin

Hopeinen kuu, Juhannusyön kotalo, Tango lunaire tai Kulkurin yö. Tangon argentiinalaista vivahdetta, tulisuuhtaa, intohimoa ja uhmaa kuvaavat La cumparsita, Tango Passion ja Hurmio. Vaikka näyttelyllä ei olekaan nimeä, Suonion mukaan kokonaisuuden nimeksi olisi hyvin sopinut Passion.

Aihe on jatkoa viime kesänä Kuopiossa olleeseen “Seinäkukkia” nimiseen näyttelyyn. Innoituksen aiheeseen Ilona Suonio sai tanssilavakulttuurista ja hän heittäytyi maalaamaan riemulla ja kiihkolla oltuaan seitsemän vuotta maalaamatta. Suurin osa töistä on syntynyt syksyn aikana. Viime kesän töihin verrattuna syksyn työt ovat moniulotteisempia, räjähtävämpiä.

Taiteilijan käyttämä materiaali on hampua. Kuviot on saatu aikaan joko väriä pintaan lisäämällä tai alemmista kerroksista esiin raaputtamalla ja kaivertamalla. Suonion mukaan itse maalaaminen tapahtuu melko nopeasti, mutta maalausten kerroksellisuudesta johtuen töiden kuivatus kestää useita viikkoja. Hänen mielestään pitää ensimmäiset työt nähdä ensin kuivina, jotta pystyy jatamaan. Töiden luonne tulee esiin vasta niiden kuivuttua. Musiikki auttaa teeman selvittämisessä ja taiteilija naurahtaa, että olisi hauskaa, jos ensin syntyisikin maalaukset ja niihin tehtäisiin musiikkia tai tanssia. Maalaus, musiikki ja tanssi tukevat toisiaan ja antavat syvyyttä ilmaisuun. ■

Ilona Suonio

- Kuopiolainen muotoilija ja artonomi (Kuopion käsija taideteollisuusakatemia 1988, Kuopion muotoiluakatemia 2001), keskittynyt pääosin paperitaiteeseen.

- Opettaa Kuopion muotoiluakatemiassa sekä lasten ja nuorten kuvataidekoulussa.

- Näyttelyjä koti- ja ulkomailla vuodesta 1988mm. Unkarissa, Ruotsissa, Saudi-Arabiassa ja Saksassa.

- Installaatioita vuodesta 1991mm. Hollannissa, Ranskassa ja Unkarissa sekä Hallayö lavastus Suomen Kansallisbaletille.

Pasi Pakkala on syntyisin Pohjanmaalta, Sievin koulusta kenkäpitäjistä. Kuusankoskelle hän tuli Vantaan kautta sen klassisen synn takia – emännän perässä. Täällä on nyt perhe ja työpaikka Voikkaan tehtaalla.

Ensikosketus Voikkaaseen oli vuonna –95, kun Pasi tuli kesätöihin. Määräaikaisten työsuhteiden aikana tehdas tuli tutuksi, ja vuonna –97 Pasi vakinaistettiin. Hän työskentelee nykyisin PK 16–17 varamiehenä. “Olen tosi tyytyväinen siihen, että minulla on vakituinen työpaikka. Se ei ole nykyisin mikään itsestäänselvyys”, Pasi toteaa. Hän ehti ennen Voikkaalle tuloaan työskennellä monenlaisissa hommissa, joten arvostus pohjautuu kokemuksiin. Hän on rakentanut uraansa paperimiehenä määrätietoisesti, vastikään suoritettu ammattitutkinto on osoitus siitä.

Pasi on ollut kiinnostunut kaikenlaisesta urheilusta pienestä pojasta lähtien: yleisurheilusta, lentopallosta, jääkiekosta ja jalkapallostasta mm.

Kymenlaakson pyöräviesti, tehtaan hiihdot – kaikki ovat tulleet nyttemmin Pasille tutuiksi. Hän ei ota urheilua ryppyotsaisesti, hänestä on mukavaa kokeilla uutta, ja tietysti tuntuu mukavalta, kun pärjää. Kesäisin Pasi harrastaa rullaluistelua, pyöräilyä ja kirkkovenesoutua.

Esimerkiksi soutuharrastus alkoi siitä, kun työkaveri **Jouni Ihaksi** houkutteli hänet kokeilemaan kirkkovenesoutua. Nykyisin Pasi soutaa Kaukaan Lylyn soutu-joukkueessa.

Ensimmäisen sisäsoutukilpailunsa Pasi koki vuonna 2000

Pasi Pakkala teki uuden Suomen ennätyksen sisäsoutulaitteella

Kaukaan Lylyn soutajia edustanut **Pasi Pakkala** Voikkaan tehtaalta soutu uuden Suomen ennätyksen 2.57,6 ergo-sisäsoutulaitteella 1000 metrin matkalla 40–49 vuotiaitten sarjassa. Lappeenrannassa 9. helmikuuta pidettyyn sisäsoutukilpailuun ottivat osaa maan parhaimmat sisäsoutajat. Pasi oli ylivoimaisesti paras.

Kaukaan Lylyn soutajista oli paikalla myös muitakin. **Markku Leinonen** 40–49 vuotiaitten kevyessä sarjassa sijoittui toiseksi ajalla 3.19,7. Avoimessa 40–49 vuotiaitten sarjassa **Veli-Matti Kuusio** oli kolmas ajalla 3.00,3 ja **Jorma Tanninen** viides ajalla 3.09,7. 50–59 vuotiaitten avoimessa sarjassa **Pekka Toivakka** sijoittui toiseksi ajalla 3.21,0.

Joukkueiden firmakilpailun voitti UPM-Kymmene Kaukas ajalla 3.18,2. Joukkueessa soutivat Veli-Matti Kuusio, Jorma Tanninen, **Tuukka Kirsi** ja **Jyrki Leinonen**.

ТУУРИН КЫЛÄКАУПАЛЛА СОУДЕТТИИ

26. tammikuuta soudettiin Tuurin kyläkaupalla sisäsoudun Suomen mestaruudesta.

Kaukaan Lylyn soutajista oli myös soutajia mukana. Joukkuekilpailussa matkan pituus oli 4 x 1000 metriä. Joukkueessa soutivat Veli-Matti Kuusio, Jorma Tanninen sekä voikkaalaiset Pasi Pakkala ja **Jarkko Heimonen**. Lopulliseksi sijoitukseksi tuli 8. sija ajalla 3.08,3. Tässä sarjassa joukkueita oli mukana kaikkiaan 18. Joukkue oli tasaisen hyvä. Pasiin kyyti kisapaikalle mahdollistui Jarkko Heimosen avulla, hänen autollaan mentiin ensin Ristiinaan, josta pojat pääsivät yhteiskuljetukseen varatulla bussilla perille.

Henkilökohtaisessa kilpailussa matkan pituus oli 2000 metriä. Raskaan sarjan 40–49 vuotiaissa Veli-Matti Kuusio kolmas ajalla 6.25,2. ja Pasi Pakkala viides ajalla 6.26,9. “Tuurissa järjestelyt eivät olleet parhaat mahdolliset”, Pasi muistelee. Lämmittelyä varten oli varattu liian vähän soutilaitteita, kilpailutilan ilma oli liian kuivaa, ja vain yksi suihku oli kilpailijoiden käytössä. Pasiin oloa ja kuntoa huononsi vielä flunssa ja lääkekuuri, joten viides sija oli hyvä saavutus.

Tasaisen hyvä Kaukaan Lylyn soutu-joukkue tositoimissa Tuurissa. Kuvassa oikealta Jarkko Heimonen, Pasi Pakkala, Veli-Matti Kuusio ja Jorma Tanninen.

Tampereella. Hän osallistui kisaan melkein kylmiltään, oli nähnyt soutilaitteenkin ensimmäistä kertaa elämässään vasta puoli vuotta aikaisemmin. Tuntumaa laitteeseen ja treenausta hän sai silloin Kymin ammattikoulun yläkertaan sijoitetuilla soutilaitteilla. Kilpailua edeltävä tilannekaan ei ollut paras mahdollinen: ammattitutkintoon liittyvä koulutusjakso painoi, eikä työvuorokaan sattunut oikein sopivasti. Väsyneenä ja kiireellä oli mentävä, siitä huolimatta tuli avoimessa sarjassa neljäs sija. SM-hopeaa tuli samana vuonna huhtikuussa 10 000 metrin matkalla.

Harjoitteluolosuhteet sisäsoudussa paranivat huomattavasti, kun laitteet siirrettiin nykyiseen paikkaansa Kymin paloaseman tiloihin. Matka on Pasille aiempaa lyhyempi, ja nyt on oma avain käytössä, joten harjoittelemaan pääsee joustavasti. Aiemmin avain oli haettava Kymin pääportilta, ja joskus sattui, että molemmat avaimet olivat jo käytössä. Treeni päättyi silloin siihen. Pasi haluaa kiittää niitä, jotka ovat edesauttaneet tilanteen parantumisessa. Yksi soutu-laite on nykyisin käytettävissä myös Voikkaan tehtaan kuntosalilla, “Ruiskumestarin talossa”.

Työkavereille, erityisesti kahviporukalle, hän antaa kiitokset kannustuksesta ja “yllytyksestä”. Samoin Pasi kiittää Veli-Matti Kuusiota tuesta ja hyvistä neuvoista. Perhe, varsinkin vaimo ja 7- ja 9-vuotiaat tyttäret, saavat tunnustusta ymmärtämyksestä. “Perhe on tärkeä, sille on annettava aikaa”, toteaa Pasi.

Imatralla lajivastaavien päivillä käsiteltiin mielenkiintoisia asioita. Mukana olivat myös jääkiekon lajivastaavat Esa Koivula Kymiltä (vas.) ja Markku Puranen Voikkaalta.

Lajivastaavilla monipuolinen koulutustilaisuus Imatralla

Yrityksen järjestämissä ja tukemissa liikuntahankkeis- sakaan ei pitäisi tehdä mitään vain tekemisen vuoksi. Tärkeintä on ihmisten hyvinvointi. Hyvinvointiin työpaikalla puolestaan vaikuttavat monet asiat, kuten mm. johtamistavat ja työterveyshuollon järjestely”, totesi henkilöstöhallintojohtaja **Martti Purmonen** Kymin ja Voikkaan liikunnan lajivastaavien koulutuspäivillä Imatralla.

Hyvinvoiva henkilöstö antaa myös paremmat mahdollisuudet positiivisiin ihmissuhteisiin ja työviihtyvyyteen sekä on hyvä käyntikortti yhtiöstä ulospäin. Terveys ja jaksaminen ovat edellytyksiä myös työn jatkuvuudelle ja taloudelliselle hyvinvoinnille.

”Yhtiön johto tukee kaikkia sellaisia liikuntahankkeita, joissa edellämainittuja asioita voidaan edistää”, painotti Purmonen.

Fysioterapeutti **Timo Venäläinen** käsitteli alustuksessaan harjoituksen, ravinnon ja levon oikeaa suhdetta. Liikunnan määrä riippuu tavoitetasosta, mutta kaikkien

liikkuvien ihmisten tulisi muistaa venyttely. Juoksulenkiäkään ei tulisi tehdä ilman, että aloitettaessa ja lopetettaessa venytellään tai ainakin kävellään.

Yleisimmiksi liikuntavammoiksi Venäläinen, joka vastaa mm. **Samuli Vasalan** lihaskuolemasta, määritteli venähdykset ja revähdykset ja vamma-alteimaksi urheilumuodoksi amerikkalaisen jalkapallon.

Tiedottaja **Irma Niemi** kertoi eri viestintävälineiden käytöstä lajivastaavien apuna. Erityisesti intranetin käyttö herätti pitkän keskustelun. Niemi myös kirjasi lajivastaavien kommentit siitä, miten liikuntaan liittyvää viestintää tulisi hoitaa.

Kuusankosken kaupungin liikuntatoimen johtaja **Tauno Hellsten** kiitteli kaupungin ja UPM-Kymmenen Kuusankosken tehtaiden hyvää yhteistyötä liikunnan järjestelyissä. ”Erikseen toimien emme olisi saaneet yhtä paljon väkeä liikkeelle kuin voimat yhdistäen.” Erityisen iloinen Hell-

sten oli siitä, että liikkujien määrä kasvoi vuonna 2001 merkittävästi edellisvuoteen verrattuna.

Työfysioterapeutti **Sari Knih-tinen** kertoi työterveyskeskuksen palveluista, liikuntaryhmistä ja kuntoutuksesta. Erityisesti kuntoremonttien esittely herätti kiinnostusta ja synnytti pitkän keskustelun.

Terveystoimittaja **Tuula Kujalan** alustuksen aiheena oli ravinto ja vuorotyö. Hän korosti mm., että puolen yön jälkeen ei enää tulisi syödä raskaasti. ”Elimistöllä on tietty vuorokausirytmistö riippumatta työajoista. Samasta syystä päivisin monet väsähtävät 14:n ja 15:n välillä iltapäivisin.” Kujalalla oli myös hyviä vinkkejä vuorotyöläisen ruoka-aikojen ja ravintorakenteen järjestelyyn.

Uutena ohjelma- ja tapaamisessa oli vuoden lajivastaavien valinta. Voikkaalaisten osalta tunnus- tuksen sai kuntosaliliikuntaa vetävä **Santtu Aitala** ja Kymiltä laskettelun lajivastaava **Lasse Mak- konen**.

Kuntoilukauden 2001 palkintomatkat arvottu

Kymi, hiihtoviikko 2002:

Ilkka Janhunen, Maija Valto, Sari Knih-tinen, Hilikka Halme, Kari Niskanen, Veli-Matti Pynnönen, Esko Niittymäki, Hely Mattila, Jukka Rihu, Raija Starck, Antti Sopanen, Raine Båtsman, Jari Siiravuo.

Varalle arvotut: Markku Toivonen, Eira Siekkinen, Irma Pukki.

Kymi, ruskamatka 2002

Veikko Lehtinen, Jukka Hasu, Petri Tiihonen, Ritva Laine, Keijo Vilkki, Aila Hautala, Pekka Suleva, Lasse Virta, Heikki Kainulainen, Seija Lahtinen, Raimo Timonen, Mia Horppu, Ari Lakimo.

Varalle arvotut: Martti Kuismin, Pekka Hietala, Tuula Maaranen.

Voikkaa, hiihtoviikko 2002

Aija Ijäs, Kai Lehtoranta, Aila Inkeroinen, Markku Vaitinen, Raimo Eklund, Kalevi Vesalainen, Pertti Reinikka, Martti Ollikainen.

Varalle arvotut: Päivi Hyvönen, Seppo Kiiveri, Ilmo Puljava.

Voikkaa, ruskamatka 2002

Pertti Liukka, Juha And, Sepo Mesiäinen, Antti Tuominen, Jouko Kääriäinen, Veikko Lavonen, Jari Eklund, Pirkko Paasonen.

Varalle arvotut: Kirsti Hirvonen, Pekka Tuomi, Tuula Leppäranta.

Perheenjäsenet, ruskamatka 2002

Jouko Lahtinen, Riitta Puustinen, Riitta Penttilä, Kiti Laaksonen, Orvokki Forsell, Marjo Siekkinen, Jouni Väkevä, Aila Kukkola, Sirpa Kankare, Marja Kulhelm.

Varalle arvotut: Kirsti Vierros, Sari Nöjd.

Eläkeläiset, ruskamatka 2002

Sakari Virtanen, Jorma Raschka, Hilikka Virtanen, Alpo Salo, Raimo Mauno, Jouko Sip- po, Rainer Sundström, Hilikka Hallikas, Ritva Virta, Oiva Riihimies.

Varalle arvotut: Pertti Halonen, Ritva Virta.

Rami Nieminen (kuvassa vas.), Joakim Lindberg ja Joonas Niemi vastaanottivat lahjoituksen.

Tukea juniorijalkapalloilulle

Kuusankoskella viime joulukuussa järjestetyn hienopaperin myynti- ja markkinointiseminaarin illanvieton yhteydessä järjestettiin arpajaiset, jonka palkintona oli Liverpoolin valiosarjajoukkueen pelipaita. Paitaan olivat kirjoittaneet nimensä kaikki joukkueen jäsenet.

Arpajaisien tuotto, yhteensä 1 284 euroa, luovutettiin Kumu Junior Team 94:lle.

Paidan voitti arpajaisissa itselleen **Hellmut Clissman**.

Kuusankosken tehtaitten yhteinen pilkkipäivä Lappalalla

sunnuntaina 24. maaliskuuta

Kilpailuaika on klo 8.00–12.00

Lähtö Leirisauvalta ja paluu Leirisauvalle, jossa kilpailun jälkeen palkintojen jako ja maistuvat pullakahvit. Huom! Kilpailukala on ahven!

Voikkaan tehtaan

pilkkikilpailu

la 23.3. Niskajärvellä

Kilpailu on tehtaan ja ammattiosasto 36:n yhteinen.

Kilpailuaika klo 7.30–12.30. Kilpailukeskuksena Purala, lähtö jäälle saunarannasta. Sarjat: yleinen, naiset ja yli 55-vuotiaat/eläkeläiset.

Kuljetus omin kyydein. Tavataan Puralassa!

Kireitä siimoja!

Aarnihiihtoa Eerolassa 2002

**lauantaina 9.3.
klo 9 - 17**

Joukkue-Aarni yhden tai kahden tunnin osuuksin

Mini-Aarni klo 12-15, alle kouluikäisille
(ei ennakoilmoittautumista)

Yksittäissuoritukset tunnin liikuntasuoritus

Liikuntamuotoina perinteinen- ja luisteluhiihto tai kävely (kävelysauvoja lainattavana, reitti merkitty)

Suksi- ja voiteluesittely / opastus klo 13-15

➤ Pullakahvit, mehut ja sauna tarjolla koko tapahtuman ajan

➤ Makkaraa, lettuja ja rokkaa alkaen klo 12. - Kaikki tämä ilmaiseksi!

➤ Moottorikelkka-ajelua klo 12-15

➤ Liukumäki

**Palveluksessa olevien kesken arvotaan Lapinmatka klo 17.00
Kaikkien kesken hyvät esinepalkinnot!!**

Ilmoittautumiset:

Tuula Vainikka, puh. 0204 15 2294, faksi 0204 15 2203.

Notes: Tuula R Vainikka. Sähköposti: tuula.vainikka@upm-kymmene.com

UPM-Kymmene Kuusankosken tehtaat, liikunta & Kuusankosken kaupungin liikuntatoimi

Jatkoa sivulta 34.

Viirilä vaati vielä uudet jäätelöannokset, jotta viimeinkin päästäisiin syömään. Jäätelöiden tullessa uteli Kariluoto vielä punssin lämpötillaa.

– Se on neljäkymmentäviisi astetta, sanoi vanhempi tarjoilijaruouva topakasti.

– Piti olla kuusikymmentäkaksi!

– Ei sitä niin kuumaksi saa lämmittää, työsuojelumääräykset estää.

– Mutta ainahan se..., jankutti Kariluoto vielä.

– Onkos herroilla ollut lämpömittari mukana ravintolassa? kysyi tarjoilija ja loi Kariluotoon katseen, joka selvitti kaiken.

Iltapäivä oli jo pitkällä miesten lopetellessa lounastaan kahvin ja Hennesyn konjakin kanssa. Lammio katseli kelloaan.

– Jaha, se näyttää työpäivä päättyvän, eiköhän oteta sen kunniaksi.

Herrat istuivat hyviä juomia sisältävien lasien ääressä niin kauan, että orkesteri saapui saliin. Tangon tahdit sykähтелиivät korvakäytävästä vatsanpohjaan asti, tavalla mikä sai miehet vilkuilemaan vieraisiin pöytiin. Punahuuliset peruukkipäiset naiset näyttivät kerrassaan viehättäviltä. Herroja alkoi tanssittuttaa.

Kaarna ainoana jäi pöytänsä, sillä hän kantoi aina kävelykeppiä ja piippua, niiden kanssa oli hankala tanssia. Ei toistenkaan tanssikunto ollut keuhkava, sillä jalot juomat olivat tehneet tehtävänsä. Nopeat kappaleet teettivät tasapainon kanssa ongelmia. Humppa ja foxrotti tuntuivat suorastaan ylivoimaisilta. Kariluodon keikahdettua kerran persuksilleen ja Lammion sukelleltua orkesterin rumpuun, mikä aiheutti pienen tauon musisointiin, päättivät miehet pysyä vastedes pöydässä.

Pöydässä käytiin kiivaata keskustelua. Lammio ja Kaarna alkoivat riidellä jostakin. Ilmeisesti kyseessä oli työasia, sillä niistä harvoista sanoista joista sai selvää erottui parhaiten "sellu" "duuna-

rit" ja "hylky", sekä useampaan kertaan toistettu "perkele vittu", mikä tuskin liittyi mitenkään käsiteltävään asiaan. Viirilä ja Karjula kuuntelivat tynesti keskustelua. Asiakkaat usein selvittelivät loppuillasta asioita, jotka syystä tai toisesta olivat jääneet hiertämään, ja joita ei työpaikalla tulle otettua puheeksi.

Lammio selvitti sormi pystyssä hyvin painokkaasti jotakin. Hän työnsi sormensa aivan Kaarnan nenän alle ja heristeli sitä. Äkkiä Kaarna nappasi hampain sormenpästä kiinni ja puri. Lammio katsoi keskustelun tällä erää päättyneen, ja horjautti pisoaarin puolelle.

Viirilä mietti, olisiko jo aika toimitella herroja kotiin päin. Kovalla suostuttelulla ja kauniilla puheilla hän sai miehet uskomaan, että tarjoilu oli loppunut, ja ravintolan henkilökunta lähtisi jo mielellään nukkumaan. Vielä taksista kotiovelle noustessaan Lammio huusi:

– Perkele! sillä miehellä on terrierin purenta.

Kariluodon aamu ei ollut yhtään parempi kuin edellinenäkään, itseasiassa paljon huonompi. Päivästä tulisi kärsimys. Konesalissa tuli luottamusmies Lahtinen vastaan.

– Pitää saada lisää palkkaa, työolosuhteet on muuttunu, sanoi Lahtinen.

– No mitä, murisi Kariluoto krapulaisella äänellä.

– Sopimuksessa sanotaan, et jos työolosuhteet muuttuu, nii pitää saaha lisää palkkaa.

Kariluoto katsoi luottamusmiestä ja ajatteli, että siinä oli jämerä mies. Työväestön uljas puolustaja, leukakin kuin äyskäri.

– No mikäs nyt on muuttunu.

– Aguamool-säiliöön on tullu pintamittari, se on uus laite.

– Sittenhän ei tarvi enää kiivetä pytyn päälle, että näkisi pinnan.

– Nii nii, mut...

– Perkele! pannaan hanska sen mittarin päälle.

HENKILÖMÄITSET

UPM-KYMMENE

UPM-Kymmenen uusi perusorganisaatio vahvistettiin 21. marraskuuta 2001. Uudessa organisaatiossa paperi- ja selluteollisuus on yhdistetty itsenäiseksi tulosvastualueeksi, johon kuuluvat aikakauslehtipaperi-, sanomalehtipaperi- sekä hieno- ja erikoispaperitoimialat.

Tästä kokonaisuudesta vastaa varatoimitusjohtaja **Jussi Pesonen**. Jalostusteollisuuteen kuuluvat Raflatac, Loparex, Walki Wisa, Walki Films, Rosenlew ja Walki Can. Yksiköt raportoivat toimialajohtaja **Pentti Kalliolle**. Puuteollisuus jatkaa toimintaansa entiseen tapaan. Se raportoiti toimialajohtaja **Kari Makkoselle**.

Paperiteollisuuden ja esikunta-toimintojen uuteen organisaatioon liittyen on tehty laaja nimityskierros. Ohessa keskeisiä Kuusankosken tehtäisiin liittyviä nimityksiä.

Aikakauslehtipaperitoimiala

Toimiala raportoiti toimialajohtaja **Markku Tynkkyselle**. Johdon toimipaikka on Helsinki.

Hans Sohllström on nimitetty myynti- ja markkinointijohtajaksi.

Markku Tuderman on nimitetty LWC-tehtaista vastaavaksi johtajaksi. Augsburgin, Caledonianin, Stracelin, Voikkaan ja Kaukaan paperi- ja sellutehtaat raportoivat hänelle.

Martin Björnström on nimi-

etty liiketoiminnan kehitysjohtajaksi.

Daniel Schwab on nimitetty toimialan henkilöstöjohtajaksi. Hän raportoiti henkilöstöjohtaja Harald Finnelle.

Sanomalehtipaperitoimiala

Toimiala raportoiti toimialajohtaja **Hartmut Wursterille**. Johdon toimipaikka on Augsburg.

Paul Maksimow on nimitetty sanomalehtikustantajista vastaavaksi myynti- ja markkinointijohtajaksi.

Jan Sillman on nimitetty erikoiskustantajista vastaavaksi myynti- ja markkinointijohtajaksi. Hänen toimipaikkansa on Helsinki.

Laura Saraste on nimitetty assistentiksi. Hän raportoiti erikoiskustantajista vastaavalle myynti- ja markkinointijohtaja Jan Sillmanille. Hänen toimipaikkansa on Helsinki.

Hieno- ja erikoispaperitoimiala

Toimiala raportoiti toimialajohtaja **Jyrki Ovaskalle**. Johdon toimipaikka on Helsinki.

Ken Ehrnrooth on nimitetty hienopaperin myynti- ja markkinointijohtajaksi.

Pauli Hänninen on nimitetty hienopaperitehtaista vastaavaksi johtajaksi. Nordland Papier ja Kymmin paperi- ja sellutehdas raportoivat hänelle.

Jürgen Hoppe jää eläkkeelle vuoden 2002 loppuun mennessä.

Pertti Salminen on nimitetty Kiinan liiketoiminnasta vastaavaksi johtajaksi. Changshun tehdas ja myynti raportoivat hänelle.

Jussi Toikka on nimitetty kirjekuori-liiketoiminnasta vastaavaksi johtajaksi. Docellesin tehdas raportoiti hänelle.

Eero Kuokkanen on nimitetty tarraliiketoiminnasta vastaavaksi johtajaksi. Tervasaaren paperi- ja sellutehdas raportoiti hänelle.

Johan Karjaluo on nimitetty pakkausliiketoiminnasta vastaavaksi johtajaksi. Wisa Paper ja sellu raportoivat hänelle.

Jussi Heimonen on nimitetty liiketoiminnan kehitysjohtajaksi.

Pehr-Eric Pätt jatkaa ympä-

ristökysymyksiin, elektroniseen kaupankäyntiin ja strategiayöskentelyyn liittyviä toimialaprojekteja Senior Adviserina. Hän raportoi toimialajohtajalle.

Hanne Peltola on nimitetty henkilöstöpäälliköksi 1. elokuuta 2002 alkaen. Hän raportoi henkilöstöjohtaja Daniel Schwabille. Jussi Heimonen hoitaa henkilöstöasioita elokuun alkuun asti.

Heinz-Hermann Behrens on nimitetty business controlleriksi.

Marja Hedman on nimitetty assistentiksi. Hän raportoi toimialajohtaja Jyrki Ovaskalle.

Johanna Eloholma on nimitetty Juha Niemelän toiseksi assistentiksi 1.3.2002 alkaen. Lisäksi hän jatkaa Ismo Lepolan assistenttina 30. kesäkuuta 2002 asti.

Anna Zagoras on nimitetty assistentiksi. Hän raportoi kirjekuoriliiketoiminnasta vastaavalle johtaja Jussi Toikalle.

Solveig Rikberg on nimitetty assistentiksi. Hän raportoi myynti- ja markkinointijohtaja **Mikko Löfgrenille**.

Esikuntatoiminnot

Markkinointi

Funktio raportoi johtaja **Hannu Schildtille**.

Pentti Arvela on nimitetty asiakashallintajohtajaksi.

Tomas Forsgård on nimitetty markkinoinnin kehityksestä vastaavaksi johtajaksi.

Harry Herold on nimitetty strategisesta markkinoinnista vastaavaksi johtajaksi.

Ilkka Heikola on nimitetty myynnin suunnittelusta ja prosessoinnista vastaavaksi johtajaksi.

Rita Järventie-Thesleff on nimitetty brandienhallinnasta vastaavaksi johtajaksi.

Mats Weckström on nimitetty myyntiverkostohallinnosta ja luotonvalvonnasta vastaavaksi johtajaksi.

Hans Nijssen on vastaa myyntiverkoston kehityksestä. Hän jatkaa edelleen nykyisissä tehtävissään Hollannin myyntiyhtiön toimitusjohtajana.

Toimitusjohtajalle raportoitavat funktiot

Seuraavat henkilöt ja funktiot raportoivat toimitusjohtaja Juha Niemelälle:

Markku Franssila jatkaa viestintäjohtajana.

Katri Hakkarainen jatkaa sisäisestä tarkastuksesta vastaavana johtajana.

Reko Aalto-Setälä jatkaa lakiasiaintoimitusjohtajana.

Varatoimitusjohtajalle raportoitavat funktiot

Seuraavat henkilöt ja funktiot raportoivat varatoimitusjohtaja Martin Granholmille:

Hannu Nilsen on nimitetty yhteiskuntavastuujohtajaksi.

Bengt Sjöblom on nimitetty kehittyvistä markkinoista ja kaupapolitiikasta vastaavaksi johtajaksi.

Ghislain de Boissieu jatkaa EU-asioista vastaavana johtajana.

Olof Bärlund jatkaa Aasian-Tyynenmeren alueen projekteista vastaavana johtajana.

Talous ja hallinto

Funktio raportoi johtaja **Kari Toikalle**.

Juha Forsius on nimitetty rahoitusjohtajaksi.

Jouko Taipale on nimitetty talousjohtajaksi.

Matti Lounasmeri on nimitetty hallinnosta ja kiinteistöistä vastaavaksi johtajaksi. Kiinteistöjohtaja **Kaj-Erik Lindberg** raportoi hänelle.

Strategiakesitys

Funktio raportoi johtaja **Heikki Saralle**.

Jaakko Palsanen on nimitetty strategiakesityksestä ja yrityskau-poista vastaavaksi johtajaksi.

Sakari Lahdelma jatkaa johtajana, erityisalueena strategiset kehitysprojektit.

Heikki Pikkarainen on nimitetty johtajaksi erityisalueenaan strategiset kehitysprojektit.

Liiketoiminnan ja teknologian optimointi

Funktio raportoi johtaja Matti Lievoselle.

Perttu Saarela jatkaa selluohjauksesta vastaavana johtajana.

Jouni Huuskonen on nimitetty tutkimuksesta ja kehityksestä vastaavaksi johtajaksi. Hänen toimipaikkansa on Valkeakoski.

Hannu Siikala on nimitetty liiketoiminnan kehityksestä vastaavaksi johtajaksi.

Wilhelm Demharter on nimitetty ympäristöjohtajaksi. Hänen toimipaikkansa on Augsburg.

Heikki Peltola on nimitetty investointien koordinoimista ja teknisestä kehityksestä vastaavaksi johtajaksi.

Kari Ebeling hoitaa jatkossa ulkoisia tutkimussuhteita Senior Scientific Advisorin roolissa.

Henkilöstö- ja tietohallinto

Jorma Saarikorpi on nimitetty tietohallinnosta ja elektronisesta kaupankäynnistä vastaavaksi johtajaksi. Hän raportoi johtaja Harald Finnelle.

Haindl-integraatio

Wolfgang Kornblum on nimitetty organisaatiokehityksestä vastaavaksi johtajaksi. Hän raportoi johtaja Matti J. Lindahlille. Kornblum jatkaa myös Nordland Paperin johtoryhmän jäsenenä. Hänen toimipaikkansa on Augsburg.

UPM-Kymmene Limited

Jussi Olkinuora on nimitetty UPM-Kymmene Limitedin toimitusjohtajaksi.

UPM-Kymmene Talous

Paperiteollisuuden talousjohtajaksi on nimitetty **Jorma Mäkinen**. Hän raportoi konsernin talousjohtajalle Jouko Taipaleelle.

UPM-Kymmene Energia

Pertti Simola on nimitetty UPM-Kymmene Oyj:n energiajohtajaksi vastualueenaan konsernitason energia-asiat. Simola raportoi strategiakesityksestä vastaavalle johtajalle Heikki Saralle. Simola toimii toistaiseksi myös Suomen energia-asioista vastaavana energiapäällikkönä.

Juha Kouki on nimitetty energiatalouspäälliköksi vastualueenaan energiatalouteen liittyvät ympäristöasiat ja energiatehokkuuden edistäminen. Hän vastaa myös polttoaineiden keskitetystä hankinnasta Suomessa.

Suomen energiajohto

Seppo Vatanen on nimitetty kehityspäälliköksi. Hän vastaa energialiiketoiminnan kehittämistä, laskennasta ja sähkön siirtoliiketoiminnasta.

Kaikki edellä mainitut henkilöt raportoivat Pertti Simolalle.

Tietohallinto ja e-business

UPM-Kymmenen uudessa tietohallinto- ja e-businessorganisaatiossa yhdistyvät konsernin ja painopapereiden tietohallinto, Haindlin tietohallinto sekä e-businesskeskuksen toiminnot. Uusi organisaatio astui pääosin voimaan 1.2.2002.

Uusi organisaatio on osa UPM-Kymmene paperiteollisuutta. Organisaatio vastaa myös erikseen sovitusta puu- ja jalostusteollisuuden tietohallinnon kehityshankkeista ja palveluista.

Johtaja **Jorma Saarikorpi** vastaa UPM-Kymmenen tietohallinto- ja e-businessorganisaatiosta. Hänen toimipaikkansa on Helsinki.

Organisaatiossa on tehty seuraavat nimitykset:

Matti Marttinen on nimitetty johtajaksi vastualueenaan tietohallintopalvelut. Hän vastaa järjestelmä- ja verkkopalveluista sekä tietohallinnon infrastruktuurin mukaisista palveluista.

Matti Marttinen raportoi **Markku Haapamäelle**. Hän siirtyy Brysselistä Kuusankoskelle ja ottaa tehtävän kokonaan vastuulle 1.4.2002 alkaen.

Henkilöstöhallinto

Torsten Götz on nimitetty henkilöstöresurssointipäälliköksi. Hänen vastuullaan ovat myös sanomalehtipaperitoimialan henkilöstöasiat. Resurssointiryhmään kuuluvat **Jorma Lehtonen**, resurssointipäällikkö, Suomi, **Leena Ballac**, rekrytoija, jonka vastuulla

ovat rekrytointiprosessi internetin kautta sekä pääkonttorin henkilöstön rekrytointi, sekä **Marja Jäppinen**, assistentti. He raportoivat Torsten Götzille.

Ismo Laukkanen on nimitetty päälliköksi vastuualueenaan e-learning.

Tuula Granroth on nimitetty johtajaksi vastuualueenaan henkilöstöhallinnon järjestelmät ja menetelmät. Global HR -projektitiimi pysyy ennallaan ja jäsenet raportoivat Tuula Granrothille.

Hilkka Hahlanterä on nimitetty johtajaksi vastuualueenaan muutosjohtaminen. Hän raportoivat Tuula Granrothille.

Markku Tunturi on nimitetty johtajaksi vastuualueenaan työehtosopimusasiat sekä työsuojelu ja työterveyshuolto.

Mikko Mäki-Tuuri on nimitetty työsuohdepäälliköksi.

Pauli Karjalainen on nimitetty suojelukoulutus päälliköksi.

Briitta Ollila on nimitetty assistentiksi vastuualueenaan sihteeripalvelut Valkeakoskella sekä henkilöstöpalvelut Suomessa.

Maakoordinointi

Seuraavat henkilöt on nimitetty oman toimensa ohella koordinoimaan työsuhteasioita, palkkaus- ja eläkejärjestelmiä, ammatillista koulutusta, suojelu- ja työyhteisökoulutusta sekä maakohtaisia erityisasiota:

Suomi-Sakari Toivonen, Ranska-**Christine Emo**, Saksa-**Jürgen Witte** (Hainz-Ludwig Gross jää eläkkeelle kesän 2002 aikana), Aasia-Pacific-**Sunny Liu**, Pohjois-Amerikka-**Kevin Fitzpatrick**, UK-**Andrew Tomlinson**.

Suomessa koordinointi hoidetaan matriisilla:

Jorma Lehtonen: Työnantajakuva ja resurssointi, **Pekka Lehtinen**: Teollisuusoppilaitokset sekä ammatillinen koulutus (oppilaitosten organisaatio pysyy muuttumattomana), **Pauli Karjalainen**: Suojelu- ja työyhteisökoulutus (koulutustiimi pysyy muuttumattomana), **Mikko Mäki-Tuuri**: Työsuhteasiat.

Raimo Paukku ja **Esko Niit-**

tymäki jäävät eläkkeelle kesän 2002 aikana.

UPM-Kymmene Paperiteollisuus, Liiketoimintojen ja teknologian optimointi

T&K-toiminnon organisaatiota on tarkistettu.

Eeva Jernström on nimitetty tutkimusjohtajaksi. Eeva Jernström vastaa strategisesta teknisestä tutkimuksesta toimipaikkanaan Kaukaan tutkimuskeskus, Lappeenranta.

Esko Kukkamäki on nimitetty T&K-palveluista vastaavaksi johtajaksi. Esko Kukkamäen toimipaikka on Valkeakosken tutkimuskeskus. T&K-palvelut tukevat tehtaita, teknistä asiakaspalvelua ja omia T&K-toimintoja.

Harri Holm on nimitetty T&K-resurssien ja -prosessien kehityksestä vastaavaksi johtajaksi. Harri Holmin toimipaikka on Kaukaan tutkimuskeskus, Lappeenranta.

Kaikki johtajat raportoivat **Jouni Huuskoselle**. Jouni Huuskonen vastaa lisäksi toimialojen ja tehtaiden tuotekehityksen T&K-tukitoiminnoista.

Paperin myynti ja markkinointi

Aikakauslehtipaperin ja sanomalehtipaperin myyntiverkosto siirtyi 15. tammikuuta 2002 alkaen alueelliseen johtamismalliin. Myyntiyhtiöiden toiminta perustuu edelleen asiakassegmentointiin jäljempänä mainituin täsmennyksin.

Kustakin alueesta vastaa johtaja, joka oman toimensa ohella vastaa alueellaan toimialan markkinointi- ja myyntistrategian toimeenpanosta, liiketoiminnan ohjauksesta, optimoinnista ja koordinoinnista sekä asiakashallinnan toimeenpanosta.

Hienopapereissa myynti jaetaan globaaleihin tuotepohjaisiin liiketoiminta-alueisiin, jotka ohjaavat suoraan paikallista myyntiverkostoa. Samanaikaisesti hienopaperin entinen Dörpeniin sijoitunut myynnin alueohjausmalli puretaan tavoitteena siirtää päätöksentekoa enemmän paikallisel-

le myyntiverkostolle.

Erikoispapereissa liiketoiminta-aluepohjainen myynninohjausmalli jatkuu pienin muutoksin.

Aikakauslehtipaperit

Myynti- ja markkinointivastuu on jaettu viiteen alueeseen. Niistä neljä, eli Keski-Eurooppa, Länsi-Eurooppa, Iso-Britannia ja Irlanti sekä Pohjois-Eurooppa ja kaukomarkkinat raportoivat suoraan myynti- ja markkinointijohtaja **Hans Sohlströmille**. Pohjois-Amerikka jatkaa toimintaansa nyky mallin mukaan.

Pohjois-Eurooppaan ja kaukomarkkinoihin kuuluvat Suomi, Ruotsi, Tanska, Norja, Venäjä, Baltia sekä overseas-markkinat. Alueesta vastaa **Stig Hedman**. Hän toimii edelleen myös Seven Seasin toimitusjohtajana.

Sanomalehtipaperit

Sanomalehtipaperitoimialalla toimitaan kahdella myynnin johtamismallilla. Sanomalehtikustantajista vastaa myynti- ja markkinointijohtaja Paul Maksimow. Erikoiskustantajista vastaa myynti- ja markkinointijohtaja Jan Sillman.

Myynti erikoiskustantajille, mukaanlukien kirja- ja puhelinluettelosiakkaat, tapahtuu oman myynnin johtamismallin mukaisesti paikallisten segmenttien kautta ilman edellä kuvattuja alueorganisaatioita.

Muu erikoissanomalehtipapereiden myynti tapahtuu aikakaus- ja sanomalehtipapereiden alueorganisaatioiden kautta.

Tommi Heinonen on nimitetty erikoiskustantajien, mukaanlukien kirja- ja puhelinluettelokustantajien myynnin suunnittelusta ja ohjauksesta vastaavaksi markkinointipäälliköksi.

Petri Väisänen on nimitetty erikoissanomalehtipapereiden markkinointipäälliköksi. Hän vastaa tuotemarkkinoinnista ja kapasiteettihallinnasta.

Hieno- ja erikoispaperit

Myynti- ja markkinointivastuu on jaettu kolmeen globaaliin tuotepohjaiseen liiketoiminta-alueeseen: hienopaperiarkkeihin, hienopaperirulliin ja toimituspapereihin.

Vesa Halme on nimitetty hienopaperiarkeista vastaavaksi johtajaksi. Hänelle raportoivat tuotepäälliköt **Martin Otten** ja **Marcus Kuhr**, Overseas/agenttimarkkinoiden myyntipäällikkö **Heidrun Becker**. Kaikkien toimipaikka on Dörpen.

Juha Pitkänen on nimitetty hienopaperirullien myynnistä ja markkinoinnista vastaavaksi johtajaksi. Hänen toimipaikkansa on Helsinki. Päälystettyjen ja päälystämättömien hienopaperirullien myynti hoidetaan sekä tukkuri-segmentin että suoraan aikakauslehti- ja sanomalehtisegmenttien kautta.

Tomi Salo on nimitetty hienopaperirullista vastaavaksi markkinointipäälliköksi. Hän raportoivat Juha Pitkäselle ja hänen toimipaikkansa on Helsinki.

Heikki Hyvärinen jatkaa hienopaperirullien tuotepäällikkönä toimipaikkanaan Kuusankoski.

Peter Ahlbom on nimitetty toimituspapereista vastaavaksi johtajaksi. Hänelle raportoivat tuotepäällikkö **Rita Lembec** ja Preprintistä vastaava tuotepäällikkö, joka nimitetään myöhemmin. Kaikkien sijaintipaikka on Dörpen.

Herbert Hennig on nimitetty markkinointijohtajaksi vastuualueenaan hienopaperiarkkien ja toimituspapereiden markkinointi. Hänen toimipaikkansa on Dörpen.

NorService GmbH:n toimitusjohtajana jatkaa **Dieter Hanneken** toimipaikkanaan Dörpen.

Halme, Pitkänen, Ahlbom, Hennig ja Hanneken raportoivat myynti- ja markkinointijohtaja Ken Ehrmrothille.

Gaby Kleemann ja **Leena Elojärvi** on nimitetty Business Support Managereiksi. He toimivat hienopaperin myynnin linkkinä tehtaiden sisäisen myynnin ja tuotannosuunnittelun organi-

saatioihin. Leena Elojärvi raportoi Juha Pitkäselle.

Kiinassa Peter Löfgren jatkaa myynti- ja markkinointijohtajana raportoiden Pertti Salmiselle. Kiinan myynti- ja markkinointivastuut koko paperiteollisuuden osalta tarkentuvat ensimmäisen vuosineljänneksen 2002 aikana.

Aikakauslehtipaperitoimiala

Turkka Keskinen on nimitetty Controlleriksi. Hän aloitti uudessa tehtävässään 1.3.2002.

Pekka Rautalahti on nimitetty kehitysjohtajaksi vastuualueenaan LWC-toiminnot.

Hannu Kankaanpää on nimitetty markkinointipäälliköksi vastuualueenaan LWC-tuotteet.

Sirpa Kempainen on nimitetty assistentiksi.

Kaikki em. henkilöt raportoivat LWC-toiminnoista vastaavalle johtajalle Markku Tudermanille.

Mikael Thesleff on nimitetty markkinointijohtajaksi vastuualueenaan SC-tuotteet. Hän raportoi SC-toiminnoista vastaavalle johtajalle **Arto P. Lampiselle**.

UPM-Kymmene, Liiketoiminnan ja teknologian optimointi

Seuraavat henkilöt on nimitetty tuotekehitystä tukevan T&K:n projektisalkuista vastaaviksi päälliköiksi tai projektipäälliköiksi:

Peter Engert on nimitetty Keski-Euroopan aikakauslehtipaperien tuotekehitystä tukevan T&K-projektisalkun päälliköksi. Hän toimii myös paikallispäällikönä vastaperustetussa RCF-paperin tutkimuskeskuksessa, joka sijaitsee Augsburgissa.

Mika Hyrylä on nimitetty LWC:n tuotekehitystä tukevan T&K-projektisalkun päälliköksi ja hänen sijaintipaikkansa on Lappeenranta.

Markku Johansson on nimitetty hieno- ja erikoispaperien tuotekehitystä tukevan T&K-projektisalkun väliaikaiseksi päälliköksi sijaintipaikkanaan Kuusankoski. Vakituinen tuotekehitystä tukevan T&K-projektisalkun päällikkö nimitetään myöhem-

min. Siinä vaiheessa Markku Johansson siirtyy hieno- ja erikoispaperien asiantuntijatehtäviin.

Mika Laitila on nimitetty SC:n tuotekehitystä tukevan T&K-projektisalkun päälliköksi sijaintipaikkanaan Valkeakoski.

Kaikki yllämainitut henkilöt raportoivat Jouni Huuskoselle.

Seuraavat henkilöt on nimitetty päälliköiksi T&K-tukipalveluissa:

Päivi Solismaa on nimitetty paikallispäälliköksi Kuusankosken tutkimuskeskukseen ja laboratorioihin.

UPM-Kymmene, Materiaalihallinto

Heli Salonen on nimitetty hankintajohtajaksi vastuualueenaan pakkausmateriaalit, konevaatetus ja tuotannon tarvikkeet. Hänen toimipaikkansa on Kuusankoski ja Helsinki.

Teija Ahola on nimitetty ympäristöassistentiksi vastuullaan konsernin kemikaalien turvallisuustiedotteet. Hänen toimipaikkansa on Kuusankoski.

Desinvestointijohtaja **Reijo Yrjövuori**, myyntipäällikkö **Heikki Laitinen** ja assistentti **Kristiina Launikari** jatkavat entisissä tehtävissään raportoiden edelleen **Jouni Malmivaaralle**. Heidän toimipaikkansa on Kuusankoski.

UPM-Kymmene, Aikakauslehtipaperit

SC-tehtaat

Erkki Puru on nimitetty tehtaanohtajaksi UPM-Kymmenen Jämsänkosken tehtaalle.

Yrjö Olkinuora jatkaa tehtaanohtajana UPM-Kymmenen Rauman tehtaalla.

Molemmat raportoivat SC-tehtaista vastaavalle johtaja **Arto Lampiselle**.

LWC-tehtaat

Kurt Wurster on nimitetty tehtaanohtajaksi UPM-Kymmenen Augsburgin tehtaalle.

Timo Suutarla on nimitetty

tehtaanohtajaksi UPM-Kymmenen Caledonianin tehtaalle.

Harry Sundqvist jatkaa tehtaanohtajana UPM-Kymmenen Kaukaan tehtaalla.

Philippe Gaudron on nimitetty tehtaanohtajaksi UPM-Kymmenen Stracelin tehtaalle 18. helmikuuta 2002 lähtien.

Pertti Asunmaa jatkaa tehtaanohtajana UPM-Kymmenen Voikkaan tehtaalla Kymi Paper Oy:n toimitusjohtajan tehtävänsä lisäksi.

Kaikki em. henkilöt raportoivat LWC-tehtaista vastaavalle johtaja **Markku Tudermanille**.

UPM-Kymmene, Sanomalehtipaperit

Sanomalehtipaperitehtaat

Raimo Malkki on nimitetty tehtaanohtajaksi UPM-Kymmenen Kaipolan tehtaalle 1.4.2002 alkaen.

Nykyinen Jokilaakson tehtaiden johtaja **Viljo Paljakka** jatkaa tehtaanohtajana Kaipolan tehtaalla 31.3.2002 saakka. Hän jää eläkkeelle

Kari Pasanen on nimitetty tehtaanohtajaksi UPM-Kymmenen Kajaanin tehtaalle.

Leo Lindroos on nimitetty tehtaanohtajaksi UPM-Kymmenen Chapelle Darblayn tehtaalle 1.3.2002 alkaen.

David Ingham on nimitetty tehtaanohtajaksi UPM-Kymmenen Shottonin tehtaalle.

Timo Heinonen on nimitetty projektijohtajaksi UPM-Kymmenen Shottonin tehtaasta siistaamo-projektiin.

Artur Stöckler on nimitetty tehtaanohtajaksi UPM-Kymmenen Schongaun tehtaalle.

Sebastian Loewenberg on nimitetty tehtaanohtajaksi UPM-Kymmenen Schwedtin tehtaalle.

Walter Pillwein on nimitetty toimitusjohtajaksi UPM-Kymmenen Steyermühlhin tehtaalle.

Kaikki raportoivat sanomalehtipaperitehtaista vastaavalle johtaja **Markku Taavitsaiselle**.

UPM-Kymmene, Hieno- ja erikoispaperit

Hienopaperitehtaat

Markku S. Korpela on nimitetty hienopaperitehtaiden tuote- ja teknologiakehityksestä vastaavaksi johtajaksi 4.2. lähtien. Hän raportoi hienopaperitehtaista vastaavalle johtaja **Pauli Hänniselle**. **Markku S. Korpelan** toimipaikkana on Helsinki.

UPM-Kymmene, tietohallinto ja sähköinen liiketoiminta

Tietotekniikkainfrastruktuurit

Pentti Huovinen on nimitetty johtajaksi vastuualueenaan tietotekniikkainfrastuktuurit. Hän raportoi **Markku Haapamäelle** ja hänen toimipaikkansa on Kuusankoski.

Jan-Erik Grön on nimitetty kehityspäälliköksi vastuualueenaan e-teknologiat ja teknologia-koordinointi.

Juha Kiiski on nimitetty kehityspäälliköksi vastuualueenaan tietoliikenne- ja teknologiat.

Kari Lindroos on nimitetty kehityspäälliköksi vastuualueenaan tietoturvatknologiat. **Grön, Kiiski ja Lindroos** raportoivat **Pentti Huoviselle** ja heidän toimipaikkansa on Kuusankoski.

Tietohallintopalvelut

Jari Ilmonen on nimitetty päälliköksi vastuualueenaan tietohallintopalvelut. Hän raportoi **Matti Marttiselle** ja hänen toimipaikkansa on Kaipola.

Jukka Renko on nimitetty päälliköksi vastuualueenaan tietohallinnon asiakassuhteet.

Kimmo Rekimies on nimitetty päälliköksi vastuualueenaan käyttäjätuki.

Mikko Wecksten on nimitetty päälliköksi vastuualueenaan palvelutuotanto.

Jorma Paalanen on nimitetty päälliköksi vastuualueenaan palvelukehitys.

Marjo Lahtinen on nimitetty päälliköksi vastuualueenaan hallinto ja henkilöstöasiat.

Kaikki raportoivat **Matti Marttiselle** ja heidän toimipaikkansa on Kuusankoski.

Timo Aro

Antti Tuominen

Aki Pekkanen

Kari Rantanen

Lasse Nyström

Jukka Olkkonen

Väinö Sikanen

Mansikkamäki

Timo Äijälä

Saku Nikka

Eerik Roimola

Urpo Parikka

Markku Puranen

KYMI PAPER OY

Paperitehdas

Paperitehtaan tuotannonohjauksen organisaatiota kehitetään.

Jälkikäsitteilyn käyttöinsinööri **Ari Puustisen** organisaatioon liitetään varastotoiminnot ja paperivarastojen käyttöinsinööri **Pentti Eskelinen** on raportoinut 7.1. alkaen hänelle.

Varastomestariksi on 1.1. nimetty **Juhani Nevalainen** ja tehtävässä jatkavat **Harri Heijala** ja **Ari Palonen**.

Jälkikäsitteilymestarit **Jaakko Laurema** ja **Kalevi Meriluoto** siirtyvät 7.1. alkaen TAM 17:ä vastuu alueena paperikoneiden PK7/9 ja PK8/C3 jälkikäsitteily.

Varasto ja jälkikäsitteilymestarit raportoivat Ari Puustiselle.

Merkantti **Satu Silvonen** on nimetty 1.1. tuotannosuunnittelijaksi.

Tuotannosuunnittelussa jatkavat tuotannosuunnitteluisinööri **Markku Elonen** ja tuotannosuunnittelijat **Tuija Hartikainen** ja **Tuula Järvinen**. He raportoivat tuotannonohjauspäällikkö **Pekka Mertakorvelle**.

Insinööri **Timo Aro** Voikkaan paperitehtaalta siirtyi 18.03. alkaen Kymi Paper Oy:n palvelukseen käyttöinsinööriksi paperiteh-

taalle. Aro toimii tällä hetkellä Voikkaan paperitehtaalla sekä asiakaspalvelu- että käyttöinsinöörinä.

Teknikko **Antti Tuominen** Voikkaan paperitehtaalta siirtyi Kymi Paper Oy:n palvelukseen paperitehtaan kunnossapito-organisaatioon. Tuominen hoitaa tuotantolinjojen tehostamiseen liittyviä pieninvestointeja sekä suurkorjauksia. Hän siirtyi uuteen tehtävään Artti-projektin asennusvalvojan tehtävistä.

UPM-KYMMENE OYJ, VOIKKAA

MFS-tuotantoyksikkö

Dipl.ins. **Alexi Pekkanen** on nimetty 18.3. alkaen Voikkaan MFS-tuotantoyksikön käyttö- ja asiakaspalveluinsinööriksi. Pekkanen toimii tällä hetkellä MFS-yksikön asiakaspalveluinsinöörinä. Hän raportoi tuotantopäällikkö Antti Hermoselle.

Kunnossapito

Voikkaan paperitehtaan kunnossapitopäällikkö **Olavi Mansikkamäki** on nimetty 1.12.2001 alkaen tehdaspalvelupäällikköksi päätehtäväänään selvittää Kymi Paper Oy:n ja Voikkaan tehtaan

tehdaspalvelujen synergiaedut ja konkreettiset toteutusmuodot. Lisäksi hänen tehtäviinsä kuuluu Voikkaan tehtaan investointien koordinointi. Uudessa tehtävässään Mansikkamäki raportoi tehtaanjohtaja **Pertti Asunmaalle**.

Voikkaan paperitehtaan kunnossapitopäällikköksi 1.12.2001 alkaen on nimetty dipl.ins. **Timo Äijälä**. Timo Äijälä raportoi LWC-tuotantoyksikön johtaja **Raimo Särkelälle**.

Koneosaston päällikköksi on nimetty ins. **Kari Rantanen** 1.1. alkaen. Aikaisemmin hän on toiminut suunnitteluosaston päällikkönä.

Suunnittelu-päällikköksi on nimetty ins. **Lasse Nyström** 1.1. alkaen. Aikaisemmin hän on toiminut automaatioinsinöörinä.

Sekä Rantanen että Nyström raportoivat kunnossapitopäällikkö Timo Äijälälle.

Kunnossapidon kehitystoiminnot ovat 1.1 alkaen kunnossapitoinsinööri **Saku Nikka** vastuulla. Näitä toimintoja ovat mm. ennakkokuulutus, telahionta ja työnjärjestely. Näin halutaan edelleen vahvistaa kunnossapitotoimintojen kehittämistä. Nikka raportoi koneosaston päällikkö Kari Rantaselle.

Automaatio-osasto

Teknikko **Eerik Roimola** on nimetty LWC-linjan aluemestariksi vastuualueenaan sähköistys ja koneautomaatio 1.1. alkaen.

Teknikko **Urpo Parikka** on nimetty sähkötekniikoksi automaatio-osastolle 1.1. alkaen vastuualueenaan erikseen nimettävät investointi- ja kehityshankkeet. Parikka raportoi automaatiopäällikkö Matti Häkkiselle.

Teknikko **Markku Puranen** palasi Artti-projektista hoitamaan entistä tehtävänsä MFS-linjan aluemestarina 1.1.2002 alkaen vastuualueenaan sähköistys ja koneautomaatio.

UPM-KYMMENE METSÄ

MH **Jukka Olkkonen** on nimetty projektipäällikön toimeen Kaakkois-Suomen hankinta-alueen aluekonttoriin 1.1. alkaen. Projektipäällikön tehtävänä on kehittää ja koordinoida biopolttoaineiden hankintaa Kaakkois-Suomen hankinta-alueelta.

Mti **Väinö Sikanen** on nimetty metsäpalvelupäällikön toimeen Kaakkois-Suomen hankinta-alueen aluekonttoriin 1.1. alkaen. Metsäpalvelupäällikön tehtävänä on toimia tiimien tukena metsäpalveluasioissa.

TEKSTI JA KUVA: REIJO VIRTA

Pesonen aloitti osasto 19:n puheenjohtajana

Paperiliiton Kuusankosken osasto 19:n uutena puheenjohtajana aloitti äskettäin **Paavo Pesonen**. Hänen edeltäjänsä **Tapio Koskinen** oli pitkän toimikautensa vuoksi tuttu kasvo henkilöstön piirissä.

Myös Pesonen, 43, on osallistunut laajalti yhteisten asioiden hoitoon, vaikka ei jälkikäsitellyn kunnossapidon luottamusmiehenä olekaan tullut laajemmille joukoille tutuksi. Työpaikaluottamusmiehen tehtävien lisäksi hän on toiminut työsuojeluasiamiehenä, toimikunnan varajäsenenä ja eri työryhmien jäsenenä.

Osasto 19:n johdossa on tapahtunut nyt selvä sukupolven-

vaihdos. **Erkki Mukkilaa** seurasi pari vuotta sitten pääluottamusmiehenä **Juhani Haapala**. “Jos minua nuorempi olisi puheenjohtajana, olisi hypäty jo yhden sukupolven ylitse”, naureskelee Paavo, vaikka toivookin osaston piiriin myös nuorempaa väkeä. “Työasioita siellä hoidetaan, eikä politiikka ole etusijalla.”

Nuorennusleikkaus ei Paavon mukaan vaikuta työntekijöiden keskeisiin tavoitteisiin. “Paperin peruslinjaukset ovat entisellään. Jussi hoitaa neuvotteluasiat yhdessä sovittujen suuntaviivojen mukaisesti. Tässä ovat tärkeinä neuvonantajina luottamusmiehen ja toimikunnan kokoukset. Pitkän

kokemuksensa vuoksi Tapsan hallittiin osallistuvan viime vuosien vaikeisiin neuvotteluihin enemmän kuin puheenjohtajan tehtäviin yleensä kuuluu”, kertoo Paavo.

Paavo pitää vain sattumana sitä, että myös häntä edeltäneellä puheenjohtajalla Koskisella oli metallimiehen tausta.

“Puheenjohtaja valitaan satunnaisesti, ei siinä ole työosastolla merkitystä. **Jaakkolan Eero** työskenteli jätevesilaitoksella ja **Vainion Pentti** rullapakkauksessa”, muistuttaa Paavo.

VANHAAKIN SÄILYTETTÄVÄ

Hän itse pitää tärkeänä, että jat-

kossakin hoidetaan huolella myös sellaisten työosastojen asioita, jotka eivät suoranaisesti osallistu tuotantoon. Kunnossapidon lisäksi tällaisia ovat mm. kuljetus ja siivous. Paavo painottaa, että erikoisosaamisen säilyttäminen yhtiön sisällä on tärkeää, tähän pyritään muissakin paperitehtaissa.

Toteutetut investoinnit saavat puheenjohtajalta kiitosta: “PK 8 on nyt kilpailukykyinen ja päällystyskone on hyvä. Markkinoiden pitäisi vain nyt alkaa vetämään.” Hänen mukaansa on hyvä, että tulevistakin investoinneista puhutaan, mutta “myös vanhoja tuotantolinjoja pitäisi säilyttää.”

Lisävoimia hammashuoltoon

Kymin työterveyskeskuksen tiloissa toimiva hammashuolto sai helmikuun alussa lisävoimia. Hammaslääkäri **Mikko Salonen** liittyi työryhmään, jonka muodostavat hammaslääkäri **Risto Torppa**, erikoishammashoitaja **Maritta Rainio** sekä hammashoitajat **Riitta Tommola** ja **Mari Tuominen**.

Kahden hammaslääkärin työskentely lisää hoidon saatavuutta ja vähentää loman aiheuttamia katkoja.

Mikko Salonen siirtyi Kouvola-Valkealan terveyskeskuksesta.

Kuvassa vas. Mari Tuominen, Risto Torppa, Maritta Rainio, Riitta Tommola ja Mikko Salonen.

KIITOK
sia

Kiitos teille kaikille, jotka muistitte minua siirtyessäni toivottavasti erittäin pitkälle vapaalle.

Tikkasen Jarkki

Kiitokset muistamisesta jäädessäni vapaalle!

Pentti Vainio

Lämmin kiitos muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Anja Niittymäki

Kiitos muistamisesta merkkipäivänä.

Raimo Merelä

Kiitos muistamisesta!

Helena Koivikko

Lämmin kiitos muistamisesta.

Juhani Ollilainen

Kiitoksia työtovereille menneistä vuosista – ja muistamisesta.

Pentti Suokas

Lämmin kiitos muistamisesta.

Pekka Niemeläinen

Kiittäen.

Lasse Koivikko

“Vielä kerran paperit päälle!”

Kymin ja Voikkaan eläkkeellä olevien paperikoneenhoitajien tapaaminen huhti–toukokuussa Kuusankoskella.

Jos olet kiinnostunut paperikoneiden uusista sovellutuksista ja haluat hieman muistella menneitä – tämä tilaisuus on Sinulle.

Tarkempia tietoja antavat ja ilmoittautumisia vastaanottavat:

Markku Anttila p. (05) 374 7563 tai 0400-657 563

Pentti Suur-Nuuja p. (05) 374 8034 tai 050-354 5831

Matti Tohka p. (05) 374 7417

MERKKI
päiviä

50 VUOTTA

Ylikonemestari **Raine Rantanen** täyttää 50 vuotta 7. maaliskuuta. Vastaanotto klo 14.00 alkaen Kymin kerholla. Sisäänkäynti keltaiseen taloon Telatorilta. Tervetuloa!

Palkanlaskija **Hannele Koskinen** työsuhdehallinto-osastolta täyttää 50 vuotta 10.4. Kahvit Segerhornintie 9 klo 13.00 lähtien. Tervetuloa!

OSAN
otomme

Edellisen lehden ilmestymisen jälkeen tietoomme tulleet kuolleet eläkkeensaajat:

Erkki Kauppi, 75, sulfaatti/kunnossapito (kuollut 9.12.01), **Meeri Linnankallio**, 89, rakennus (2.1.02), **Alli Rihu**, 72, Vo puuhiomo (8.12.01), **Arvi Tantt**, 72, sellutehdas (16.12.01).

Kunnossapitosuunnittelija **Hannu Holopainen**, 49, sellutehtaalta kuoli 26.1.2002.

ELÄKE
päiville

KYMI PAPER OY

Mittaustyönjohtaja **Asko Ahonen** puunkäsittely (30 palvelusvuotta), pääostaja **Timo Ailio** osto-osasto (28), suoje luasiantuntija **Lasse Koivikko** suoje luosasto (39), keittäjä L3 **Pentti Nikula** sellutehdas (29), A4-valmistaja **Lasse**

Perätalo arkkisali (33), paalauslinjan hoitaja **Seppo Pukki** sellutehdas (40), polttoainekäsittelijä **Tenho Rihu** höyry (31), vuoromestari **Martti Seppä** PK8 (27), työnjohtaja **Pentti Suokas** konekorjaamo (27), hallintopäällikkö **Risto Vento** markkinointi (32), rullapakkari **Oili Voutilainen** paperitehdas (33), A4-valmistaja **Anneli Värri** arkkisali (32).

UPM-KYMMENE, VOIKKAA

Työnjohtaja **Juha Aartelo** koneosasto (25), laboratoriotyöntekijä **Maria-Liisa Hanen** laboratorio (42), uudestaanrullaaaja **Jari Jussila** PK 11 (32), kalustonhoitaja **Aimo Pöyry** tehdaspalokunta (44), osaston huoltomies **Antti Rämä** koneosasto (32).

Maailma muuttuu kovalla vauhdilla. Joskus tuntuu, että niin kovalla, ettei vauhdissa pysy mukana. Maailman tasapainoa järjestyttäviä tapahtumia tulee tietoon lähes päivittäin.

Isompien asioiden rinnalla pienemmät asiat tuntuvat vähäpätöisiltä. Ne ikään kuin kuivuvat kokoon. Silti näiden pienempienkin asioiden merkitys yksilölle saattaa olla ratkaiseva.

Laman myötä meillä jäi käyttöön tiettyjä termejä ja joistakin säästöihin liittyvistä asioista tuli automaatteja. Vastarintaa oli aluksi, mutta ajan mittaan se tuntui laantuneen.

Viimeisimpien gallupien mukaan luottamus talouteen on nousussa, mutta samalla yhteiskunnan rattaat näyttävät hiljentävän tahtia. Raha ei riitä.

Onko pakko hiljentää? Mikä ratkaisuksi, jos yhteiskunta ei kykene tuottamaan enää kaikkia palveluja?

Vaihtoehtoja on monia.

Perusasioista ei haluta tinkiä, silti ne eivät saisi maksaa liikaa. Ihmiset ovat valmiita verojen nousuun, jos sillä tavoin palvelut säilytetään. Tosin tuon ajatuksen taakse sisältyy toive palvelujen saatavuuden ja laadun parantumisesta.

Erityisesti terveys-, sosiaali- ja opetusmenoihin ollaan valmiita panostamaan. Totuus on vain tällä hetkellä se, että kaikilla näillä sektoreilla säästötoimet ovat pureet jo vuosia sitten niin paljon, että mikään ala ei toimi sillä tehokkuudella, kuin niiden oletetaan toimivan. Samalla alojen houkuttavuus on laskenut ja työntekijät kaikkoavat muille aloille, eikä uusia hakeudu niin paljon kuin pitäisi.

Yhteiskunnan täytyy kuitenkin jatkaa eteenpäin ja tulevaisuudessa täytyy tehdä valintoja. Joitakin yhteiskunnan nykyisin tuottamia palveluja ei jatkossa enää ehkä ole.

Miten käy silloin ihmisen, yksilön?

Huonosti, on todennäköisesti ensimmäinen mieleen tuleva vastaus. Päätökset tehdään usein yhteisön ehdoilla ja yksilö unohtuu.

Asia ei välttämättä tarvitse olla näin. Katsontakantaa vain on muutettava.

Valtio- ja kuntatasolla päätökset ja valinnat tehdään keskiarvojen perusteella ja se ei ole aina oikea "väline". Tasapäistämällä ihmisiä luodaan valheellinen totuus pärjäämisestä ja selviämisestä. Antamalla yksilölle enemmän arvoa ja tilaa, saataisiin tärkeitä

voimavaroja ohjattua niitä tarvitseville eikä tasapäisesti kaikille.

Yhteiskuntamme on kehittynyt paljon ja ihmiset odottavat päättäjiltä erilaista, rohkeampaa ohjausta. Sosiaalisessa hyvinvoinnissa lienee saavutettu jo se, mikä nykyinen lienee mahdollista verotaakkaa nostamatta. Yhteiskunta huolehtii ja holhoaa jo liikaakin ja aiheuttaa näin hyvien pyrkimysten ja saavutusten ohella passivoitumista. Omaaloitteisuus alkaa olla katoava kansanvara.

Koska yksilöllä ei ole mahdollisuutta saada aikaan muutosta, on muutoksen tapahduttava rakenteissa. Kun muutos tapahtuu yhteiskuntatasolla, on yksilöllä jälleen tilaa ja mahdollisuus toimia.

Yhteistyö kuntien välillä tai jopa niiden yhdistyminen täällä kuntaseiskan alueellakin, voi olla yksi keino turvata palvelut. Kaikkeen ei sekään auta, mutta suuremmalla volyyymillä on näkyvyyttä ja mahdollisuuksia enemmän.

Peluri tarkastelee kuusankoskelaista paperiteollisuutta ja siihen liittyviä asioita ulkopuolisin silmin. Kannanotot eivät välttämättä heijasta Kymi Paper Oyn tai Voikkaan tehtaan mielipiteitä.

PAPERI

TOIMITUS UPM-Kymmene Oyj:n Kuusankosken tehtaitten viestintä, 45700 Kuusankoski, puh.vaihte 0204 15 121, telekopio 0204 15 2186. **PÄÄTOIMITTAJA** Reijo Virta, puh. 0204 15 2168, e-mail: reijo.virta@upm-kymmene.com **TOIMITUSSIHTEERI** Ulla Parikka, puh. 0204 15 3262, e-mail: ulla.parikka@upm-kymmene.com **LEHDEN ULKOASU** Ulla Parikka, puh. 0204 15 3262, e-mail: ulla.parikka@upm-kymmene.com **TOIMITUSAVUSTAJA** Ulla Ekholm, puh. 0204 15 2161, e-mail: ulla.ekholm@upm-kymmene.com **OSOITTEENMUUTOKSET JA ILMOITUSASIAT** Ulla Ekholm, puh. 0204 15 2161, e-mail: ulla.ekholm@upm-kymmene.com **KIRJAPAINO** Esa Print Oy, Ilmarisentie 7, 15101 Lahti, puh.vaihte (03) 5839 600. **VÄRIERÖTTELU** Cadnet Oy, Kukkamäki 23, 45610 Korja, puh. 05-382 1404. **TOIMITUSKUNTA** Kymi: Maarit Lahtinen, Keijo Lehtoranta. Voikkaa: Juha Marttila, Soile Kärhä, Arto Ahlberg. **PAPERI** kannet: NOVAtch Gloss 150 g/m², kaksoispäilytetyt painopaperi, sisus: NOVAtch Single Matt 100g/m², konepäällystetty mattakalanteroitu painopaperi. **LEHDEN SEURAAVA NUMERO** Lehteen tarkoitettun aineiston on oltava perillä toimituksessa viimeistään 25.3.2002. ISSN 1458-1507.

Parempaa helpommin

Helpotamme elämäsi ja paperin tilaamista muuttamalla hienopaperirullien tuotenimet 1.1.2002 lähtien:

UPM | *finesse*

Tasaisen loistava

Päällystetyt hienopaperit nopaCoat, UPM Art ja KymPrint tullaan tuntemaan nimellä **UPM Finesse**.

UPM | *fine*

Jatkuvasti monipuolinen

Päällystämättömät hienopaperit KymLux Pre, KymUltra Preprint, nopaSet, nopaSat, UPM Fineset ja UPM Finesat tullaan tuntemaan nimellä **UPM Fine**.

Pian markkinoille tulevat myös uudet UPM Finesse -sarjan tuotteet, tuomaan elämäsi keveyttä ja valoisuutta.

Jos Sinulla on kysyttävää muutok-
sista, käy osoitteessa
www.upmfinesse.com tai ota
yhteyttä kotimaan myyntiimme.

